

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΥΣ 2010
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Θ'

Τετάρτη 28 Ιουλίου 2010 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 401
2. Αναφορά στη συνεχιζόμενη απεργία των φορτηγών δημόσιας χρήσης και στην επιστράτευση αυτών, σελ. 404, 417, 418, 419, 423, 424, 433
3. Επί του Κανονισμού, σελ. 418, 419

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Δημοσιονομική Διαχείριση και Ευθύνη», σελ. 401

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της αναφοράς στην συνεχιζόμενη απεργία των φορτηγών δημόσιας χρήσης και στην επιστράτευση αυτών:

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε.,	σελ. 419
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι.,	σελ. 419
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,	σελ. 404
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 418
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 419
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ.,	σελ. 423
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ.,	σελ. 417
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 418, 419
ΠΑΦΙΛΗΣ Α.,	σελ. 418
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ. 433
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 419
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ.,	σελ. 424

B. Επί του Κανονισμού:

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε.,	σελ. 419
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 418, 419

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι.,	σελ. 419
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ.,	σελ. 417
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,	σελ. 404
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ.,	σελ. 403
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ.,	σελ. 408
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 434, 435
ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ Δ.,	σελ. 401
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α.,	σελ. 427
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π.,	σελ. 406, 408
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 429
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ.,	σελ. 423
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 422
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ.,	σελ. 410, 417, 425
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 418, 419, 430
ΠΑΦΙΛΗΣ Α.,	σελ. 431
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ. 433
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 422
ΤΖΕΚΗΣ Α.,	σελ. 421, 422
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ.,	σελ. 424

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2010

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Θ'

Τετάρτη 28 Ιουλίου 2010 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 28 Ιουλίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.07' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 28.07.2010 εξουσιοδότηση του Α' Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της Η' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 28 Ιουλίου 2010, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων.»)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Δημοσιονομική Διαχείριση και Ευθύνη».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδριάσή της, στις 22 Ιουλίου 2010, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Πριν δώσω το λόγο στον εισηγητή της Πλειοψηφίας θέλω να κάνω γνωστό στο Τμήμα ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σπύρος Χαλβατζής ορίζει κατά τη συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο. Επίσης, ο κ. Αστέριος Ροντούλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού ορίζει ως ειδικό αγορητή τον κ. Παύλο Μαρκάκη και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Αθανάσιο Πλεύρη. Τέλος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Μιχάλη Κριτσωτάκη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Δημήτριος Λιτζέρης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μια εποχή που τίποτα δεν θυμίζει το χτες. Η χώρα μας βρίσκεται σε κρίσιμη και οριακή καμπή. Βρίσκεται στο κέντρο μιας πολύπλευρης κρίσης, η οποία σοβούσε από καιρό, όμως, γιγαντώθηκε και πήρε καταστροφικές διαστάσεις από την άφρονα πολιτική της τελευταίας εξαετίας, της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Η Κυβέρνηση, με την πρόσφατη εντολή του λαού, εκλήθη, στην κυριολεξία, να σώσει τη χώρα από τη χρεοκοπία και την καταστροφή. Και αυτό πράττει συστηματικά και μεθοδικά. Είναι ομολογουμένως μια πολύ δύσκολη προσπάθεια, αφού η κρίση δεν αφορά μόνο τα δημόσια οικονομικά της χώρας, αλλά αφορά το μοντέλο ανάπτυξής της, αφορά το σύνολο της κοινωνίας. Οι αλλαγές που απαιτούνται, είναι πολλές φορές επώδυνες, συγχρόως όμως επείγουσες και αναγκαίες.

Η Κυβέρνηση καλείται να λύσει μια πολύ δύσκολη εξίσωση, με πολλές παραμέτρους. Καλείται να πραγματοποιήσει ένα μεγάλο πρόγραμμα δημοσιονομικής σταθερότητας και εξυγίανσης και συγχρόως να υλοποιήσει φιλόδοξους αναπτυξιακούς στόχους. Καλείται να επανακτήσει τη διεθνή της αξιοπιστία και συγχρόως να πείσει τις αγορές ότι η χώρα μπορεί να κάνει μια νέα αρχή στα οικονομικά της. Πρέπει να αξιοποιήσει τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της ελληνικής οικονομίας και συγχρόως να εξουδετερώσει τα μειονεκτήματα και τις διαρθρωτικές μειονεξίες χρόνων. Και όλα αυτά, διασώζοντας την κοινωνική συνοχή, τις θέσεις εργασίας, το κοινωνικό κράτος.

Καλείται, ακόμα, να συμβιβάσει δύο εκ των πραγμάτων αντιθετικά πράγματα, την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων αφ' ενός, κάτι που θα ικανοποιήσει τους δανειστές μας και συγχρόως να διαφυλάξει το βιοτικό επίπεδο και τις κοινωνικές κατακτήσεις ιδιαίτερα των μικρών και μεσαίων κοινωνικοοικονομικών στρωμάτων. Καλείται να εφαρμόσει, δηλαδή, πολιτικές που θα βγάλουν τη χώρα από την επιτήρηση, ενώ συγχρόως αυτές οι πολιτικές να έχουν τη στήριξη και κατανόηση των πολιτών, αφού θα πείθουν ότι τα μέτρα θα αποδώσουν καρπούς και θα φέρουν τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Αντιλαμβάνεται κανείς ότι είναι μια πολύ δύσκολη εξίσωση, η επίλυση της οποίας θα απαιτούσε ίσως ένα νέο σύγχρονο Κωνσταντίνο Καραθεοδωρή. Άρα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, θα έλεγα ότι, εκτός από πολύ καλός Υπουργός, καλείστε να γίνετε και πολύ καλός μαθηματικός, εφάμιλλος του συνεργάτη του Αϊνστάιν. Θα τα καταφέρετε, όμως!

Το Υπουργείο Οικονομικών, αναμφίβολα με σύστημα και μέθοδο, εργάζεται στην κατεύθυνση επίλυσης αυτής της εξίσωσης. Ήδη ψηφίστηκε το φορολογικό νομοσχέδιο σε μια προσπάθεια ριζικής αναμόρφωσης του φορολογικού συστήματος της χώρας, προκειμένου αυτό να γίνει πιο αποτελεσματικό και πιο δίκαιο. Έχει συσταθεί η Ελληνική Στατιστική Αρχή, η οποία με διοικητική και επιχειρησιακή αυτονομία αποκαθιστά την αξιοπιστία της χώρας και την εμπιστοσύνη στα στατιστικά στοιχεία. Έτσι, όταν από εδώ και εμπρός θα λέμε «έλλειμμα 6%», θα είναι 6% και όχι 13%.

Ολοκληρώνεται η απογραφή των δημοσίων υπαλλήλων, κάτι

που δεν είχε συμβεί από σύστασης του ελληνικού κράτους. Αυτό, σε συνδυασμό με την Ενιαία Αρχή Πληρωμών, θα ενισχύσει τη λογοδοσία και θα περιορίσει την σπατάλη.

Επιπλέον, ιδρύθηκε Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και, μάλιστα, με ρυθμούς ταχύτερους από αυτούς που επιβάλλει η περιβόητη τρόικα.

Ακόμη, θεσπίστηκαν κανόνες, ώστε όλες οι υπογραφές των Υπουργών και εν γένει κοινωνικών λειτουργών να αναρτώνται στο διαδίκτυο.

Όλα αυτά, μαζί με τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ», τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος και μόλις χθες, με το νόμο για τη ρύθμιση των χρεών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, δημιουργούν ένα πλαίσιο διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, που αποδίδουν και θα αποδώσουν βραχυπρόθεσμα ακόμη περισσότερους καρπούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο περί δημοσιονομικής διαχείρισης και ευθύνης που συζητείται σήμερα στην Ολομέλεια αποτελεί ένα σημαντικό, καθοριστικό και στέρεο βήμα στην κατεύθυνση της δημοσιονομικής εξυγίανσης, του εξορθολογισμού και του ελέγχου των δημοσίων δαπανών.

Κυρίες και κύριοι, το προτεινόμενο νομοσχέδιο επιχειρεί, για πρώτη φορά στη χώρα, την ουσιαστική ενίσχυση της αξιοπιστίας, της λειτουργικότητας, της αποτελεσματικότητας στην εκτέλεση του προϋπολογισμού. Στοχεύει στη θεμελιώδη αλλαγή στη δημοσιονομική διαχείριση και στη θέσπιση σύγχρονων δημοσιονομικών κανόνων και αρχών στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος. Δηλαδή, τροποποιεί ριζικά το ισχύον πλαίσιο κτήσης, εκτέλεσης και παρακολούθησης του προϋπολογισμού.

Στοχεύει, επίσης, στην απόκτηση της δυνατότητας ελέγχου των δημοσίων δαπανών, κάτι πολύ δύσκολο με τα μέχρι σήμερα δεδομένα. Εισάγει ισχυρούς θεσμούς διαφάνειας, δημοσιοποίησης των στοιχείων, λογοδοσίας προς τη Βουλή και τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι, χρόνια τώρα πλανώνται σε όλες τις πτέρυγες της Αίθουσας συγκεκριμένα ερωτήματα, τα οποία έχουν διατυπωθεί στο παρελθόν κατ' επανάληψη από πολλούς συναδέλφους. Τα ερωτήματα αυτά, εάν μπορούμε να τα συγκεντρώσουμε, είναι τα εξής: Μπορεί η χώρα να καταρτίσει έναν εθνικό αξιόπιστο προϋπολογισμό; Μπορεί να ελέγξει την εκτέλεσή του; Υπάρχει πλήρης αποτύπωση για το πού πάνε τα χρήματα των φορολογουμένων; Ο προϋπολογισμός μπορεί να δεσμεύσει την πολιτεία, τις παραγωγικές δυνάμεις και την οργανωμένη κοινωνία;

Σε όλα αυτά τα ερωτήματα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έρχεται να απαντήσει θετικά. Με λίγα λόγια, απαντά με εύληπτο και πειστικό τρόπο για το πού και πώς δαπανάται το δημόσιο χρήμα. Ο προϋπολογισμός γίνεται διαφανής, αυτοαποκαλυπτικός και γι' αυτούς τους λόγους, αυτός ο νόμος αποτελεί την κορυφαία μεταρρύθμιση του δημοσιονομικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι, η δημοσιονομική πολιτική στη χώρα μας πολλά χρόνια ασκήθηκε περισσότερο ως διακριτική πολιτική, όπως χαρακτηρίζεται στην οικονομική θεωρία, παρά με σταθερούς κανόνες στα πλαίσια ενός δεδομένου και σταθερού μεσοπρόθεσμου συστήματος θεσμικών αξιών.

Τα κύρια χαρακτηριστικά των κρατικών προϋπολογισμών, ιδιαίτερα των τελευταίων χρόνων, αναμφίβολα, είναι -είτε συμφωνήσει κανείς είτε όχι, τα νούμερα όμως είναι αποκαλυπτικά και αδυσώπητα- τα εξής: Είναι οι υπερβάσεις δαπανών, η διασπορά της χρηματοδότησης, ο αποδυναμωμένος και εξαντλημένος από τη γραφειοκρατία και εν τέλει ανενεργός έλεγχος. Είναι, ακόμα, η παντελής απουσία ελέγχου σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, που εμφάνισαν υψηλές δαπάνες και μεγάλα ελλείμματα, όπως τα νοσοκομεία, οι δήμοι κ.λπ., είναι η αδιαφάνεια και η δημιουργία στεγανών στις διαδικασίες διαχείρισης και τέλος, είναι η αόριστη κυβερνητική λογοδοσία και η έλλειψη εξατομικευμένης ευθύνης.

Τα φαινόμενα αυτά γιγαντώθηκαν την τελευταία εξαετία, με αποτέλεσμα τον οικονομικό εκτροχιασμό της χώρας και την ανάγκη λήψης σειράς σκληρών, αλλά αναγκαίων μέτρων, προκειμένου η χώρα να αποφυγεί τη χρεοκοπία, στην οποία μαθηματικά οδηγείτο.

Με το νόμο αυτό τερματίζεται η λογική της διακριτικής ευχέ-

ρειας στην άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής και αντικαθίσταται από μια συγκεκριμένη πολιτική κανόνων και αρχών. Με αυτόν τον τρόπο αναδεικνύονται τα αναπτυξιακά και κοινωνικά χαρακτηριστικά του προϋπολογισμού. Ο προϋπολογισμός γίνεται εύκολος στην ανάγνωση, θα έλεγα πως αυτοαποκαλύπτεται, ώστε να μην υποκρύπτονται κάτω από δυσνόητα νούμερα και κωδικούς επιλογές και παρεμβάσεις που γίνονται για πελατειακούς ή άλλους λόγους.

Η μεταρρύθμιση αυτή, κυρίες και κύριοι, είναι αναγκαία. Συνδράμει, αναμφίβολα, στην επίτευξη των οικονομικών στόχων και στην εκπλήρωση των συμβατικών μας υποχρεώσεων έναντι του μηχανισμού στήριξης της χώρας. Όμως, δεν στοχεύει σε αυτό. Κυρίως, έρχεται να βάλει σε τάξη, να νοικοκυρέψει τα δημόσια οικονομικά και να συμβάλει στο σχεδιασμό και στην ανάπτυξη μιας βιώσιμης μεσομακροπρόθεσμης αναπτυξιακής πολιτικής.

Οφείλω εδώ να τονίσω ότι στην ουσία η ορθολογική δημοσιονομική διαχείριση αποτελεί αυτή καθαυτή αναπτυξιακό μέτρο, κάτι απολύτως αναγκαίο στις παρούσες οικονομικές συνθήκες, αφού θέτει το οικονομικό και θεσμικό πλαίσιο, από το οποίο θα προκύψει η ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι, μεσομακροπρόθεσμη ανάπτυξη σημαίνει επένδυση σε παραγωγικούς συντελεστές, όπως εργασία, φυσικό και ανθρώπινο κεφάλαιο, «πράσινες» μορφές ενέργειας κ.λπ.. Πάνω απ' όλα, όμως, σημαίνει εξυγίανση των θεσμών της δημοσιονομικής διαχείρισης, σημαίνει σταθερούς κοινωνικούς και οικονομικούς θεσμούς, που αφορούν τους κανόνες του παιχνιδιού ανάμεσα σε ιδιώτες, στις αγορές και στο κράτος. Με το νόμο αυτό γίνεται ο σχεδιασμός των μηχανισμών, που είναι ο πρώτος και απαραίτητος όρος για την προώθηση της ανάπτυξης, της βιωσιμότητας και της ορθής λειτουργίας του οικονομικού και κοινωνικού συστήματος.

Επομένως, θα ήθελα να τονίσω με έμφαση ότι το σχέδιο νόμου που συζητάμε δεν δίνει θετικές απαντήσεις μόνο στη διαχείριση και στην εκτέλεση των επιμέρους προϋπολογισμών και στο γενικό συντονισμό τους, αλλά σχεδιάζει αναλυτικά και εμπειριστικά ένα μηχανισμό, με σκοπό τον εκσυγχρονισμό της δημοσιονομικής διαχείρισης με κανόνες και πρότυπα, σύμφωνα με τα ισχύοντα σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλωστε, οι περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν ήδη εναρμονιστεί με αυτούς τους κανόνες που έχουν ψηφισθεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο από το 2002. Ο μηχανισμός αυτός δεν αποσκοπεί αποκλειστικά και μεμονωμένα στη λογιστική συμβατότητα, μεταξύ των προϋπολογισμών των Υπουργείων, των ΔΕΚΟ και του γενικού προϋπολογισμού. Αποσκοπεί στη λογιστική και οικονομική συμβατότητα όλων των προϋπολογισμών με τους μακροοικονομικούς στόχους της οικονομικής πολιτικής.

Η λογιστική συμβατότητα εξασφαλίζεται, τόσο με τον τρόπο ενσωμάτωσης των προϋπολογισμών όσο και με την παρουσία οικονομικών υπευθύνων σε κάθε Υπουργείο και ενδιάμεση διαχειριστική αρχή. Στην πραγματικότητα όλων των προϋπολογισμών με εισροών- εκροών σε χρηματικούς όρους, που εξασφαλίζει τη δημόσια διαφάνεια, τη λογιστική συνέπεια και την οικονομική ορθολογικότητα. Κυρίως, όμως, είναι ένα σύστημα που σε κάθε χρονική στιγμή προσδιορίζει τους οικονομικούς προσδιορισμούς, αλλά και τις πραγματικές μακροοικονομικές δυνατότητες, προκειμένου να επιτευχθούν τα αναπτυξιακά σχέδια της γενικής Κυβέρνησης.

Άκρως σημαντική είναι η ενίσχυση του ρόλου της Βουλής, τόσο στον έλεγχο της δημοσιονομικής πολιτικής όσο και στην ενδυνάμωση του ρόλου του Υπουργείου Οικονομικών στην εποπτεία της δημοσιονομικής διαχείρισης. Και επάνω σε αυτό, έχουμε να προσθέσουμε στη δευτερολογία κάποιες καινούργιες διατάξεις, που θα κάνουν ευρύτερο και αποτελεσματικότερο το ρόλο του Οικονομικού και ως εκ τούτου της κοινωνίας, στον έλεγχο των οικονομικών της χώρας. Ακριβώς γιατί ο Κανονισμός της Βουλής που ψηφίστηκε την προηγούμενη Παρασκευή, ίσως να θέλει κάποιες μικρές διαφοροποιήσεις, προκειμένου το γραφείο που θα συσταθεί στη Βουλή, να μπορεί να ανταποκριθεί στον πραγματικό ρόλο που και το ίδιο άλλωστε το Υπουργείο Οικονομικών επιφυλάσσει και επιδιώκει γι' αυτό το γραφείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εξορθολογισμός που επιτυγ-

χάνεται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, δεν σχετίζεται απλώς με τη λογιστική συνέπεια και τη μείωση των υπερβάσεων ανά Υπουργείο, αλλά –και αυτό πρέπει να το τονίσουμε, γιατί είναι μία πραγματική οικονομική συνέπεια του νέου νόμου- εξασφαλίζει νέους οικονομικούς πόρους στον δημόσιο τομέα της τάξεως των αρκετών δισεκατομμυρίων ευρώ. Η σπατάλη, η ανορθολογική διαχείριση, οι λογιστικές και πραγματικές υπερβάσεις στις πιστώσεις, η απουσία ελέγχου στη χρήση των πόρων και των πιστώσεων, σημαίνουν απώλεια δισεκατομμυρίων ευρώ. Τα χρήματα αυτά στην μπορούν να απορροφηθούν στην πραγματική οικονομία και στην ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, προκειμένου να διαμορφώσουν τη νέα φυσιογνωμία της ελληνικής οικονομίας. Μάλιστα, σε πρόσφατη μελέτη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, φαίνεται καθαρά ότι στις βιομηχανικές χώρες που μειώθηκαν οι δαπάνες στο πλαίσιο μιας συστηματικής πολιτικής εξορθολογισμού, βελτιώθηκαν όλοι οι δείκτες της κοινωνικής και οικονομικής ευημερίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο αποτελεί αδήριτη οικονομική ανάγκη στο μακροοικονομικό επίπεδο και σαν τέτοιο πρέπει να αντιμετωπιστεί και να υπερψηφιστεί από την Ελληνική Αντιπροσωπεία. Βεβαίως, είναι απαραίτητο να υπάρξουν και άλλοι, νέοι μηχανισμοί ελέγχου και λειτουργίας στις αγορές, στην εκπαίδευση, στην υγεία και σε άλλους τομείς δράσης και προτεραιότητας για την οικονομία. Η αρχή γίνεται σήμερα από το Υπουργείο Οικονομικών με αυτό το νομοσχέδιο, που αποτελεί την κορυφαία μεταρρύθμιση του δημοσιονομικού μας συστήματος και του τρόπου άσκησης της οικονομικής πολιτικής.

Η εξοικονόμηση των πόρων θα είναι τεράστια, ενώ η διαφάνεια και ο κοινωνικός έλεγχος θα συμβάλουν αποφασιστικά, τόσο στην άσκηση μακροοικονομικής πολιτικής όσο και στη διαμόρφωση της νέας αναπτυξιακής πορείας της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη δίνη της μεγαλύτερης κρίσης της ελληνικής οικονομίας τα τελευταία εκατό χρόνια, το παρόν νομοσχέδιο απαντά πειστικά στα φλέγοντα ζητήματα που ταλανίζουν την ελληνική κοινωνία, σε ζητήματα της αποτελεσματικής διαχείρισης, της εξάλειψης της σπατάλης και της διαφθοράς, της πραγμάτωσης της διαφάνειας και της λογοδοσίας, της εξειδίκευσης και απόδοσης των ευθυνών στον εξορθολογισμό της οικονομικής πολιτικής. Απαντά συγχρόνως και δείχνει το δρόμο υπέρβασης και επανόρθωσης, που εν τέλει οδηγεί στην ανάκαμψη της οικονομίας και στην αναγέννηση της χώρας. Και σαν τέτοιο, καλώ όλες τις πτέρυγες της Βουλής να υπερψηφίσουν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Λιτζέρη.

Παρακαλείται ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Θεόδωρος Καραόγλου να λάβει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το νομοσχέδιο που αφορά τη δημοσιονομική διαχείριση και ευθύνη, ένα νομοθέτημα που έρχεται ως συνέχεια ανάλογης νομοθετικής πρωτοβουλίας της προηγούμενης Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, μία συνέχεια που αφορά την νομοθετική, διαρθρωτική αναμόρφωση, ως προς την κατάρτιση και εκτέλεση του προϋπολογισμού, που ξεκίνησε, όπως είπα και πιο πριν, επί των ημερών της δικής μας διακυβέρνησης.

Έρχοστε, λοιπόν, τώρα εσείς, σήμερα, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με καθυστέρηση αρκετών μηνών και καταθέτετε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που στην ουσία είναι μέρος της διαρθρωτικής αλλαγής του προϋπολογισμού, απαραίτητης από πολλούς διεθνείς οργανισμούς, παραδείγματος χάριν, τον ΟΟΣΑ. Συνεπώς η Νέα Δημοκρατία ως ένα αξιόπιστο, σοβαρό και υπεύθυνο κόμμα, κρίνει θετικά το προτεινόμενο νομοσχέδιο, γιατί γίνεται μία προσπάθεια να συνεχιστεί η διαρθρωτική αλλαγή που είχε ξεκινήσει από τη δική μας Κυβέρνηση. Σε αντίθεση, λοιπόν, με το δικό σας κόμμα, σε αντίθεση με τη δική σας μικροκομματική αντίληψη του «όχι σε όλα», εμείς λέμε «ναι» σε θετικές πρωτοβουλίες και τασόμεθα υπέρ μιας νομοθετικής πρωτοβουλίας, που έχει αρκετά θετικά στοιχεία, τα οποία αφορούν τη

βελτίωση των δημοσίων οικονομικών, τις διαδικασίες κατάρτισης και εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού και γενικά την εδραίωση ενός αξιόπιστου δημοσιονομικού πλαισίου.

Δεν μεμψιμοιρούμε, δεν ισοπεδώνουμε τα πάντα, δεν απαξιωνουμε την προσφορά του πολιτικού κόσμου και των πολιτικών κομμάτων. Αντίθετα, αναγνωρίσαμε λάθη και παραλείψεις του παρελθόντος, κάναμε την αυτοκριτική μας και τώρα καταθέτουμε τις προτάσεις μας και ασκούμε την κριτική μας, πάντα καλοπροαίρετα και εντός του θεσμικού αντιπολιτευτικού μας ρόλου, πάνω σ' ένα σημαντικό νομοσχέδιο, που αφορά μία από τις θεμελιώδεις αλλαγές, αυτή της δημοσιονομικής διαχείρισης και της θέσπισης δημοσιονομικών κανόνων και αρχών για τη διαχείριση του δημοσίου χρήματος.

Σε αντίθεση μ' εσάς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, είστε αυτοί που επί πεντέμισι χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, δεν ψηφίσατε ούτε ένα νομοσχέδιο που ήρθε εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο, είστε αυτοί που αποκρύψατε την αλήθεια από τον ελληνικό λαό προεκλογικά, που καταφύγατε σε λαίλαπα φορολογικών βαρών εναντίον και σε βάρος των Ελλήνων πολιτών, που προχωρήσατε σε μία πρωτοφανή περικοπή θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών, απορρυθμίσατε και δεν μεταρρυθμίσατε τη ζωή των πολιτών, στραγγαλίσατε οικονομικά τα ελληνικά νοικοκυριά, ανατρέψατε στην κυριολεξία τον προγραμματισμό των φορολογουμένων Ελλήνων πολιτών και φανερώσατε το σκληρό και ανάληγο πρόσωπό σας, που μόνο σοσιαλιστικό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί.

Κύριοι του ΠΑΣΟΚ, η αλήθεια είναι ότι δεν επιδείξατε κοινωνική ευαισθησία, ότι δεν σεβαστήκατε τον μόχθο των απλών πολιτών, ότι δεν υπηρετείτε με την πολιτική που ασκείτε τις αρχές της ισότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης και δεν νοικοκυρεύετε το κράτος και το δημόσιο, αλλά δυστυχώς το οδηγείτε σε αναρχία και ασυδοσία. Αυτή δεν είναι πολιτική με επίκεντρο τον πολίτη, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, αλλά είναι μία ανεύθυνη πολιτική, χωρίς πυξίδα και συγκεκριμένη κατεύθυνση, που δυστυχώς οδηγεί αποδεδειγμένα τον ελληνικό λαό στον κατήφορο.

Όσον αφορά το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όπως ανέφερα και στην αρχή της εισήγησής μου, είναι μία θετική νομοθετική πρωτοβουλία που συνεχίζει στον συγκεκριμένο τομέα την πολιτική μας και αυτό είναι το ευχάριστο και το αισιόδοξο. Όμως, υπάρχουν σημεία, τα οποία χρήζουν περαιτέρω βελτίωσης και ζητήματα, τα οποία απαιτούν επεξεργασία και περαιτέρω συζήτηση, έτσι ώστε το νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε να φέρει τα θετικά αποτελέσματα, που όλοι μας προσδοκούμε και να ανάγει το δημοσιονομικό πλαίσιο της χώρας μας σ' ένα άλλο βελτιωμένο επίπεδο, αξιόπιστο και βιώσιμο.

Κατ' αρχάς, τονίζετε, κύριε Υπουργέ, στην εισηγητική έκθεση ότι η Κυβέρνησή σας για πρώτη φορά θεσπίζει γενικές αρχές για τη διαχείριση των δημοσιονομικών της Γενικής Κυβέρνησης. Επιχειρείτε δηλαδή να χαρακτηρίσετε το παρόν σχέδιο νόμου ως καινοτομία, τη στιγμή που η αρχή αυτή αποτελεί μια από τις βασικότερες αρχές που διέπουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό και διατυπώνεται ρητά στο άρθρο 274 της Συνθήκης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που αποτελεί άλλωστε και ευρωπαϊκό μας δίκαιο. Μην παραποιείτε, λοιπόν, και μη διαστρεβλώνετε την πραγματικότητα.

Όποιος δεν γνωρίζει και δεν έχει μελετήσει το παρόν νομοσχέδιο, ενδεχόμενα θα θεωρήσει ότι πρωτοτυπείτε και ότι αναλαμβάνετε μια σημαντική πρωτοβουλία. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν είναι έτσι, αφού η θέσπιση γενικών αρχών –και μάλιστα της συγκεκριμένης- αποτελεί επιταγή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και μάλιστα, δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη για ορθολογικότερη αξιοποίηση των δημόσιων πόρων και αποτελεσματικότερη λειτουργία του κράτους.

Έρχομαι τώρα σ' ένα από τα άρθρα, το οποίο ανάγεται σε ραχοκοκαλιά του παρόντος νομοθετήματος και το οποίο αντιβαίνει τους νόμους, αλλά ακόμη και το Σύνταγμα της χώρας μας.

Με το άρθρο 3 ενισχύετε σημαντικά το ρόλο του Υπουργού Οικονομικών, παρέχοντάς του ευρύτατες αρμοδιότητες. Ο Υπουργός Οικονομικών δηλαδή, μεταξύ άλλων των άλλων αρμοδιοτήτων του, θα συντονίζει, θα εποπτεύει και θα διαχειρίζεται τους προϋπολογισμούς των φορέων, των νοσοκομείων, των

ασφαλιστικών ταμείων, των οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Θα έχει τη δυνατότητα να άρει αποφάσεις και να βάζει βέτο σ' αυτές που διογκώνουν τις δαπάνες του προϋπολογισμού και θα διαχειρίζεται τα οικονομικά της γενικής κυβέρνησης.

Με άλλα λόγια, κύριε Υπουργέ, ανάγετε τον εκάστοτε Υπουργό Οικονομικών σε ρυθμιστή της πορείας του κράτους. Του παρέχετε υπερεξουσίες, που είναι σε αντιδιαστολή με το Σύνταγμα και μετατρέπετε το Υπουργείο Οικονομικών σε υπερυπουργείο.

Δεν καταλύετε το Σύνταγμα με το παρόν άρθρο; Δεν ακυρώνετε άλλους συναδέλφους σας Υπουργούς, ακόμη και αυτόν τον ίδιο τον Πρωθυπουργό; Προφανώς και τα κάνετε όλα αυτά. Άλλωστε, το άρθρο 82 του Συντάγματος στην παράγραφο 2 ρητά αναφέρει ότι: «Ο Πρωθυπουργός εξασφαλίζει την ενότητα της Κυβέρνησης και κατευθύνει τις ενέργειές της, καθώς και των δημοσίων γενικά υπηρεσιών για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής μέσα στο πλαίσιο των νόμων».

Είναι, λοιπόν, ηλίου φαεινότερον ότι ο Πρωθυπουργός είναι και πρέπει να είναι αρμόδιος για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής και όχι ο Υπουργός Οικονομικών, τον οποίο εσείς με το νομοσχέδιο αυτό στην ουσία χρίζετε ως ένα «μίνι» πρωθυπουργό. Όχι μόνο δημιουργείτε υπερυπουργούς Οικονομικών, αλλά τους δίνετε και τη δυνατότητα εποπτείας ελέγχου και διαχείρισης των προγραμμάτων, που ασκούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλους διεθνείς οργανισμούς.

Απαξιώνετε την αρμόδια αρχή, που ελέγχει τα ευρωπαϊκά προγράμματα, την Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου και μεταβιβάζετε τις αρμοδιότητες που αφορούν το ΕΣΠΑ, παραδείγματος χάριν το επιχειρησιακό πρόγραμμα αλιείας και άλλα, στον Υπουργό Οικονομικών. Πού αποσκοπείτε μ' αυτή σας την κίνηση, κύριε Υπουργέ;

Το ανησυχητικό επίσης, στο παρόν σχέδιο νόμου είναι το γεγονός ότι, ενώ με το άρθρο 3α ορίζονται αναλυτικά οι δημοσιονομικές αρμοδιότητες και ευθύνες του κάθε Υπουργού και γενικότερα των επικεφαλής των φορέων της γενικής κυβέρνησης, εν τούτοις παραλείψατε να ορίσετε κυρώσεις σ' αυτούς που συνεπάγεται η πλημμελής άσκηση και παράβαση των καθηκόντων τους ως προς τους κανόνες και τις κατευθύνσεις του προϋπολογισμού.

Σαν μην έφθαναν όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, προχωρείτε σε μία ρύθμιση πρωτόγνωρη για τα ελληνικά δεδομένα, καθώς εισάγετε δια της πλαγίας οδού οικονομικούς μανάτζερ στο δημόσιο. Με άλλα λόγια, αυτό που μας δηλώνετε είναι ότι σε κάθε Υπουργείο θα υπάρχει ένας διευθυντής, ένας προϊστάμενος οικονομικών υπηρεσιών.

Τίθεται, λοιπόν, εύλογα το ερώτημα αν τα άτομα αυτά θα είναι δημόσιοι υπάλληλοι ή θα μπορούν να τοποθετηθούν σ' αυτές τις θέσεις και μη δημόσιοι υπάλληλοι. Εδώ υπάρχει ένα σοβαρό νομικό ζήτημα, το οποίο αν τελικά ισχύσει, θα επιφέρει και ουσιαστικές αλλαγές στον υπαλληλικό κώδικα.

Το πρωτοφανές, βέβαια, είναι ότι οι συγκεκριμένοι μανάτζερ θα μπορούν να αγνοήσουν τους προϊσταμένους τους στην ιεραρχία και θα λογοδοτούν απευθείας στη Βουλή. Θα αγνοούν δηλαδή τους Υπουργούς, τους Υφυπουργούς, τους αρμόδιους γενικούς γραμματείς, τους διευθυντές των υπηρεσιών τους, τους υπηρεσιακούς δηλαδή διευθυντές και θα απευθύνονται απευθείας στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Αυτό, αν δεν λέγεται υπέρβαση ιεραρχίας –για την ακρίβεια ορισμός της υπέρβασης της ιεραρχίας– τότε πώς αλλιώς μπορούμε να το ονομάσουμε, κύριε Υπουργέ;

Ένα άλλο σημείο, στο οποίο δεν δώσατε τη δέουσα προσοχή, είναι ότι απαξιώνετε πλήρως την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, τη γνωστή σε όλους μας ΟΚΕ, ο ρόλος της οποίας είναι συνταγματικά κατοχυρωμένος από το άρθρο 82 του Συντάγματος, μιας επιτροπής που διατυπώνει γνώμες και καταθέτει προτάσεις για την οικονομική και κοινωνική πολιτική της χώρας.

Γενικότερα, εισηγήσατε αλλαγές με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά ακόμα δεν έχουμε δει κάποιο συγκεκριμένο σχεδιασμό, χρονοδιάγραμμα ή οργανόγραμμα, έτσι ώστε το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και οι εμπλεκόμενοι φορείς να ανταποκριθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο σ' αυτές.

Πώς θα υλοποιηθούν όλα όσα προτείνετε, χωρίς την κατάλληλη υποδομή, υποστήριξη, εκπαίδευση, προσωπικό; Έχετε κάνει κάποια σχετική προετοιμασία; Και αν την έχετε κάνει, ποια είναι αυτή; Μυστικό το κρατάτε; Δεν πρέπει υπεύθυνα να ενημερώσετε τη Βουλή και δι' αυτής τον ελληνικό λαό για το τι ακριβώς έχετε κάνει;

Ένα άλλο ζήτημα, που απουσιάζει από το πνεύμα του νομοσχεδίου, είναι η μεθοδολογία και η διαδικασία καθορισμού ενός ανώτατου ορίου δαπανών. Είναι αρκετά σημαντικό, για να επέλθει δημοσιονομική αποτελεσματικότητα, το ανώτατο όριο δαπανών να προσδιορίζεται από σαφή κριτήρια συσχετισμού με το πρόγραμμα επενδύσεων και με τις κοινωνικές δαπάνες και να εγκρίνεται από τη Βουλή ή έστω από την αρμόδια επιτροπή αυτής.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία έχει στον άξονά της τις αρχές της αξιοπιστίας, της λειτουργικότητας και της αποτελεσματικότητας. Θεωρούμε ότι ο δημόσιος τομέας της χώρας μας χρειάζεται αναδιάρθρωση, εκσυγχρονισμό και διαφάνεια. Αντιλήψεις και νοοτροπίες του χθες πρέπει άμεσα να σταματήσουν. Η χώρα μας μπορεί και πρέπει να εισέλθει σε μια νέα αναπτυξιακή τροχιά.

Το προτεινόμενο νομοσχέδιο, που αποτελεί και τη βούληση του κόμματός μας, όταν ακόμα ήταν στην εξουσία, οφείλει να εδραιώσει και να διασφαλίσει ένα δημοσιονομικό σύστημα, που θα ενισχύει τη δημοσιονομική διαχείριση και τις αρχές του δημόσιου χρήματος, έτσι ώστε η εκτέλεση του προϋπολογισμού να είναι συνυφασμένη με θεσμούς διαφάνειας, αξιοπιστίας και προοπτικής.

Η αδιαφάνεια για τη διασπάθιση του δημοσίου χρήματος, η ασυδοσία των κρατικών λειτουργιών, η σπατάλη, η γραφειοκρατία, οι υψηλές δαπάνες και τα μεγάλα ελλείμματα, είναι χαρακτηριστικά τα οποία εγκλωβίζουν το δημοσιονομικό μας σύστημα από το να αναπτυχθεί.

Είναι η στιγμή, αν και καθυστερήσατε δραματικά, κύριε Υπουργέ, να εδραιώσουμε ένα σύστημα για τον εξορθολογισμό των δημοσιονομικών μεγεθών της χώρας, να σταματήσει να υπάρχει ένα πέπλο αδιαφάνειας και αναξιοπιστίας των δημοσιονομικών στοιχείων, των στοιχείων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των φορέων της γενικής κυβέρνησης. Μόνο έτσι μπορούμε να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία της χώρας μας και να εξοικονομήσουμε πολλαπλά οφέλη και πόρους για την πατρίδα μας.

Στα ζητήματα της διαφάνειας, της αξιοπιστίας και της εξυγίανσης του δημόσιου τομέα, δεν αρκούν και δεν χρειάζονται δεύτερες σκέψεις. Οι θεμελιώδεις αλλαγές, που έχει ανάγκη το δημοσιονομικό μας σύστημα δεν μπορούν να καθυστερούν άλλο.

Οι πολίτες έχουν την απαίτηση να γνωρίζουν πού και πώς δαπανάται το δημόσιο χρήμα, ποια είναι τα οικονομικά στοιχεία των διαφόρων οργανισμών και γενικότερα ποια είναι η διαχείριση του δημοσίου χρήματος. Απαίτηση όλων είναι η δημιουργία σύγχρονων δημοσιονομικών κανόνων και αρχών στη διαχείρισή του, που θα ενισχύονται από βασικές αρχές οικονομικής πολιτικής.

Λάβετε, λοιπόν, υπ' όψιν σας, κύριε Υπουργέ, τους προβληματισμούς και τις προτάσεις μας, όπως τις καταθέσαμε, έτσι ώστε να γίνει πράξη η δημιουργία ενός υγιούς και διαφανούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Καραόγλου.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το παρόν σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα δεν αποτελεί το ουράνιο τόξο μετά από μία βροχή, αλλά αντίθετα αποτελεί ένα αναπόσπαστο τμήμα της αντιλαϊκής καταϊγίδας, όπως αυτή καταγράφεται στο περιβόητο μνημόνιο, το οποίο έχει υπογράψει η ελληνική Κυβέρνηση με την τρόικα, την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, κλιμάκιο της οποίας

αυτές τις ημέρες περιδιαβαίνει τα διάφορα Υπουργεία, βαθμολογεί τους Υπουργούς, με βάση την πιστότητα της τήρησης του μνημονίου και σχεδιάζει μαζί τους τα επόμενα αντιλαϊκά μέτρα.

Στο στόχαστρο βρίσκεται η περιστολή των δαπανών υγείας στο όνομα της βιωσιμότητας των νοσοκομείων, η περαιτέρω δηλαδή εμπορευματοποίηση της υγείας. Η εργατική λαϊκή οικογένεια θα βάλει πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Στο στόχαστρο βρίσκονται τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων και οι διάφορες αναλογιστικές μελέτες για τα επικουρικά ταμεία, που θέτουν εν αμφιβόλω τις επικουρικές συντάξεις.

Στο στόχαστρο μπαίνουν οι εναπομείνουσες πρώην ΔΕΚΟ, ακολουθώντας κι αυτές το δρόμο που χάραξαν στον ΟΣΕ, δηλαδή οικονομική ασφυξία από μεριάς του κράτους, περιστολή του παρεχόμενου έργου των υπηρεσιών αυτών, μείωση, μέσα ακόμη κι από απολύσεις, του αριθμού των εργαζομένων, εντατικοποίηση των εργαζομένων που θα απομείνουν, ιδιωτικοποίηση των «φιλέτων» που ανήκουν σ' αυτές τις ΔΕΚΟ και κοινωνικοποίηση ταυτόχρονα των χρεών τους, εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, όπως αυτό καταγράφεται και από την πρόθεση της Κυβέρνησης στην συγκεκριμένη τροπολογία που εντάξατε στο παρόν σχέδιο νόμου και απελευθέρωση των χερσαίων μεταφορών για να επιταχυνθεί η διαδικασία μονοπώλησης της αγοράς των οδικών μεταφορών. Παραδίξτε δηλαδή ολόκληρο τον κλάδο στο μεγάλο κεφάλαιο. Οδηγείτε στο ξεκλήρισμα τους αυτοαπασχολούμενους στο χώρο των οδικών μεταφορών.

Επίσης, ο νέος αναπτυξιακός νόμος παρέχει γη και ύδωρ, προκλητικά προνόμια στους κεφαλαιοκράτες. Είναι και η επιτάχυνση των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, το ΕΣΠΑ, το «ζεστό» δηλαδή χρέη στους κεφαλαιοκράτες και βεβαίως, η μείωση των μισθών και η αφαίρεση δικαιωμάτων, όχι μόνο στο δημόσιο, αλλά και στον ιδιωτικό τομέα, όπως, για παράδειγμα, με την κατάπτυστη τροπολογία, την οποία συμπεριλαμβάνετε στο παρόν σχέδιο νόμου, όπου βάζετε «στο γύψο», στην κυριολεξία, τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας μέσα από την απαγόρευση οι οποίες αποφάσεις της διαιτησίας να ξεπερνούν την κατάπτυστη συλλογική σύμβαση τριετούς διάρκειας, που συνυπέγραψε η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ με τις εργοδοτικές οργανώσεις, στην οποία προβλέπετε τη μείωση, τουλάχιστον με βάση τα επίσημα στοιχεία, κατά 15% των αποδοχών σωρευτικά των εργαζομένων, όσον αφορά το νομοτακτικό επίπεδο του μισθού τους.

Αξιοποιείτε, λοιπόν, ως «ατμομηχανή» τη συγκεκριμένη οδηγία για «να βάλετε στο γύψο» οποιαδήποτε συλλογική διεκδίκηση των εργαζομένων, να απαγορεύσετε και στον ιδιωτικό τομέα οποιοδήποτε αυξήσεις μπορεί να επιτύχει η εργατική τάξη μέσα από τους αγώνες και μέσα από την πάλη της. Άξιος ο ρόλος της εργατικής «αριστοκρατίας», που έχει την πλειοψηφία στη ΓΣΕΕ, μέσα απ' αυτήν τη συγκεκριμένη σύμβαση!

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και αποκτά τραγική επικαιρότητα η ανακίνωση του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου, που ουσιαστικά αναφέρει ότι μόνο την ταξική οργή μπορεί να προκαλέσει η συγκεκριμένη τροπολογία που κατέθεσε το Υπουργείο Εργασίας και με την οποία εκτελεί στην κυριολεξία τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, απαγορεύοντας ουσιαστικά τις αυξήσεις στους μισθούς.

Αντίστοιχα, ενώ κόπτεσθε ως Κυβέρνηση, αλλά και ως κόμμα το ΠΑΣΟΚ, για την κατάκτηση της αξιοπιστίας, φαίνεται ωστόσο ότι η αξιοπιστία έχει μια μονοσήμαντη αναφορά. Θέλετε να είστε αξιόπιστοι ως πολιτικό προσωπικό στην αστική τάξη, στο κεφάλαιο και βεβαίως στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς. Τηρείτε μέγρι και το κόμμα, ό,τι έχετε συνυπογράψει στο μνημόνιο, ενώ αντίθετα είστε αφερέγγυοι απέναντι στους εργαζόμενους. Τι άλλο μπορεί να σημαίνει η άλλη τροπολογία, την οποία φέρατε εδώ, όπου ουσιαστικά το ίδιο το κράτος αθετεί προηγούμενη δέσμευσή του απέναντι στους εργαζόμενους; Και μιλάω για τη συγκεκριμένη τροπολογία για τους πρώην εργαζόμενους της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ, όπου τις αποζημιώσεις τους τις μεταφέρετε στις καλές, αξιοποιώντας τα διάφορα ομόλογα. Ανοίγεται έτσι τον ασκό του Αϊόλου, όχι μόνο για τους πρώην εργαζόμενους της Ολυμπιακής, όπου οι αποζημιώσεις τους αντί να δίνονται σε μετρητά θα κατατιθενται σε ομόλογα, αλλά και για άλλα τμήματα της εργατικής τάξης, ώστε στο μέλλον οι αποζημιώσεις, τα εφά-

παξ τους να εξοφλούνται με αυτόν τον απαράδεκτο τρόπο.

Αλήθεια, πού πήγε η δέσμευση την οποία έκανε ο ίδιος ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Σαχινίδης στην Αλέκα Παπαρήγα κατά τη διάρκεια του αποκλεισμού του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ότι «περιμένουμε να μας καταβληθεί η δόση του δανείου», που θα προέκυπτε από το κατάπτυστο αυτό μνημόνιο, «για να εξοφλήσουμε τα 250 εκατομμύρια, που χρωστάμε στους πρώην εργαζόμενους της Ολυμπιακής»; Είναι και αυτό μία ακόμη απόδειξη ότι τα δάνεια, τα οποία συνομολογήσατε μέσα απ' αυτό το μνημόνιο, δεν κατευθύνονται στην ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, δεν κατευθύνονται στο να αποπληρωθούν οι συντάξεις και οι μισθοί, αλλά αντίθετα θέλετε να εξυπηρετήσετε τους εγχώριους και αλλοδαπούς δανειστές της χώρας, να εξυπηρετήσετε το μεγάλο κεφάλαιο. Αυτή η αφερεγγυότητά σας είναι προκλητική, βαθιά ταξική απέναντι στην εργατική τάξη. Σας καλούμε, κύριε Υπουργέ, να αποσύρετε εδώ και τώρα την κατάπτυστη, συγκεκριμένη τροπολογία για τους πρώην εργαζόμενους της Ολυμπιακής!

Και δεν φθάνουν μόνο τα συγκεκριμένα μέτρα. Στοχοποιείτε τις κινητοποιήσεις. Αξιοποιείτε τη δικαιοσύνη με την πρόσφατη, κατάπτυστη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών για τις κινητοποιήσεις στο «JUMBO», όπου ουσιαστικά με το σκεπτικό της απόφασής του το δικαστήριο υιοθετεί προκλητικά όλους τους συκοφαντικούς ισχυρισμούς της εργοδοσίας και καθορίζει τα όρια της συνδικαλιστικής δράσης μέχρι εκεί που επιτρέπει ο ρόλος κι η δράση της εργοδοσίας. Απαγορεύετε επί της ουσίας τη συνδικαλιστική δράση, με τη συγκεκριμένη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου, απόφαση η οποία - ειρήσθω εν παρόδω - αποτελεί έναν ακόμη κρίκο στην αλυσίδα των εισαγγελικών εγκυκλίων και διώξεων, που έχουμε δει όλο το τελευταίο χρονικό διάστημα, καθώς και τις ποινικοποιήσεις της απεργίας. Και όπου ακόμη και αυτές οι «παράνομες» και «καταχρηστικές» απεργίες, όπως τις βγάζουν τα δικαστήρια, συντρίβονται από την πάλη του ταξικού κινήματος - των ναυτεργατών για παράδειγμα - όπου δεν περνάει ούτε καν ο λόγος κι η ράβδος του δικαστηρίου, αξιοποιείτε και το έσχατο μέσο της επιστράτευσης ή επιδιώκετε να το αξιοποιήσετε. Τρομοκρατείτε μέσα από τη λογική της επιστράτευσης, όπως είστε διατεθειμένοι να κάνετε - τουλάχιστον με βάση τις πληροφορίες - τους αυτοαπασχολούμενους στο χώρο των οδικών μεταφορών.

Συμπέρασμα: η αντιλαϊκή σας επίθεση, η αντιλαϊκή σας καταγίδα πάει «χέρι-χέρι βεβαίως με τον Καρατζαφέρη», αλλά και με την τρομοκρατία, με τον εκβιασμό, τον εκφοβισμό, την ποινικοποίηση, την αντιδημοκρατική εκτροπή και την περιστολή των ατομικών και συλλογικών κατακτήσεων, δικαιωμάτων και ελευθεριών των εργαζομένων. Αξιοποιείτε την καπιταλιστική κρίση, για να θωρακίσετε το σύστημα, ένα σύστημα που σαπίζει, για να θωρακίσετε τα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων, τα κέρδη των κεφαλαιοκρατών, της αστικής τάξης. Σπέρνετε ανέμους και θα θερίσετε καταγίδες, τις καταγίδες που θα προκύψουν μέσα από την ανάπτυξη του ορμητικού λαϊκού ρεύματος της απειθαρχίας και της ανυπακοής, της λαϊκής αντεπίθεσης, που θα οδηγήσει στην ανατροπή των συσχετισμών δυνάμεων, στο άνοιγμα του δρόμου για την ελπιδοφόρα και ρεαλιστική προοπτική για την εργατική τάξη και τη λαϊκή οικογένεια.

Με το παρόν σχέδιο νόμου, το οποίο συζητάμε, είναι φανερό ότι προσπαθείτε μέσα από διάφορα τερτίπια, μέσα από διάφορες μεγάλες, κούφιας εκφράσεις περί διαφάνειας κι αξιοπιστίας αφενός μεν να «χρυσώσετε το χάπι» της αντιλαϊκής πολιτικής, αλλά και αφετέρου να αποκρύψετε την ίδια την ουσία του ταξικού κρατικού μηχανισμού, τον οποίο υπηρετείτε. Δεν έχουμε ένα αταξικό κράτος, δεν έχουμε έναν «όμορφο κόσμο, ηθικά και αγγελικά πλασμένο». Η βασική λειτουργία του κράτους, το οποίο εσείς πιστά υπηρετείτε, έχει ως αρχή και ως φιλοσοφία την εξυπηρέτηση των αναγκών και των συμφερόντων του κεφαλαίου, τη διασφάλιση της εξουσίας του απέναντι στους εργαζόμενους.

Η διαπλοκή, η σύμφυση ανάμεσα στην πολιτική εξουσία και την οικονομική ολιγαρχία δεν αποτελεί παρεκτροπή. Αποτελεί ίδιον συστατικό γνώρισμα του καπιταλιστικού συστήματος και, μάλιστα, γενικεύονται τα συγκεκριμένα φαινόμενα, τη στιγμή που το καπιταλιστικό σύστημα αρχίζει να σαπίζει.

Η προσπάθεια, λοιπόν, ηθικοποίησης του συστήματος είναι αποτυχημένη εκ των πραγμάτων, διότι το κεφάλαιο δεν έχει καμία απολύτως ηθική. Και η προσπάθεια που κάνετε εσείς να νομιμοποιήσετε στη συνείδηση της εργατικής τάξης την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο είναι μία προσπάθεια αποτυχημένη από τα ίδια τα πράγματα.

Έτσι, λοιπόν, η διακήρυξή σας περί δημοσιονομικής εξυγίανσης και περί στοχευμένης ανακατανομής μένει κενό στοιχείο, αν δεν προσθέσουμε το ακόλουθο ερώτημα: Προς όφελος ποιου θέλετε, κύριε Υπουργέ, να κάνετε δημοσιονομική εξυγίανση και στοχευμένη ανακατανομή; Μη σπεύσετε να απαντήσετε προς όφελος του κοινωνικού κράτους, γιατί αυτό το συγκεκριμένο παραμύθι το έχουμε ακούσει πάρα πολλές φορές, όταν σχεδιάζονται αντιλαϊκά, αντεργατικά μέτρα. Το ακούσαμε από την προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όταν ξεπουλούσε την Ολυμπιακή, ότι τα χρήματα που θα περισσέψουν θα πάνε σε σχολεία, σε νοσοκομεία, σε μισθούς και σε συντάξεις.

Αρα, λοιπόν, είναι πολύ καθαρό ότι αυτή η προσπάθεια ανακατανομής θα πάει προς όφελος των κεφαλαιοκρατών. Η συγκράτηση των δαπανών, όπως λέτε στην εισηγητική σας έκθεση, πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν, κάτω από το πρίσμα των συνθηκών της παγκοσμιοποίησης και του ανταγωνισμού. Τι σημαίνει αυτό στην καθομιλουμένη, στα απλά ελληνικά; Σημαίνει ότι μέσα απ' αυτή τη διαδικασία θέλετε, απ' ενός μεν να συρρικνώσετε τις δημόσιες δαπάνες που απευθύνονται στις όποιες κοινωνικές παροχές δίνει ακόμη το κράτος, στα λαϊκά μέτρα και απ' ετέρου να συρρικνώσετε την όποια κρατική παρέμβαση στη διαδικασία αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης, για να διευκολύνετε να επεκταθεί η δράση του κεφαλαίου και σε άλλους τομείς, για να μπορέσει να απαντήσει στις δυσκολίες αναπαραγωγής.

Οι τομείς κερδοφορίας που στοχεύει το κεφάλαιο σήμερα είναι απ' ενός μεν η αξιοποίηση των ορεινών όγκων, των ακτών και των αιγιαλών στο όνομα της «πράσινης» οικονομίας, είναι τα ζητήματα της παιδείας, της υγείας και του πολιτισμού. Σ' αυτούς ακριβώς τους τομείς στοχεύει, για να μπορέσει να κερδίσει περαιτέρω το κεφάλαιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τονίζετε, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχουν συνεχείς υπερβάσεις στους κρατικούς προϋπολογισμούς διαχρονικά. Είναι μία σωστή διαπίστωση. Όμως, αυτή η διαπίστωση δεν είναι ολοκληρωμένη. Γιατί δεν λέτε ποιοι κερδίζουν απ' αυτές τις συνεχείς υπερβάσεις; Από τις συνεχείς υπερβάσεις, μόνιμα κερδισμένοι βγαίνουν οι κεφαλαιοκράτες, οι επιχειρηματικοί μονοπωλιακοί όμιλοι. Και αντίθετα, αυτοί οι οποίοι πάντοτε χάνουν διαχρονικά είναι οι εργαζόμενοι και η λαϊκή οικογένεια είτε στο σκέλος που αφορά στα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού είτε στο σκέλος των δαπανών.

Και, βεβαίως, ως προς την αντιμετώπιση των υπερβάσεων, δεν έχετε διάθεση να οδηγήσετε στον περιορισμό της διασύνδεσης ανάμεσα στο δημόσιο τομέα και τους επιχειρηματικούς ομίλους ή στις προκλητικές συμβάσεις, τις οποίες υπογράφετε μ' αυτούς για να διασφαλιστεί η κερδοφορία τους, αλλά θέλετε να τις αξιοποιήσετε προς την κατεύθυνση του περιορισμού των όποιων κοινωνικών παροχών, στην κατεύθυνση της περαιτέρω εμπορευματοποίησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και απ' αυτήν την άποψη αποκαλυπτικότατο των προθέσεων σας είναι το σημείο 6 που λέτε ότι οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις αποτελούν το 40% των συνολικών δαπανών. Και παραμένουν ανεξέλεγκτες. Δηλαδή, φταίει οι μισθοί, φταίει οι συντάξεις ενός βιοτικού επιπέδου της εργατικής τάξης και των δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίοι οδηγούνται από το κακό στο χειρότερο!

Αυτά θέλετε να μειώσετε, τους μισθούς και τις συντάξεις. Θέλετε να οδηγήσετε σε συνεχή συρρίκνωση και μείωση το βιοτικό επίπεδο της εργατικής λαϊκής οικογένειας. Και αποτελεί ένα σύμπτωμα ανέκδοτο η λογική σας ότι πρέπει να εφαρμοστούν και στην Ελλάδα οι κανόνες της χρηστής διαχείρισης που εφαρμόζονται στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δηλαδή,

στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο όνομα αυτής της χρηστής διαχείρισης, δεν υπάρχουν σκάνδαλα; Το σκάνδαλο της «SIEMENS» δεν είναι ελληνικό σκάνδαλο. Δεν υπάρχει διαπλοκή της πολιτικής εξουσίας με την οικονομική ολιγαρχία; Δεν υπάρχουν οι διασυνδέσεις Υπουργών διαφόρων κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης πολύ πρόσφατα και στην Ιταλία και στη Γαλλία με επιχειρηματικά συμφέροντα; Τι είναι αυτά; Είναι και αυτά παρεκτροπές; Είναι και αυτά οι εξαιρέσεις; Όχι! Είναι ο κανόνας αυτής της προσπάθειας!

Έτσι, λοιπόν, το ερώτημα το οποίο τίθετε, κύριε Υπουργέ, είναι ποιος από τους αξιολογητές μας θα μας προστατεύσει από τους διάφορους «MOODY'S» και από τους διάφορους φορείς, τους οποίους καθορίζετε ως τους αξιολογητές της κυβερνητικής σας πολιτικής. Εμείς λέμε καθαρά ότι μόνο η πάλη του λαού μπορεί να προστατεύσει απ' αυτήν την αντιλαϊκή καταιγίδα, την οποία έχετε εξαπολύσει.

Απ' αυτήν την άποψη, είναι φανερό –και ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε– ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν πρόκειται να ψηφίσει το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Ζητάμε, κύριε Υπουργέ, να αποσύρете την κατάπτυστη τροπολογία για την Ολυμπιακή και θα καταθέσουμε ονομαστική ψηφοφορία για την τροπολογία που «παγώνει», που βάζει σε «γύψο» τις συλλογικές συμβάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο.

Το λόγο τώρα έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλος Μαρκάκης.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Σε μία αποστροφή του λόγου του προηγούμενου ομιλητή άκουσα το όνομα του Προέδρου του κόμματός μας. Ασφαλώς, θα ξέρουν όλοι ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός είναι το μόνο κόμμα, για το οποίο ο λαός δεν αποδίδει ευθύνες για την κρίση που περνά η χώρα.

Κύριε Υπουργέ, συζητάμε σήμερα ένα πολυδαίδαλο και τεχνοκρατικό νομοσχέδιο, το οποίο θα προσπαθήσουμε λίγο να το εκλαϊκεύσουμε. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που αναφέρεται στη δημοσιονομική διαχείριση και ευθύνη, μέσω του οποίου η Κυβέρνηση, έστω και με την πίεση της τρόικας, κάνει ένα βήμα για τον εκσυγχρονισμό αυτού του σημαντικού τμήματος, δηλαδή της δημοσιονομικής διαχείρισης της χώρας.

Είναι φανερό ότι ο ν. 2362/1995, τον οποίο τροποποιείτε, είναι ένας νόμος ο οποίος έχει ηλικία δεκαπέντε ετών και επί της ουσίας πρόκειται για βασικό νόμο του 1969. Επομένως, κανένας δεν μπορεί να περιμένει ότι μπορεί να είναι σύγχρονος και, άρα, έπρεπε οπωσδήποτε να αλλάξει.

Η Κυβέρνηση παραδέχεται ότι έτσι όπως είναι διαρθρωμένος ο σημερινός κρατικός προϋπολογισμός, χαρακτηρίζεται από εννέα μελανά σημεία. Αναφέρω μερικά απ' αυτά. Για παράδειγμα, χαρακτηρίζεται από τον αποδυναμωμένο ελεγκτικό μηχανισμό που εξαντλείται στη γραφειοκρατία των πολλαπλών ελέγχων νομιμότητας, που ωστόσο δεν διασφαλίζουν την σπατάλη και τις ατασθαλίες.

Άλλο μελανό σημείο είναι ότι οι δαπάνες για τους μισθούς και τις συντάξεις, ενώ αποτελούν το 40% των συνολικών δαπανών, παραμένουν ανεξέλεγκτες. Υπάρχει απουσία ελέγχου ιδιαίτερα μεγάλης μερίδας δαπανών, που προέρχονται από τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, παρά τις υψηλές δαπάνες και τα μεγάλα ελλείμματα –όπως είναι στα νοσοκομεία και στους δήμους– για τα οποία σήμερα οι ελεγκτές της τρόικας βρίσκονται στην πατρίδα μας, όπως για τις συνεχείς υπερβάσεις των δαπανών, για τη διασπορά της χρηματοδότησης σε πολλούς φορείς για τον ίδιο στόχο. Και το κυριότερο, υπάρχει μία αόριστη κυβερνητική λογοδοσία, χωρίς να εξειδικεύεται η ευθύνη κανενός.

Επομένως, όταν έχουμε τόσα πολλά μελανά σημεία στον κρατικό προϋπολογισμό, αυτό πρέπει να αλλάξει. Όμως, αυτό που πρέπει να δούμε και μένει να δούμε σήμερα είναι αν όλα αυτά τα μελανά σημεία που αναφέραμε, θα καταφέρει η Κυβέρνηση να τα ξεπεράσει με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Εμείς θεωρούμε κατ' αρχάς, ότι το σχέδιο νόμου κινείται γενικά προς τη σωστή κατεύθυνση. Όμως, η Κυβέρνηση θα μπορούσε να είναι πιο τολμηρή, πιο αποτελεσματική και να φέρει ένα

ριζικά νέο σχέδιο νόμου στη Βουλή και όχι ένα σχέδιο νόμου που να λύνει εν μέρει τα προβλήματα.

Κατ' αρχάς όπως είπαμε και στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, έχουμε μια ένσταση για την εξαιρετική ισχυροποίηση του Υπουργού Οικονομικών. Θα πρέπει αυτή η ισχυροποίηση να αντισταθμίζεται με αυξημένο έλεγχο από τη Βουλή και από ελεγκτικούς μηχανισμούς, όπως είναι το Ελεγκτικό Συνέδριο. Κάτι τέτοιο όμως, όπως θα αναφέρουμε και παρακάτω, δεν φαίνεται στο σχέδιο νόμου.

Αναφέρεται μέσα στο νομοσχέδιο ότι ο Υπουργός Οικονομικών έχει το συντονισμό, την εποπτεία, ακόμα και τη ρύθμιση της διαχείρισης των οικονομικών της γενικής κυβέρνησης. Και παρακάτω αναφέρει ότι ο Υπουργός Οικονομικών καθορίζει τα πρότυπα, τους κανονισμούς και τις διαδικασίες που διέπουν την οικονομική διαχείριση του δημόσιου τομέα. Ούτε εδώ δεν είσαυτε το λημφοί. Η Κυβέρνηση έπρεπε να είναι πιο αποφασιστική και να περιλάβει εδώ αναφορά που να εφαρμόζει διεθνή λογιστικά πρότυπα στο δημόσιο τομέα και όχι να τα καθορίζει ο εκάστοτε Υπουργός των Οικονομικών. Όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σε μια διαδικασία μερικής ή πλήρους εφαρμογής των προτύπων αυτών. Κάθε καθυστέρηση, λοιπόν, θα τη βρούμε μπροστά μας, υπό τη μορφή μη αξιοποίησης λογιστικής πληροφόρησης.

Θα αναφέρω χαρακτηριστικά, κύριε Υπουργέ, ότι η Αλβανία αυτά τα λογιστικά πρότυπα προσπαθεί να τα εφαρμόσει από το 2006. Η Βραζιλία θα τα εφαρμόσει από το 2012. Υπάρχουν χώρες, όπως είναι το Ανατολικό Τιμόρ, τα Νησιά Φίτζι, η Ινδία, οι Μαλδίβες, οι οποίες εφαρμόζουν διεθνή λογιστικά πρότυπα. Κι εμείς φέρνουμε εδώ ένα νομοσχέδιο, που εννοείται ότι θα εκσυγχρονίσει τα οικονομικά μας και τα πρότυπα τα καθορίζει ο Υπουργός των Οικονομικών. Έχετε εννέα αρμοδιότητες. Εγώ, ανθρωπίνα θα σας ρωτήσω: Πότε θα προλάβετε να εφαρμόσετε όλες αυτές τις αρμοδιότητες που αναφέρει το νομοσχέδιο; Δεν έχει και πενήντα ώρες η ημέρα.

Υπάρχει επίσης, ένα άρθρο που καθορίζει τις αρμοδιότητες των Υπουργών. Η λογική αυτή του άρθρου είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Μοιάζει όμως περισσότερο με ευχολόγιο, παρά με οριοθετημένο πλαίσιο λειτουργίας ενός Υπουργού ή επικεφαλής φορέα της γενικής κυβέρνησης. Ενωώ, δηλαδή, ότι δεν υπάρχει καμία αναφορά στις επιπτώσεις που θα υπάρχουν, αν δεν τηρηθεί η περιγραφόμενη διαδικασία. Τι θα συμβεί δηλαδή στον Υπουργό, που δεν θα ακολουθήσει όσα περιγράφει το αντίστοιχο άρθρο; Θα αναλάβει πάλι τη γνωστή πολιτική ευθύνη και καθαρίσει; Αν υπάρχει σπατάλη ή πέσει έξω ο προϋπολογισμός, θα τον πληρώσει; Θα του καταλογιστεί; Θα κληθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο στο τέλος του χρόνου να κάνει μια έκθεση. Αν διαπιστώσει ότι δεν τηρήθηκε ο νόμος, τι θα γίνει; Θα βγει ο Υπουργός και θα πει: «Αναλαμβάνω την πολιτική ευθύνη». Ή μπορεί να βγει και να πει: «Παίρνετε και την κομματική ταυτότητα» ή «θα με κρίνει ο λαός αργότερα», και άλλα τέτοια πολιτικά ή πολιτικές εκφράσεις, οι οποίες δεν δίνουν καμία ευθύνη στον Υπουργό, απλώς σπαταλιέται πολύτιμο δημόσιο χρήμα.

Κύριε Υπουργέ, δεν πρέπει το νομικό πλαίσιο, το οποίο θα ψηφίσουμε, να αφήσει ανοιχτές πόρτες.

Παρακάτω αναφέρετε ότι ορίζεται προϊστάμενος οικονομικών υπηρεσιών. Δεν ξεκαθαρίζετε όμως αν θα είναι δημόσιος υπάλληλος ή αν θα προέρχεται από τη διοικητική ιεραρχία ή αν θα είναι ένας ιδιώτης μάντζερ. Μιλάτε για παροχή εγκαίρων και αξιόπιστων πληροφοριών, σχετικά με τον προϋπολογισμό του οικείου φορέα -μεταξύ άλλων της Βουλής- και της κοινής γνώμης, όπου θα μπορεί να λογοδοτεί ο εν λόγω προϊστάμενος. Δεν υπάρχει όμως κάτι συγκεκριμένο. Επίσης, υπάρχει ένα παράθυρο για την παραβίαση της διαδικασίας. Αν, δηλαδή, ο εντολέας του προϊστάμενου -ο Υπουργός ή ο Γενικός Γραμματέας- θέλει να παραβιάσει τα δημοσιονομικά όρια, μπορεί να το κάνει, χωρίς να τον σταματήσει κανένας. Και αμέσως παρακάτω μιλάτε -σωστά- για τις ευθύνες του προϊστάμενου. Δεν μιλάτε όμως πουθενά για τις ευθύνες του εντολέα, που παραβαίνει το δημοσιονομικό πλαίσιο. Δεν υπάρχει καμία αναφορά για την ποιότητα εντολέα.

Υπάρχουν επίσης διατάξεις στο νομοσχέδιο, όπου αναφέρο-

νται εξαιρέσεις από τον κανόνα του μη συμψηφισμού εσόδων-εξόδων μετά από απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και ζητάτε και τη γνώμη της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Φαντάζομαι ότι εννοείτε τη σύμφωνη γνώμη. Διότι, αν πρόκειται για τη γνώμη μόνο, γνώμη μπορώ να σας δώσω και εγώ και δεν είστε υποχρεωμένος να τη σεβαστείτε. Η σωστή έννοια είναι να ζητάτε από την Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου τη σύμφωνη γνώμη.

Ας πάμε, λοιπόν, και στο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής. Εδώ τίθεται ένα θέμα: Τι θα γίνει, παραδείγματος χάριν, αν βρισκόμαστε στο τελευταίο έτος μιας κυβερνητικής θητείας και ψηφίζεται ένα μεσοπρόθεσμο πλαίσιο που αφορά δύο έτη για την επόμενη κυβέρνηση; Λέτε βέβαια, παρακάτω περί επικαιροποίησης του μεσοπρόθεσμου πλαισίου. Εδώ όμως υπάρχει και η αναφορά που λέει ότι πρέπει οι κυβερνήσεις να συμμορφώνουν τους ετήσιους προϋπολογισμούς με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Επομένως, θέλετε να δώσετε μια δυνατότητα, ώστε οι κυβερνήσεις να μην αλλάζουν τους προϋπολογισμούς και να βασίζονται σ' αυτό το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο. Αν θέλετε να το κάνετε αυτό όμως, θα πρέπει κατά τη γνώμη μου το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο να ψηφίζεται με αυξημένη πλειοψηφία.

Υπάρχει επίσης η έννοια των συμπληρωματικών προϋπολογισμών για τέσσερις περιπτώσεις. Ουσιαστικά, δηλαδή, μιλάμε για την περίπτωση που πέφτει έξω ο προϋπολογισμός και χρειάζεται να τον επανασχεδιάσουμε. Εδώ όμως υπάρχει ένα θέμα: Δεν θα πρέπει η Κυβέρνηση να καταθέσει και μια αιτιολογική έκθεση; Δεν θα πρέπει να έχουμε εκ νέου εκθέσεις από τους γενικούς διευθυντές, που αναφέρετε στα αντίστοιχα άρθρα; Δεν χρειάζεται να έχουμε μια ενδιάμεση έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου γιατί έπεσε έξω ο προϋπολογισμός; Το ότι έπεσε έξω και το ότι θα κάνουμε ένα συμπληρωματικό προϋπολογισμό, αυτό είναι προφανές. Δεν θα πρέπει, όμως, να μας πει η Κυβέρνηση γιατί; Σχεδόν νόμιμα τα τελευταία χρόνια όλοι οι προϋπολογισμοί πέφτουν έξω. Και αν θέλετε, να υπάρξει κι ένας μοχλός πίεσης, για να είναι προσεκτικοί οι Υπουργοί στη διαχείριση των οικονομικών, όταν θέλετε να φέρετε συμπληρωματικούς προϋπολογισμούς, να έχουν και αυτοί αυξημένη πλειοψηφία.

Για το γραφείο της Βουλής:

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι η διάταξη είναι τελείως αόριστη. Είναι μια πάρα πολύ καλή ιδέα. Θα πρέπει όμως να αναφερθούν πιο συγκεκριμένες αρμοδιότητες αυτού του γραφείου. Τι ακριβώς θα κάνει αυτό το γραφείο; Θα ελέγχει; Θα κάνει προτάσεις; Θα προτείνει τροπολογίες; Η αναφορά ότι θα ενημερώνει τη Βουλή και ότι θα υποβοηθά το έργο της είναι πολύ γενική. Αν έχει ουσιαστικό ρόλο και δεν μπαίνει στο νόμο, μόνο και μόνο για να φαίνεται ότι θα λειτουργούμε όπως οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες, αυτό είναι μόνο ένας τίτλος, χωρίς περιεχόμενο. Και προφανώς χρειάζεται και αλλαγή στον Κανονισμό της Βουλής.

Αναφέρετε επίσης την ειδικότητα των πιστώσεων και την αυξημένη αυτών. Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχει μια ευελιξία στους προϋπολογισμούς. Όμως τα τελευταία χρόνια βλέπουμε να εκδίδονται κατά χιλιάδες αποφάσεις με μεταφορές πιστώσεων και αυξομειώσεις. Το συμπέρασμα είναι ότι αυτές οι χιλιάδες αποφάσεις του προϋπολογισμού των φορέων φτιάχνονται, γιατί οι προϋπολογισμοί έρχονται και επαναλαμβάνουν τους προηγούμενους. Έχουν μέσα τους κωδικούς αριθμούς και επαναλαμβάνουν ό,τι έγινε και πέρσι. Λένε δηλαδή: «Δεν βάζουμε μια πίστωση που την είχαμε και την προηγούμενη χρονιά».

Ένα άλλο θέμα: Πώς θα συγκεκριάσει τη δυνατότητα για πρακτικά απεριόριστες μεταφορές πιστώσεων με τους προϋπολογισμούς προγραμμάτων; Εκεί μιλάμε για συγκεκριμένους μετρήσιμους στόχους, που συνοδεύονται από συγκεκριμένο ύψος δαπανών. Αν πάλι αρχίσουν δαπάνες και κονδύλια να μεταφέρονται από τον ένα κωδικό αριθμό στον άλλο, τι θα γίνει με τους στόχους που πρέπει να επιτευχθούν;

Για παράδειγμα, αν έχουμε 5 χιλιάδες ευρώ, για να πάρουμε γραφική ύλη και 50 χιλιάδες ευρώ, για να κάνουμε ένα έργο, αν έχουμε μεταφορά και γίνει αντίστροφα, δηλαδή όλα τα χρήματα γίνουν γραφική ύλη και δεν κάνουμε κανένα έργο, ο στόχος έχει χαθεί. Μπορεί να είμαστε νόμιμοι στη μεταφορά των πιστώσεων,

αλλά έχουμε χάσει το στόχο του προϋπολογισμού.

Είναι πολύ σωστή, επίσης, η εισαγωγή του αποθεματικού που κάνετε. Όμως, βάζετε μέσα τον όρο ότι θα χρησιμοποιείται για την κάλυψη άμεσων, σημαντικών, αναπόφευκτων και επειγουσών δαπανών. Αυτό είναι φανερό ότι γενικώς καταστρατηγείται. Ξέρετε πολύ καλά ότι και στο ν. 2286/1995 περί προμηθειών του δημοσίου γίνεται λόγος για απρόβλεπτες ανάγκες. Ανακαλύπτουν, λοιπόν, οι φορείς ότι ακόμη και η αγορά γραφικής ύλης είναι απρόβλεπτη δαπάνη και ότι θα πρέπει να εξαιρεθεί από τη διαγωνιστική διαδικασία. Μήπως, λοιπόν, και εδώ με τις εξαιρέσεις, λόγω του κατεπείγοντος των δαπανών, θα έχουμε πάλι μια από τα ίδια;

Επίσης, κύριε Υπουργέ, έχετε μια διάταξη που αφήνει μια κερκόπορτα. Λέτε, λοιπόν, στο άρθρο 22 ότι κατ' εξαίρεση αναγνωρίζετε ως δημόσιες δαπάνες και όσες δεν προβλέπονται ρητά από διάταξη νόμου, αλλά εξυπηρετούν αιτιολογημένα τους σκοπούς των φορέων της κεντρικής διοίκησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δύο λεπτά.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Πραγματικά, λοιπόν, πιστεύω ότι με αυτόν τον τρόπο και με αυτήν την εξαίρεση δεν μαζεύονται τα δημόσια οικονομικά της χώρας. Είναι μια απαράδεκτη διάταξη, την οποία πρέπει να αποσυρθεί.

Επίσης, για τη διάταξη του εσωτερικού ελέγχου, ο προηγούμενος νόμος ήταν πιο δυνατός από τη σημερινή χαλαρή διάταξη που εισάγετε, διότι οι μονάδες εσωτερικού ελέγχου, που προβλεπε ο προηγούμενος νόμος, δεν έχουν συσταθεί ακόμη.

Τέλος, για το άρθρο 27 για τον έλεγχο των δαπανών και εσόδων από το Ελεγκτικό Συνέδριο, θέλω να πω ότι υπάρχει ένα πάρα πολύ μεγάλο θέμα, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε όλοι σας –φαντάζομαι– ότι υπάρχει ένα υπόμνημα των υπαλλήλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Εμείς το υιοθετούμε. Θα το καταθέσουμε και θα το κουβεντιάσουμε αύριο στη Βουλή. Θα κουβεντιάσουμε αναλυτικά το άρθρο, γιατί πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνεται έλεγχος από το Ελεγκτικό Συνέδριο και μάλιστα αναλυτικός.

Εδώ υπάρχει και μια αντίφαση. Κατ' αρχάς, πριν από λίγες εβδομάδες, η Κυβέρνηση πέρασε από τη Βουλή τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», που είχε πλούσιες διατάξεις αναφορικά με τον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Εδώ σε αυτό το νομοσχέδιο δεν έχετε αντίστοιχη διάταξη. Γιατί δηλαδή δεν υπάρχει συμβατικός έλεγχος, όπως ισχύει για τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ»; Εγώ, αν πάρω την αντίστοιχη σελίδα, που ισχύει για τους ΟΤΑ, λέμε τα εξής:

Άρθρο 275. Προληπτικός έλεγχος Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 276. Καταστατικός έλεγχος Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 277. Έλεγχος είσπραξης εσόδων.

Άρθρο 278. Προληπτικός έλεγχος συμβάσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είναι και από το Βόλο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ενώ, λοιπόν, έχουμε έλεγχο στον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», δεν παρουσιάζονται αντίστοιχοι έλεγχοι στο παρόν νομοσχέδιο.

Τα υπόλοιπα θα τα πούμε αύριο, κύριε Υπουργέ. Δυστυχώς, ο χρόνος και η αυστηρότητα του Προεδρείου δεν μου επιτρέπουν να επεκταθώ. Παρ' όλα αυτά, εμείς ας δώσουμε, κατ' αρχήν, ψήφο στο νομοσχέδιο και θα ασκήσουμε αυστηρή κριτική στα άρθρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Η αυστηρότητα του Προεδρείου παραμένει και κρατείται. Όμως, έδωσα δυόμισι λεπτά υπέρβαση, επειδή ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος ζήτησε να σας κάνω μία χάρη παραπάνω, λόγω του ότι είστε από τη Μαγνησία. Μη λέτε για αυστηρότητα του Προεδρείου, λοιπόν!

Καλώ στο Βήμα τον ειδικό αγορητή του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη να λάβει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα και εγώ μια τέτοια αυστηρότητα από την πλευρά σας! Θα πω στην Κυβέρνηση ότι διαρκώς φέρνει νομοσχέδια με διαδικασίες εξπρές. Τα περισσότερα και τα σοβαρότερα απ' αυτά είναι και ψευδεπίγραφα. Είναι αντίθετα με τον τίτλο τους και κυρίως αντίθετα με τα απαιτούμενα από την κοινωνία και την πλειοψηφία της στους εργαζόμενους ή, αν θέλετε, από τους πιο ανίσχυρους σε αυτήν την κοινωνία. Θα θυμίσω μόνο το ασφαλιστικό, τα εργασιακά, το φορολογικό και πολλά άλλα.

Ψευδεπίγραφο είναι και το σημερινό νομοσχέδιο. Ο χαρακτήρας του δεν φαίνεται από τον τίτλο του, αλλά φαίνεται καθαρά από τις τρεις τροπολογίες που έχουν κατατεθεί.

Πρόκειται για τρεις τροπολογίες, που εμείς πάραυτα ζητούμε να αποσυρθούν.

Η μία είναι για τον ΟΜΕΔ, που καταργεί τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τις συλλογικές συμβάσεις και έρχεται σε αυτό το νομοσχέδιο, που υποτίθεται ότι έρχεται να ανατάξει ορισμένα πράγματα.

Η δεύτερη είναι για την Ολυμπιακή, όπου αρνείται υπεσχημένα και νομοθετημένα. Αρνείται και υποσχέσεις του Υφυπουργού κ. Σαχινίδη, που είχε πει –έτυχε να το ακούσω– εγώ ο ίδιος και το επιβεβαιώνω– «περιμένουμε την πρώτη δόση, για να δώσουμε σε μετρητά τα χρήματα», και τώρα κάνει γύρους, κάνει πολιτικές «κολοτούμπες» και το αρνείται και αυτό.

Εμείς θα ζητήσουμε ονομαστικές ψηφοφορίες και επειδή δεν έχουμε την τεχνική δυνατότητα, όποιοι συνάδελφος ή κόμμα το προτείνει, θα ψηφίσουμε μαζί του ονομαστικά, για να μην περάσουν και αυτές οι δύο. Επίσης, να μην περάσει και η τρίτη τροπολογία, η οποία αποτελεί ένα πραξικόπημα, διότι θα μπορούν τώρα πια να πωλούνται τα πάντα -η κινητή και ακίνητη περιουσία του ελληνικού λαού- χωρίς καν τον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατά παρέκκλιση όχι μόνον των νόμων, αλλά και του Συντάγματος που αλλιώς ορίζει.

Θα έλεγα ότι έπρεπε σήμερα η Κυβέρνηση να φέρει άλλου είδους τροπολογίες, να ενισχύει τον ΟΜΕΔ και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, διότι μετά απ' αυτήν τη λαίλαπα των αντεργατικών και αντιασφαλιστικών νομοσχεδίων οι εργαζόμενοι βρίσκονται σε δυσχερέστερη θέση και θα είχαν ανάγκη ενός εξισορροπητικού μηχανισμού, που θα μπορούσε να τον αποτελέσει ο ΟΜΕΔ. Στην ουσία, όμως, πάμε για κατάργηση ή για ευνοχισμό του ΟΜΕΔ. Επίσης, θα έπρεπε να έχουμε εφαρμογή του νόμου για την Ολυμπιακή Αεροπορία και των συμφωνημένων.

Θα στηρίξουμε, λοιπόν, οποιονδήποτε κάνει αίτηση για ονομαστική ψηφοφορία και θα ψηφίσουμε «κατά» και στις τρεις. Πριν απ' αυτό, όμως, καλούμε την Κυβέρνηση, αν έχει την ελάχιστη ευαισθησία, να τις αποσύρει τώρα και τις τρεις, πριν ξεκινήσουμε, δηλαδή να μην το κουβεντιάσουμε καν. Δεν είναι ένα ζήτημα που θα έπρεπε να κουβεντιάζεται ακόμη και με την πιο συντηρητική κυβέρνηση σε αυτήν την Αίθουσα.

Φέρνετε τώρα αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, και νομίζω ότι δεν υπάρχει ούτε μία συγγνώμη, διότι παραδέχθηκαν και οι εισηγητές και αλλού και εδώ στην Αίθουσα ότι όλα αυτά τα χρόνια γίνεται ένα αλαλούμι, ένα μπάχαλο. Το έχουμε δει με τους προϋπολογισμούς. Το έχουμε δει με τη μη τήρησή τους. Έχουμε δει αρκετά πράγματα.

Όμως, το φέρνετε τώρα, που έχουμε πια το μνημόνιο και την τρόικα, τώρα που χρειάζεται η απόλυτη κηδεμονία. Και δεν μπορεί να βγει από το μυαλό κάποιου ότι θέλουμε όχι να εξορθολογίσουμε τα πράγματα, αλλά θέλουμε μια δημοσιονομική πειθαρχία και μια γενική πειθαρχία στα κελεύσματα και στις αποφάσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, όπως αυτά έχουν συμπτυχθεί και συγκροτηθεί μέσα από το κείμενο και την ουσία του μνημονίου.

Τα προβλήματα στους προϋπολογισμούς της χώρας, κάθε χώρας, νομίζω ότι είναι δύο. Δεν είναι ένα.

Το πρώτο και το κυριότερο είναι η πολιτική και οι πολιτικές που απεικονίζονται στον προϋπολογισμό, κύριε Υπουργέ.

Το δεύτερο είναι τα επιμέρους, τα τεχνικά, τα ορθολογικά, η τήρηση, ο έλεγχος και όλα τα υπόλοιπα του προϋπολογισμού. Νομίζω ότι σε αυτό κανείς δεν μπορεί να πει «όχι».

Εσείς βλέπετε και αντιμετωπίζετε –και αυτό υποτίθεται– μόνο το δεύτερο. Για το πρώτο δεν έχετε να μας πείτε κάτι. Οι αλλα-

γές δηλαδή των πολιτικών που έχουν φέρει τη χώρα εδώ, σε αυτό το σημείο που είμαστε, δεν είναι στην οπτική σας. Είναι έξω από την Αίθουσα, κατά τη δική σας άποψη και κατά τη δική σας επιβολή. Εμείς δεν μπορούμε να το επιβάλουμε.

Υπάρχει και ένα ζήτημα δημοκρατικότητας. Δεν δεχθήκατε στη διαδικασία της επιτροπής να γίνει μια ακρόαση φορέων, που τη δίνει –και πολύ καλά κάνει- ο Κανονισμός της Βουλής. Υπάρχει άλλωστε μια πρακτική σε αυτό. Έτσι δεν κλήθηκε ούτε το Ελεγκτικό Συνέδριο ούτε το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ούτε ο ΟΔΙΧ, που αυτή τη στιγμή έχει τεράστια ελλείμματα και θα έπρεπε να δούμε μια έκθεση απ' αυτόν, ώστε να μη συζητούμε γράμματα κενά και διαδικασίες, δηλαδή να μη συζητάμε μόνο το περιβλημά, αλλά και το περιεχόμενο.

Ποιος είναι, λοιπόν, ο κύριος στόχος του νομοσχεδίου; Θα παραλείψω να πω, γιατί απ' αυτά που είπα νομίζω ότι ο καθένας, που έχει την κοινή λογική, καταλαβαίνει.

Θα έλεγα και κάτι άλλο. Γενικά στην Ελλάδα –και δεν θέλω να κάνω μάθημα, αλλά να εκφράσω μια εμπειρία- υπάρχουν οι προϋπολογισμοί των νομαρχιών, των δήμων –τουλάχιστον των μεγάλων- και ο κεντρικός προϋπολογισμός.

Όλοι αυτοί οι προϋπολογισμοί είναι μια γραφειοκρατική διαδικασία των διοικητικών μηχανισμών. Και παρατηρούμε, όσοι έχουμε θητεύσει σε αυτά τα όργανα, μία πλήρη αποστασιοποίηση από τα προβλήματα του λαού και του τόπου, χωρίς τη συμμετοχή των φορέων, των τάξεων και των κοινωνικών εταίρων –που λέτε εσείς- ούτε της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, του πολιτικού της μέρους δηλαδή ούτε των περιφερειών, αφού δεν έχουμε σε αυτή τη χώρα ούτε περιφερειακή αντίληψη ούτε περιφερειακή συγκρότηση ούτε περιφερειακή οργάνωση. Επιπλέον, δεν έχουμε και ένα δημοκρατικό κράτος, μια αξιόπιστη και λειτουργούσα περιφερειακή αυτοδιοίκηση.

Θα έλεγα ότι τίθεται ένα τεράστιο ζήτημα δημοκρατικού προγραμματισμού, όταν όλοι οι προϋπολογισμοί, όλες δηλαδή οι απεικονίσεις των πολιτικών γίνονται από τους διοικητικούς μηχανισμούς και δεν γίνονται, όπως και στη Βουλή, από το πολιτικό κομμάτι, από το πολιτικό μέρος. Έχω μια τέτοια εμπειρία από νομαρχία και νομίζω ότι είναι τραυματική.

Κανείς δεν ξέρει τον προϋπολογισμό όταν έρχεται, κανείς δεν μπορεί καν να τον διαβάσει και όλοι τον ψηφίζουν ή τον καταψηφίζουν και νομίζω έτσι «από τα χοντρά». Δεν γίνεται, δηλαδή, μια διαδικασία που να φτιάχνει τον προϋπολογισμό.

Θα έλεγα ότι τουλάχιστον σε άλλες χώρες στον τομέα της αυτοδιοίκησης υπάρχει αυτό που λέμε «συμμετοχικός προϋπολογισμός», που ξεκίνησε από το Πόρτο Αλέγρε. Στην Ελλάδα έχουν γίνει μόνο κάποιες εκδηλώσεις και αυτές από φορείς και κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Αυτή η ιδέα δεν έχει μπει καν στη σοβαρή συζήτηση του κεντρικού πολιτικού συστήματος. Νομίζω ότι είναι η βάση, που δημιουργεί αυτά μεγάλα ελλείμματα που σήμερα τα αντιμετωπίζουμε. Δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν με ένα νομοσχέδιο, ακόμα και αν ήταν καλό, πολύ περισσότερο με αυτό εδώ.

Υπάρχουν ζητήματα με τους ειδικούς λογαριασμούς. Εγώ θα έλεγα –για να μην αναλύσω και να κερδίσω λίγο χρόνο- καταργήστε τους. Να μας πείσετε ότι τουλάχιστον σε κάποια επιμέρους θέματα, κάτι πάτε να κάνετε.

Θέλω να πω ακόμη κάτι. Υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα σε αυτή τη χώρα, το θέμα του δημοκρατικού προγραμματισμού. Όλα αυτά που μιλάμε και λέμε τώρα εμείς, συνιστούν αυτό που λείπει. Σήμερα αυτή η χώρα έχει έλλειψη δημοκρατικού προγραμματισμού. Μιλάμε, ότι οκτώ δήμαρχοι, για παράδειγμα στο νομό των Χανίων, έρχονται και λένε «τι κάνετε με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, με τις φτερωτές;», που εμείς δεν γνωρίζουμε, δεν γνωρίζει η περιφέρεια αλλά κάποιος σχεδιάζει. Ποιος σχεδιάζει σε αυτό το κράτος;

Και λέω: Έχουν αυτά σχέση με τους προϋπολογισμούς; Έχουν σχέση με όλα αυτά που συζητάμε; Εγώ λέω ότι έχουν τεράστια. Αυτή είναι η βάση. Και όμως, εμείς πηγαίνουμε σε μερικές βιαστικές σελίδες, που έχουν νομίζω άλλο σκοπό και όχι αυτόν που θα έπρεπε.

Ένα άλλο ζήτημα τελικά είναι το θέμα των αμυντικών δαπα-

νών. Και εκεί υπάρχει ένα θέμα δημοκρατίας. Εκεί υπάρχει μια άλλη μαύρη τρύπα, που χάνονται χρήματα. Και υπάρχουν πολλά, που θα μπορούσε κανείς να πει.

Εγώ, όμως, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν ήρθε ο ΟΔΔΗΧ στην ακρόαση, γιατί δεν έχουμε μια έκθεση από τον ΟΔΔΗΧ, γιατί τόσα πράγματα γίνονται και εμείς δεν τα γνωρίζουμε; Θα αναφερθώ, όμως, μετά σε ορισμένα τουλάχιστον από αυτά.

Έρχομαι τώρα στο υπό συζήτηση καθαρό νομοσχέδιο. Θα πω ότι δεν υπάρχει ούτε μία συγγνώμη, παρά τις παραδοχές του ότι όλα ήταν χάλια στο προηγούμενο διάστημα. Και το κυριότερο που θέλω να πω –γιατί αυτό αφήστε το, πείτε ότι μπορεί και να λείπει- είναι ότι δεν υπάρχει μία σοβαρή κριτική για να πούμε τι δεν έγινε και γιατί δεν έγινε. Δεν υπάρχει μια σοβαρή ανάλυση, ώστε να μπορεί να αποδειχθεί τι πρέπει να κάνουμε και τι πρέπει να διορθώσουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Η απόδειξη, βέβαια, του ότι δεν έγινε σοβαρή κριτική, είναι και το ότι δεν αναφέρθηκε κανείς από τους εισηγητές, κυρίως ο εισηγητής της πλειοψηφίας αλλά και ο εισηγητής του άλλου κόμματος που διακυβέρνησε, σε αυτό, να πει δηλαδή ποια ήταν τα λάθη, για να πούμε μετά ποια πρέπει να είναι τα σωστά. Αυτό είναι η απόδειξη, λοιπόν, του ότι πάτε στον ίδιο δρόμο.

Θα μπορούσε κανείς να σκεφθεί ότι μετά από τόσα χρόνια κριτικής, παρατηρήσεων και προβλημάτων στην κατάρτιση και στην εφαρμογή του προϋπολογισμού, αποφασίσατε να επέμβετε και να προωθήσετε αλλαγές που να βελτιώνουν την κατάσταση. Τώρα, όμως, στην Ελλάδα δεν γίνεται τίποτα, χωρίς τις εντολές, τις οδηγίες και τον έλεγχο της τρόικας. Περί αυτού πρόκειται. Το είπα και πριν.

Οι ρυθμίσεις, που προωθούνται με αυτό το νομοσχέδιο, προβάλλουν και συγκεκριμενοποιούν στην ελληνική νομοθεσία τις γενικές κατευθύνσεις του μνημονίου. Δεν θα κουραστεί κάποιος, εάν συγκρίνει τα περιεχόμενα του μνημονίου και του παρόντος νομοσχεδίου, να διαπιστώσει ουσιαστικά αντιγραφή από το μνημόνιο στο νομοσχέδιο.

Το σύνολο της οικονομικής και όχι μόνο πολιτικής της χώρας έχει περάσει πλέον στην πλήρη διαδικασία του μνημονίου με βασικό διαμεσολαβητή τον Υπουργό Οικονομικών, του οποίου οι εξουσίες υπερισχύουν, πολύ περισσότερο απ' ό,τι πριν και μάλιστα, σε μια αντιδημοκρατική κατεύθυνση, σε μια τάση που έχει το παρόν σχέδιο νόμου.

Με αυτά τα δεδομένα δεν είναι καθόλου πειστική η προσπάθεια της Κυβέρνησης να εξορθολογήσει τη διαδικασία κατάρτισης του προϋπολογισμού, εφόσον μάλιστα τα τελευταία χρόνια όλες οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις αποκρούουν διαρκώς τις προτάσεις της Αριστεράς για τον εκδημοκρατισμό και τη διαφάνεια της βασικότερης πράξης άσκησης της οικονομικής πολιτικής της, του προϋπολογισμού. Πολύ περισσότερο δε, που το σύνολο σχεδόν των προτεινόμενων ρυθμίσεων στο παρόν νομοσχέδιο δεν αποτελούν καν πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, αλλά υπαγορεύονται επιτακτικά από το κείμενο του μνημονίου.

Νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν δείχνει να το ενδιαφέρουν πράγματα που εμείς θεωρούμε σημαντικά, την ενδυνάμωση δηλαδή των αναπτυξιακών υποδομών της χώρας και της παραγωγικής βάσης. Μιλάει μόνο για τον προϋπολογισμό και τα μεγέθη. Για την ίδια την οικονομική ανάπτυξη, την ενίσχυση του εισοδήματος και τη βελτίωση της ζωής των εργαζομένων, τη βελτίωση και την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των συστημάτων και των δομών του κοινωνικού κράτους, υγεία, κοινωνική ασφάλιση, πρόνοια κ.λπ. δεν έχει ειπωθεί τίποτα.

Ενδιαφέρουν μόνο η διασφάλιση των κερδών των τραπεζών και των μεγάλων μονοπωλιακών επιχειρήσεων, η συγκράτηση και η μείωση των δαπανών και μάλιστα, η μείωση των κοινωνικών δαπανών και η ενίσχυση των εσόδων, όχι με την πάταξη της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής, αλλά με ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, όπως φαίνεται και από την τρίτη των τροπολογιών.

Δεν έχετε να επιδείξετε κάποια ουσιαστική ρύθμιση αναπτυξιακής κατεύθυνσης. Το νομοσχέδιο αυτό δεν εξασφαλίζει τίποτα από όλα αυτά. Νομίζω ότι όλα παραπέμπονται στις μνημονιακές

καλένδες.

Μιλάτε, όμως, στο άρθρο 1 για χρηστή διαχείριση, για υπευθυνότητα, για διαφάνεια και ειλικρίνεια, τη στιγμή που διατηρείτε τους ειδικούς λογαριασμούς έξω από τον προϋπολογισμό και από κάθε έλεγχο της Βουλής. Τους λογαριασμούς αυτούς που λειτουργούν αδιαφανώς και ρουσφετολογικά ενάντια σε κάθε έννοια διαφάνειας σας είπα και πριν, καταργήστε τους. Αυτό μπορείτε να το κάνετε και τώρα. Πείτε τουλάχιστον κάτι γι' αυτό.

Θα σας πω ότι στο άρθρο 3 και σε άλλα άρθρα αυξάνετε τις υπερεξουσίες στο πρόσωπο του Υπουργού Οικονομικών. Και εδώ δεν πρωτοτυπείτε, γιατί νομίζουμε ότι και εδώ εκτελείτε εντολές των «διοικητών» της χώρας. Για να διοικηθεί η επαρχία, η χώρα δηλαδή, σταθερά και σθεναρά απαιτείται να έχει κάποιος το μονοπρόσωπο κουμάντο, μέσα από το οποίο θα περνά και θα υλοποιείται αυτή η πολιτική. Αυξάνεται, λοιπόν, ο συγκεντρωτισμός.

Μιλάτε για δημοκρατικότητα στη λειτουργία και το ρόλο της Κυβέρνησης και βάζετε τη μέθοδο του top down budgeting, μια κατάρτιση ενός ετήσιου προϋπολογισμού, που εισάγεται με το άρθρο 9 στο νομοσχέδιο αυτό. Με τη μέθοδο αυτή καθορίζονται εκ των προτέρων ανώτατα όρια δαπανών ανά φορέα της κεντρικής διοίκησης, εντός των οποίων και μόνο κατανέμονται οι δαπάνες των επιμέρους υποκειμένων φορέων.

Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι αφού όλα καθορίζονται από την ουσιαστικά μονοπρόσωπη αρχή του Υπουργού των Οικονομικών, λαμβάνονται υπ' όψιν τα συμφέροντα που εξυπηρετεί η πολιτική της Κυβέρνησης, δηλαδή τα συμφέροντα του μνημονίου και του μεγάλου κεφαλαίου. Δεν δίνονται περιθώρια κλαδικών ή περιφερειακών πολιτικών και άρα, δένονται τα χέρια των υφιστάμενων, έτσι όπως καταντούν, υπολοίπων Υπουργών και προλαμβάνονται ανεπιθύμητες παρεκκλίσεις από τα κύρια εξυπηρετούμενα συμφέροντα.

Εμείς ως Αριστερά πάντα θέταμε και θέτουμε το ζήτημα της δημοκρατικής κοινωνικής συμμετοχής στη διαδικασία της κατάρτισης του προϋπολογισμού. Βέβαια, από όσα εκθέσαμε μέχρι τώρα γίνεται κατανοητό ότι η κατεύθυνση του νομοσχεδίου είναι κατά εκατόν ογδόντα μοίρες διαφορετική από αυτό που ζητούμε εμείς.

Στην επιτροπή, λοιπόν, δεν κλήθηκε κανένας φορέας. Η κατάρτιση του ετήσιου προϋπολογισμού αποτελεί επί της ουσίας κλειστή υπόθεση του Υπουργείου Οικονομικών και του κρατικού μηχανισμού. Πάμε σε μία πιο κλειστή, πιο αντιδημοκρατική κατεύθυνση.

Εμείς, λοιπόν, όπως φαίνεται και από αυτά που λέμε, δεν θα ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Η Βουλή των Ελλήνων δεν έχει λόγο για το μέγεθος και τις κατευθύνσεις του κρατικού προϋπολογισμού κατά το στάδιο της έγκρισής του. Επικεντρώνεται μόνο στη σύνθεση των δημοσίων δαπανών και των εσόδων, στην αξιοπιστία των προβλέψεων για τα έσοδα και τα έξοδα.

Θα σας πω δύο σύντομες κουβέντες για τις τροπολογίες. Για την πρώτη τροπολογία, για τον ΟΜΕΔ, πρόκειται για απροκάλυπτη και αυθαίρετη και ωμή βία κατά των εργαζόμενων, κατά των δυνάμεων της εργασίας και καθαρά υπέρ των μεγάλων, υπέρ του κεφαλαίου. Πρόκειται για μια καθαρά ταξική επιλογή. Καταργείτε τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις. Καταργείτε την

Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση στην ουσία. Καταργείτε την ίδια την έννοια της διαιτησίας και του ΟΜΕΔ και επιτίθεστε κατά των ίδιων των μεσολαβητών και των διαιτητών. Αυτή τη στιγμή στον ΟΜΕΔ εκκρεμούν για έκδοση τριάντα έξι υποθέσεις κλαδικών συμβάσεων εργασίας.

Παραβιάζετε ευθέως το Σύνταγμα στο άρθρο 22 και τη Διεθνή Σύμβαση Εργασίας 98, που έχει υπογράψει η χώρα. Νομίζω ότι ο κ. Λοβέρδος με το ν.3845/2010 να υπερισχύει του Συντάγματος, στην ουσία κάνει ένα μικρό πραξικόπημα.

Νομίζω ότι εμείς μπορείτε να πείτε ότι είμαστε άσχετοι, είμαστε εμπαθείς, είμαστε αντιπολιτευόμενοι, είμαστε χωρίς προτάσεις που λέτε και ό,τι άλλο, αλλά ο κ. Κουκιάδης, ο «πατέρας» του ΟΜΕΔ, είδατε τι λέει στις κυριακάτικες εφημερίδες, ο κ. Μητρόπουλος ο οποίος είναι μέλος του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ βλέπετε τι λέει, ο κ. Παναγόπουλος ομόχρωμος με εσάς, ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ επιτέλους μίλησε και τι λέει;

Νομίζω ότι πρέπει να πάρετε πίσω αυτή την τροπολογία. Νομίζω ότι δεν πρέπει να καταστρατηγηθεί η 98 Διεθνή Σύμβαση Εργασίας περί εφαρμογής των αρχών του δικαιώματος οργανώσεων και συλλογικής διαπραγματεύσεως.

Θα σας πω ακόμη για το θέμα των άλλων δύο τροπολογιών. Το ένα είναι πραξικοπηματικό στην ουσία, διότι δίνει τεράστιες εξουσίες στον Υπουργό των Οικονομικών και αποφεύγει μηχανισμούς του κράτους που έμπαιναν ως ενδιάμεσοι, που δεν εμποδίζανε, αλλά βγαίνουν και αυτοί απέξω. Αυτό επίσης είναι αντισυνταγματικό.

Επίσης η τρίτη τροπολογία για την Ολυμπιακή παίρνει τα υπεσχημένα στους ανθρώπους εκείνους, οι οποίοι απολύθηκαν. Γιατί δεν ήθελαν οι ίδιοι να φύγουν, δεν ήθελαν να βγουν έξω από την εργασία τους, τους ανάγκασαν κάποιοι και για να υπάρξει συνέχεια αυτού του κράτους θα πρέπει να τηρηθούν τα υπεσχημένα και να τηρηθεί ο νόμος, να μην τους δίνετε, δηλαδή, ομόλογα τα οποία ούτε καν χρονική διάρκεια δεν έχουν και καταστρατηγείτε τον νόμο με τον οποίο τους πείσατε ότι πρέπει να υπογράψουν. Εμείς το λέγαμε τότε, κακώς, δεν έπρεπε να φύγουν και έπρεπε να συνεχίσουν τον αγώνα, όμως, δεν φταίνε αυτοί οι άνθρωποι διότι ξεγελάστηκαν. Δεν μπορείτε να το κάνετε και αυτό.

Και οι τρεις τροπολογίες, λοιπόν, πρέπει να αποσυρθούν άμεσα. Αν δεν αποσυρθούν εμείς θα τις καταψηφίσουμε και θα τις καταγγέλλουμε διαρκώς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κύριος Υπουργός έχει ζητήσει το λόγο για κάποιες νομοθετικές βελτιώσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να καταθέσω μια σειρά από προσθήκες-αναδιατυπώσεις στο σχέδιο νόμου: «Για τη Δημοσιονομική Διαχείριση και Ευθύνη». Είναι προσθήκες σε μια σειρά από άρθρα, όπως επίσης και στις τροπολογίες του νομοσχεδίου. Νομίζω απηχούν και την συζήτηση που έγινε στην επιτροπή της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες-αναδιατυπώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Θα μου επιτρέψετε, επίσης, πριν κάνω την τοποθέτησή μου, να κάνω απλώς ένα σχόλιο.

Έγινε στην τοποθέτηση ορισμένων εισηγητών μια αναφορά στην συνεχιζόμενη απεργία των φορτηγών δημόσιας χρήσης. Θέλω να ξεκαθαρίσω κάτι και να το κάνω με τον πιο απόλυτο τρόπο.

Κανένα επιμέρους αίτημα, καμμία ειδική ομάδα δεν έχει το δικαίωμα να κρατά ως ομήρους όλη την ελληνική κοινωνία, δεν έχει το δικαίωμα να παραλύει την χώρα. Κανείς!

Αυτό η Κυβέρνηση θα το διασφαλίσει και θα το διασφαλίσει με κάθε πρόσφορο τρόπο. Τα κλειστά επαγγέλματα θα ανοίξουν. Θα ανοίξουν, γιατί πρέπει να πέσουν οι τιμές. Θα ανοίξουν, γιατί έτσι θα ενισχυθεί ο προϋπολογισμός του κάθε νοικοκυριού και θα ανοίξουν, γιατί έτσι θα βοηθηθεί και η ανάπτυξη της χώρας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να κάνω μια ερώτηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μισό λεπτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Πάει για επιστράτευση ο κύριος Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ακούσατε κάτι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επιστράτευση θα κάνει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μισό λεπτό, παρακαλώ.

Ακούσαμε όλοι ό,τι είπε ο κύριος Υπουργός.

Παρακαλώ να κατατεθούν και να διανεμηθούν οι βελτιώσεις.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Ανακοινώθηκαν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επιστράτευση θα κάνει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γείτονας Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Να αρχίσω και εγώ από την πτέρυγα της Αριστεράς, απευθυνόμενος για το νομοσχέδιο όμως.

Με το νομοσχέδιο γίνεται μεταρρύθμιση στο δημοσιονομικό μας σύστημα. Κοινό αίτημα, αναγκαιότητα, αλλά θα έλεγα και χρέος προς την κοινωνία, γιατί ουσιαστικά όταν μιλάμε για δημοσιονομικό σύστημα πρόκειται για διαχείριση των χρημάτων του ελληνικού λαού, του Έλληνα πολίτη, του φορολογούμενου.

Με την μεταρρύθμιση, λοιπόν, αυτή προωθείται η δημοσιονομική διαφάνεια, η χρηστή και αποτελεσματική δημόσια διαχείριση και καθιερώνεται για πρώτη φορά ο ουσιαστικός έλεγχος στα δημοσιονομικά της Βουλής. Και αναφέρονται οι ρυθμίσεις στα της κατάρτισης, στα της παρακολούθησης και ελέγχου του προϋπολογισμού και από την Βουλή. Δηλαδή ρυθμίζει το νομοσχέδιο ζητήματα, τα οποία ήταν αιτήματα όλων των πτερυγών της Βουλής και ιδιαίτερα της Αριστεράς.

Έρχεται σήμερα το νομοσχέδιο και για εμένα πραγματικά είναι ανεξήγητο πώς δεν ψηφίζει αυτό το νομοσχέδιο η Αριστερά. Ήταν πάγια, χρόνιο αίτημα της Αριστεράς, όλων των πτερυγών, αλλά και της Αριστεράς ιδιαίτερα- να πάμε στην εξυγίανση του δημοσιονομικού συστήματος με ενίσχυση της διαφάνειας, της ποιότητας αποτύπωσης των δημοσιονομικών και του ενεργού ρόλου της Βουλής. Έρχεται, λοιπόν, σήμερα αυτό το νομοσχέδιο τα ρυθμίζει και λέτε και σε αυτό «όχι». Αυτήν την παρατήρηση ήθελα να κάνω.

Είναι κοινός τόπος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η δημοσιονομική αταξία, όπως εκδηλώνεται με τις αποκλίσεις υπερβάσεις και σπατάλες στους προϋπολογισμούς, την εικονικότητα πολλές φορές στα κονδύλια, την απουσία σύγχρονων κανόνων κατάρτισης και υλοποίησης, τη χαλαρότητα στους ελέγχους των προϋπολογισμών και την ανύπαρκτη ουσιαστικά λογοδοσία και ευθύνη, όλη αυτή η κατάσταση δημοσιονομικής αταξίας, είναι μια χρόνια παθολογία στο σύστημά μας.

Αυτές ήταν πρακτικές επί χρόνια, που με το «ξεσάλωμα» στα τελευταία πεντέμισι χρόνια με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, οδήγησαν στο δημοσιονομικό εκτροχιασμό, που μας έφερε στην οικονομική δίνη και λίγο έλειψε να βουλιάξουμε.

Πρέπει αυτό να το τονίσουμε. Άκουσα πάλι διαμαρτυρίες για το μνημόνιο. Όσο κακό είναι να ωραιοποιεί κανένας το μνημόνιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο κακό είναι και να το δαιμονοποιεί.

Το μνημόνιο είναι μια συμφωνία αναγκαστική με τους δανειστές. Επειδή συζητούμε το νομοσχέδιο, στη συγκυρία που συμπίπτει με την επίσκεψη της τρόικας -και άκουσα πάλι πολλά για την τρόικα- θέλω να ξεκαθαρίσω τα πράγματα. Ασφαλώς και είναι αλήθεια, ότι δεν συγκυβερνά η Κυβέρνηση, και καμμία κυβέρνηση, δεν συγκυβερνά με την τρόικα, ούτε είναι η τρόικα υπερκείμενη της Κυβέρνησης εξουσία. Από την άλλη, όμως, μεριά η τρόικα σύρει την άμαξα προς την κατεύθυνση και πορεία εκείνη που θεωρούν ασφαλή οι δανειστές.

Άρα, αν ζητάει κανένας απαλλαγή και μάλιστα, ταχύτατη απαλλαγή από την τρόικα, το μόνο που έχει να κάνει -και ισχύει για κάθε πτέρυγα της Βουλής- είναι να συμβάλλει και να στηρίζει εκείνες τις πολιτικές, που θα μας κάνουν να σταθούμε γρήγορα στα πόδια μας.

Αυτήν τη στιγμή ελέγχεται η πορεία των δημοσιονομικών και φαίνεται ότι πάει καλά. Όσο, λοιπόν, πιο γρήγορα σταθούμε στα πόδια μας, όσο η δημοσιονομική τάξη επανέλθει και η οικονομία ανακάμψει τόσο πιο γρήγορα και οριστικά θα απαλλαγούμε από την κάθε είδους «ομηρεία». Αυτή είναι η αλήθεια. Τα υπόλοιπα, νομίζω, ότι είναι προφάσεις και λαϊκισμός.

Έρχομαι ειδικότερα στο νομοσχέδιο. Τροποποιείται με το νομοσχέδιο ο ν.2362/95 για το δημόσιο λογιστικό, με τις ρυθμίσεις εναρμονίζεται το σχετικό εσωτερικό μας δίκαιο με το Κοινοτικό Δημοσιονομικό Κανονισμό.

Αναφέρθηκε αναλυτικά ο εισηγητής μας. Εγώ αποτυπώνω και αξιολογώ από τις ρυθμίσεις μεταξύ άλλων: την εποπτεία του Υπουργού των Οικονομικών και στον προϋπολογισμό της κεντρικής κυβέρνησης και τους προϋπολογισμούς της γενικής κυβέρνησης. Είναι θετική η αλλαγή. Θεωρώ θετική επίσης ρύθμιση για την κατάρτιση μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής με το οποίο εναρμονίζονται οι προϋπολογισμοί, όπως και την εφαρμογή της διπλογραφικής λογιστικής, την ενίσχυση του ρόλου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, την ενεργοποίηση -το τόνισα και προηγουμένως- του ελεγκτικού ρόλου της Βουλής. Είναι σημαντικές ρυθμίσεις, γι' αυτό και προηγουμένως διερωτήθηκα γιατί η Αριστερά αρνείται και αυτό το νομοσχέδιο.

Στο υπόλοιπο του χρόνου -έχω δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, και ζητώ μια μικρή ανοχή- θέλω να κάνω πέντε επισημάνσεις. Κύριε Υπουργέ, πρώτη επισημάνση. Όπως και σε κάθε νόμο έτσι και σε αυτόν, τα πάντα εξαρτώνται από την εφαρμογή του, την προετοιμασία, δηλαδή, και τα μέσα για να υλοποιηθούν οι ρυθμίσεις.

Και ξέρετε γιατί το λέω, κύριοι συνάδελφοι; Θα φέρω ένα παράδειγμα: το διπλογραφικό σύστημα στα νοσοκομεία -μιας και γίνεται αυτές τις μέρες λόγος, πολλή δημόσια συζήτηση για τα νοσοκομεία- το εισήγαγα εγώ ως Υπουργός με το ν. 2519 το 1997 και ακόμα ψαχνόμαστε. Χρειάζεται να βάλουμε τώρα ορκωτούς λογιστές στα νοσοκομεία. Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, επαναλαμβάνω αυτό που είπα στην επιτροπή. Χρειάζεται να συνοδευτεί ειδικά αυτός ο νόμος από ένα συγκεκριμένο επιχειρησιακό σχέδιο υλοποίησής του. Αυτό θα είναι και το καλύτερο εχέγγυο για τη σύγερση εφαρμογή του.

Επισημάνση δεύτερη. Για τις αυξημένες αρμοδιότητες του Υπουργού Οικονομικών έγινε πολλή συζήτηση, άκουσα και τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να επικρίνει τη ρύθμιση. Κύριε συνάδελφε, υπάρχει σύγχυση στην παράταξή σας περί του ρόλου του Πρωθυπουργού και του ρόλου του Υπουργού Οικονομικών. Άλλα λέει το Σύνταγμα και το άρθρο 82, που αναφερθήκατε. Ο Πρωθυπουργός εξασφαλίζει την ενότητα της Κυβέρνησης -σας τα θυμίζω- και κατευθύνει την κυβερνητική πολιτική. Ο Υπουργός των Οικονομικών και με αυτές τις αρμοδιότητες που παίρνει, ασκεί την εποπτεία στη δημοσιονομική διαχείριση και καλώς, για να σταματήσουν επιτέλους τα δοβλέτια και τα φέουδα.

Επομένως, εγώ θεωρώ ότι είναι θετική αυτή η ρύθμιση. Δεν αντέχει η χώρα και ο πολίτης να ξαναζήσουμε ύστερα από χρόνια την ίδια δημοσιονομική περιπέτεια. Δεν το μπορούμε. Πρέπει να ληφθούν μέτρα. Το μόνο που θέλω να προσέξετε εδώ, κύριε Υπουργέ, είναι σε σχέση με το ρόλο των ΟΤΑ και την αυτοτέλειά τους. Αναφέρομαι στον τρόπο με τον οποίο θα ασκηθεί αυτή η εποπτεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας)

του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τρίτη επισήμανση. Έχει σχέση με τον τρόπο κατάρτισης του προϋπολογισμού, το «Top Down» που λέτε, από την κορυφή προς τα κάτω, κύριε Υπουργέ, σημαίνει πρακτικά ένα ανώτερο δεσμευτικό όριο δαπανών. Εγώ, όμως, πιστεύω ότι αν δεν δούμε τα κονδύλια από μηδενική βάση, πάλι θα κάνουμε «μια τρύπα στο νερό». Διότι συνήθως καταρτίζονται οι προϋπολογισμοί -και το ξέρετε- παίρνοντας τα κονδύλια τα περσινά κάθε φορά, προσθέτοντας ένα ποσοστό και έτσι δεν οδηγούμαστε πουθενά. Άρα πρέπει να αλλάξει όλο το σύστημα. Φυσικά το επόμενο μεγάλο βήμα -το έχετε πει και εσείς- θα είναι οι προϋπολογισμοί των προγραμμάτων. Όμως για να αποδώσει το «Top Down» χρειάζεται αλλαγή βάσης υπολογισμού.

Τέταρτη επισήμανση. Όσον αφορά το Ελεγκτικό Συνέδριο. Προβλέπεται προληπτικός έλεγχος δαπανών από ένα ορισμένο ύψος και πάνω, που καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα. Είναι σωστό. Όμως, κύριε Υπουργέ, βάζοντας ένα τέτοιο όριο, υπάρχει ο κίνδυνος από οργανισμούς και ιδιαίτερα από ΟΤΑ κατακερματισμού των δαπανών, κατακερματισμού των έργων και των δραστηριοτήτων, έτσι ώστε να ξεφεύγουν από τον έλεγχο.

Και μιας και μιλάω για το Ελεγκτικό Συνέδριο, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας πω την παρατήρησή μου ότι στην τροπολογία για τις αποκρατικοποιήσεις και αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας θα πρέπει να αλλάξει αυτό που προβλέπεται. Θα πρέπει να ισχύει ο προληπτικός έλεγχος του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Να το τροποποιήσετε. Δεν ξέρω αν στις τροποποιήσεις που διανεμάτε το περιλάβατε.

Πέμπτη επισήμανση -και με αυτή τελειώνω και ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε- είναι για το Γραφείο της Βουλής. Θέλω να πω στον εισηγητή του ΛΑΟΣ ότι ψηφίσαμε το περιεχόμενο του Γραφείου στον Κανονισμό της Βουλής και επιτέλους γίνεται πραγματικότητα ένα κοινό αίτημα χρόνων. Έχει μάλιστα το Γραφείο διευρυμένες αρμοδιότητες και έτσι η Βουλή αποκτά ενεργό ρόλο στα του προϋπολογισμού. Αρκεί βέβαια το Γραφείο αυτό να στελεχωθεί επαρκώς και να του παρασχεθεί η υλικοτεχνική υποδομή.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι το νομοσχέδιο είναι ένα βήμα μπροστά για την ποιότητα των δημοσιονομικών. Πάσχουμε από δημοσιονομική αταξία όλα αυτά τα χρόνια που οδήγησε στον δημοσιονομικό εκτροχιασμό. Είναι καιρός να μπει τάξη και σε αυτό θα πρέπει να συμβάλλουμε όλοι μας, ο κάθε Βουλευτής και η κάθε πτέρυγα της Βουλής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ζητήσει ο κ. Παφίλης.

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ.

Θέλω να καταγγείλω με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο την απόφαση της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού για πολιτική επιστράτευση των ιδιοκτητών φορτηγών δημοσίας χρήσης. Είναι φυσιολογικό -δεν μας φαίνεται παράξενο- και αναμενόμενο από την Κυβέρνηση, η οποία προσπαθεί να επιβάλλει μια βάρβαρη πολιτική διά «πυρός και σιδήρου», κυριολεκτικά διά πυρός και σιδήρου! Δεν ξέρουμε τι θα κάνετε στο μέλλον. Θα ανοίξετε εξορίες; Ένα ερώτημα είναι κι αυτό.

Όσο για τον αγώνα των ιδιοκτητών φορτηγών, ανεξάρτητα από επί μέρους διαφορές, ουσιαστικά στρέφεται κατά της πολιτικής σας, η οποία θέλει να συγκεντρώσει τις μεταφορές σε λίγα χέρια, σε μεγάλες εταιρείες, όπως γίνεται και όλους τους χώρους. Έχουμε ξαναζηήσει τέτοια γεγονότα και στους ναυτεργάτες, δύο φορές και με τη Νέα Δημοκρατία και με το ΠΑΣΟΚ είχαμε πολιτική επιστράτευση.

Δεν θα καμφθούν οι αγώνες των εργαζομένων. Θα υπάρξει μεγαλύτερη αντίσταση, σοβαρότερη αντίσταση και καλούμε τους εργαζόμενους τώρα να βγάλουν συμπεράσματα, να μην πέσουν στην παγίδα που θέλετε να τους διατρέψετε και να περάσετε τον κοινωνικό αυτοματισμό, να στρέψετε τον έναν κατά του άλλου. Τώρα και οι ιδιοκτήτες φορτηγών, άλλα και άλλοι εργαζόμενοι μπορούν να βγάλουν συμπεράσματα και για τους αγώνες των

ναυτεργατών στο λιμάνι και να δώσουν λύση με τον ενωμένο αγώνα τους, έξω από αντιπαραθέσεις μεταξύ τους, για την ανατροπή αυτής της βάρβαρης πολιτικής.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ζητήσει ο κ. Λαφαζάνης.

Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ θα ήθελα να καταγγείλω το νέο πραξικόπημα της Κυβέρνησης που αποτελεί κλιμάκωση του «Ιουλιανού» πραξικοπήματος, το οποίο ζούμε.

«Ιουλιανό» πραξικόπημα, κύριοι συνάδελφοι -και θα γραφτεί με μελανά γράμματα στην Ελληνική Ιστορία- είναι αυτά τα οποία συντελούνται όλο αυτόν τον Ιούλιο. Η κατάργηση και η καταπάτηση του Συντάγματος, η διάλυση κάθε κοινοβουλευτικής τάξης. Πήγατε και βγάλατε παράνομη και καταχρηστική την απεργία των ναυτεργατών στα λιμάνια. Μετά βγάλατε παράνομη και καταχρηστική την απεργία των ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας. Τώρα επιτάσσετε, στην ουσία επιστρατεύετε, τους ιδιοκτήτες φορτηγών. Πού οδηγείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, αυτή τη χώρα και τη δημοκρατία; Στο «γύψο» πάτε να βάλετε τις απεργίες;

Δείτε και τις τροπολογίες που έχετε φέρει. Είναι αντισυνταγματικές τροπολογίες με τις οποίες εκποιείτε συλλήβδην και κατά παρέκκλιση όλο τον εθνικό πλούτο, κινητό και ακίνητο, και ταυτόχρονα φέρνετε τροπολογία με την οποία καταργείτε στην ουσία τις συλλογικές συμβάσεις. Καταργείτε τον ΟΜΕΔ, καταργείτε το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα.

Αυτά τα οποία γίνονται σε αυτή τη χώρα είναι πρωτοφανή. Δεν έχουν γίνει μετά τον Πόλεμο. Καμία κυβέρνηση μετά τον Πόλεμο δεν προχώρησε σε τέτοιου είδους μέτρα αυταρχισμού, κατακτηδαιμόνευσης και λεηλασίας των εργαζομένων και του ελληνικού λαού. Δεν μπορώ να κάνω μία πρόταση αυτή τη στιγμή. Αυτό το οποίο είναι η μόνη διέξοδος πλέον, είναι να εξεγερθεί ο ελληνικός λαός, να εξεγερθεί στη «νέοαποικιοκρατία», να εξεγερθεί απέναντι στους ληστές «νέοαποικιοκράτες» και μια παραδομένη Κυβέρνηση, οι οποίοι πλέον μας οδηγούν στην καταστροφή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μπορώ να έχω το λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρώτα απ' όλα θέλω να διαμαρτυρηθώ, διότι με την άνεση με την οποία διεξάγετε ή διευθύνετε τη συζήτηση δεν εφαρμόσατε σωστά τον Κανονισμό της Βουλής. Επιτρέψτε μου να κάνω αυτή την παρατήρηση, διότι συνηθίζεται πολλές φορές από τους αγαπητούς συναδέλφους, Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους των άλλων κομμάτων και ζητούν το λόγο πριν περάσουμε στη πρώτη φάση των πρώτων εξι ομιλητών Βουλευτών που είναι εγγεγραμμένοι στον κατάλογο όπου έχουμε δηλώσει.

Όμως, επειδή από ό,τι καταλαβαίνω απηύθυναν βαριές κατηγορίες και πολύ σοβαρά πολιτικά σχόλια, γι' αυτό το λόγο αναγκάζομαι να ζητήσω κι εγώ την ανοχή σας και να κάνω χρήση μιας ελαφράς, μικρής παρανομίας από τον Κανονισμό.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα, πριν από λίγο, μιλώντας για εργαζόμενους στα φορτηγά, ο ΣΥΡΙΖΑ μιλώντας για τους ιδιοκτήτες των φορτηγών, η Νέα Δημοκρατία το πρωί και, πριν από λίγο, διά του εκπροσώπου της στην Εξεταστική Επιτροπή για το Βατοπέδιο, αναφερθήκαν όλοι σχεδόν σ' ένα πολιτικό πραξικόπημα, σε μία πολιτική μεθόδευση, σε «Ιουλιανό» ακούσαμε μόλις προηγουμένως. Καλείται ο λαός σε μία επανάσταση ενάντια στην Κυβέρνηση η οποία προσπαθεί με κάθε τρόπο να μαζέψει τα ασυμμάζευτα που δημιούργησε η Νέα Δημοκρατία, να σώσει τη χώρα από τη χρεοκοπία, να εγγυηθεί το δημόσιο συμφέρον, το οποίο πλήττεται βίαια σήμερα από μια απεργία των ιδιοκτητών και όχι των οδηγών των μεγάλων φορτηγών και των βυτιοφόρων, οι οποίοι αρνούνται το διάλογο για ένα νομοσχέδιο το οποίο πρόκειται να πάρει θέση και σειρά στη Βουλή περί το τέλος Σεπτεμβρίου.

Και είμαστε Ιούλιο και ακούμε σήμερα από τους εκλεκτούς συναδέλφους...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Για «Ιουλιανό» πραξικόπημα!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: ...να μιλούν για «Ιουλιανό» πραξικόπημα! Το ακούσαμε, αγαπητέ κύριε Γείτονα, και το πρωί από τον Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, συνεχιστού της ΕΡΕ και μάλιστα, αυτό του τόνισα το πρωί, ότι μιλά για «Ιουλιανό» πραξικόπημα η Νέα Δημοκρατία μήνα Ιούλιο του 2010 και δεν ντρέπονται!

Έχουμε σήμερα, στη συνέχεια, στην απογευματινή συνεδρίαση, τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ να καλούν το λαό σε επανάσταση ενάντια σε μία Κυβέρνηση, η οποία προσπαθεί από το πρωί μέχρι το βράδυ μέσα στο πλαίσιο του Συντάγματος και των νόμων του κράτους να προασπίσει το δημόσιο συμφέρον!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ειλικρινά, δεν το αντιλαμβάνομαι. Δηλαδή, τι ακριβώς θέλει το ΚΚΕ; Τι θέλει ο Συνασπισμός; Τι θέλει η Νέα Δημοκρατία; Να ακυρωθεί κάθε οικονομική δραστηριότητα στη χώρα;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τι ακριβώς ζητούν; Ζητούν να καταλυθεί το κράτος; Ζητούν να μη γίνει κανένας διάλογος, καμμία πρόοδος, να μην προχωρήσει η εξέλιξη της χώρας, να παραμείνουμε στα κλειστά επαγγέλματα κατά παραβίαση των ευρωπαϊκών κανονισμών, οδηγιών και συμβάσεων της χώρας; Ζητούν να παραμείνουμε έτσι όπως ακριβώς είμαστε και οδηγηθήκαμε στην κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε σήμερα, στενάχοντας ο ελληνικός λαός να παρακολουθεί και καλώντας καθημερινά τους πολίτες να θυσιαστούν ακόμη περισσότερο, θυσιάζοντας το εισόδημά τους, θυσιάζοντας οι εργαζόμενοι από το υστέρημά τους και τις αποταμιεύσεις τους; Τι ακριβώς ζητούν; Ζητούν να μην έχει η χώρα πλέον ελπίδα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Την αφαιρείτε...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Παραβιάζετε κάθε έννοια του Κανονισμού! Έχετε δύο λεπτά και μιλάτε τέσσερα λεπτά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Είναι προφανές ότι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ευρισκόμενοι σε πλήρη αμηχανία και συναισθανόμενοι το βάρος των ευθυνών τις οποίες έχουν για το βάρος του παρελθόντος που κουβαλάμε σήμερα και το οποίο αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με κάθε τρόπο, επαναλαμβάνω, επιλέγουν και άλλη μέθοδο. Φωνασκούν και διακόπτουν στην Αίθουσα. Κάποτε πρέπει να τελειώσουμε με αυτήν την ιστορία. Η απάντηση είναι μία και καθαρή. Το ΠΑΣΟΚ είναι αποφασισμένο, η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου είναι αποφασισμένη, οι Υπουργοί είναι αποφασισμένοι, η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε μπροστά, η χώρα μας ωθεί η Ελλάδα να αλλάξει σελίδα, να προχωρήσουμε στην πρόοδο, να κάνουμε όλες τις μεγάλες ανατροπές, για τις οποίες ο ελληνικός λαός μας ψήφισε. Για τα υπόλοιπα, παρακαλώ πάρα πολύ τον καθένα να συναισθανθεί το τι λέει πλέον!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν έχετε το λόγο, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν υπάρχει κανένας λόγος και θα εξηγήσω γιατί.

Επίσης, θέλω να δώσω μία εξήγηση και στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ. Το άρθρο 64 παράγραφος 2 δίνει τη δυνατότητα στον Υπουργό να παρέμβει πριν από τους έξι ομιλητές μέχρι τέσσερα λεπτά, καθώς επίσης και στους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων ή στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους να παρέμβουν για δύο λεπτά.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ροντούλης.

Έχετε το λόγο, κύριε Ροντούλη, για δύο λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι αλήθεια ότι η χώρα αντιμετωπίζει μία δύσκολη οικονομική συγκυρία. Είμαστε

εν μέσω μίας σφοδρής οικονομικής κρίσεως και εν μέσω μίας τουριστικής περιόδου. Αυτά τα δύο πράγματα πρέπει να τα συνυπολογίσουμε στις αντιδράσεις μας, προκειμένου να αποφύγουμε τις ακρότητες.

Ποιες είναι αυτές οι ακρότητες; Από τη μία πλευρά, να πυροδοτηθούν διαδικασίες κοινωνικού αυτοματισμού. Στο άλλο άκρο, είναι η επιστράτευση. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ρωτά. Εξαντλήθηκαν, κύριε Υπουργέ, όλες οι επιλογές; Διότι, εμείς γνωρίζουμε ότι υπάρχει και η διεξοδος του εξαντλητικού διαλόγου, προκειμένου να αποφύγουμε ακραίες συμπεριφορές.

Πρόταση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είναι μία. Όταν βιώνουμε μία τέτοια οικονομική πραγματικότητα, πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί στις συμπεριφορές μας, στις αποφάσεις μας και πάνω απ' όλα, νουνεχείς.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: «Απορία ψάλτου βηξ» και αδυναμία Κυβερνήσεως να συνδιαλλαγεί και να συνεργαστεί με τους κοινωνικούς εταίρους, δυστυχώς, σημαίνει επιστράτευση, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε του ΠΑΣΟΚ. Μην χαίρεστε για το αδιέξοδο που δημιουργήσατε, επειδή επιλέξατε πριν από το κλείσιμο της Βουλής να καταθέσετε αιφνιδιαστικά ένα σχέδιο νόμου, το οποίο θα ψηφιστεί μετά από ενάμιση μήνα. Αυτό ήταν πολιτική επιλογή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Δεν έχει κατατεθεί τίποτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, το ανακοινώσατε. Είναι το ίδιο πράγμα. Βγήκε ο αρμόδιος Υπουργός, βγήκε τώρα, αιφνιδιαζόντας την κοινωνία και προκαλώντας ένα αδιέξοδο. Το αδιέξοδο, λοιπόν, το δημιουργήσατε και επειδή δεν μπορείτε να το διαχειριστείτε, αποφασίσατε να το «σκοτώσετε». Είχαμε πολλά χρόνια να δούμε τέτοια φαινόμενα. Δεν υπήρχε λόγος να φθάσουμε σ' αυτήν την ιστορία. Εσείς το φθάσατε, εσείς θα το «λουστείτε», κύριε Υπουργέ. Ως Κυβέρνηση, εννοώ.

Ασφαλώς δεν πρέπει η κοινωνία να ταλαιπωρηθεί, ασφαλώς δεν πρέπει κανείς να καταδυναστεύει τους υπόλοιπους, προσπαθώντας να διεκδικήσει πράγματα, για τα οποία ενδεχομένως να βρίσκεται εν δίκαιω. Όμως, το να φθάσουμε αυτούς οι οποίοι προσπαθούν να βρουν ένα κομμάτι από το δίκιο τους να τους ονομάζουμε «συντεχνίες» και να τους δίνουμε βορά στην κοινωνία πρέπει να ξέρετε ότι εκτός του ότι αντιμετωπίζετε ένα πρόβλημα με κακό τρόπο, ένα πρόβλημα που το δημιουργήσατε εσείς, κάνετε και κάτι άλλο. Βάζετε το φυτίλι για τα πολλαπλά κατάγματα της κοινωνικής συνοχής. Και αυτά, εσείς ως Κυβέρνηση θα τα «λουστείτε», αλλά δυστυχώς τα τραύματα αυτής της ελλειμματικής κοινωνικής συνοχής, στην οποία φαίνεται ότι επενδύετε, είναι προφανές ότι θα γυρίσουν να χτυπήσουν το ίδιο το πολιτικό σύστημα. Άρα, τι κάνετε; Πυροβολείτε τα πόδια σας! Σταματήστε το, επιτέλους!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν το επιτρέπει ο Κανονισμός.

Κύριε Ροντούλη, με παραπληρήσατε. Από κεκτημένη ταχύτητα, όταν μου ζητήσατε το λόγο, πίστευα ότι είστε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Δεν είστε εσείς ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, είναι ο κ. Πλεύρης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν χρειάζεται να μου δώσετε εξηγήσεις, δεν έχετε το λόγο. Απλώς, το λέω για την τάξη. Σας έδωσα το λόγο από κεκτημένη ταχύτητα, γιατί πίστευα ότι είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Κυκλάδων κ. Ιωάννης Βρούτσος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε του ΠΑΣΟΚ, η αναφορά σας σχετικά με τη Νέα Δημοκρατία σε σχέση με τον ακραίο και βίαιο τρόπο που αντιμετωπίσατε την απεργία των επαγγελματιών αυτοκινητιστών και η κριτική σας στη Νέα Δημοκρατία πιστεύω ότι

είναι όχι απλά ανεδαφική, αλλά δεν μπορεί στην οποιαδήποτε απλή λογική να βρει έδαφος.

Γνωρίζουν οι πάντες, η κοινωνία, το Κοινοβούλιο, ότι η Νέα Δημοκρατία διαχρονικά ήταν υπέρ του ανοίγματος των κλειστών επαγγελμάτων. Η Νέα Δημοκρατία ήταν η κοινοβουλευτική πολιτική δύναμη, η υπεύθυνη πολιτική δύναμη, που και ως κυβέρνηση, αλλά και διαχρονικά στο ζήτημα των κλειστών επαγγελμάτων είχε μία συγκεκριμένη θέση. Ξεχνάτε τη θέση του ΠΑΣΟΚ που μας κατακρίνατε ως νεοφιλελεύθερους, όταν λέγαμε εμείς να ανοίξουν τα κλειστά ελεύθερα επαγγέλματα; Ξεχνάτε τη στάση του ΠΑΣΟΚ, της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, που λυσσαλέα αντιμετώπισε την όποια αναπτυξιακή προοπτική και νομοθετική πρωτοβουλία έπαιρνε η Νέα Δημοκρατία σε αυτήν την Αίθουσα;

Το μέγεθος της υποκρισίας του ΠΑΣΟΚ πιστεύω ότι ξεπερνά κάθε όριο. Όμως, για τη συγκεκριμένη περίπτωση η υπεύθυνη πολιτική στάση της Νέας Δημοκρατίας έρχεται και πάλι να συμβάλει και λέει: «Ναι, να ανοίξουν τα κλειστά επαγγέλματα γιατί θα βοηθήσουν στην αναπτυξιακή διαδικασία, να προχωρήστε». Όμως, πώς; Με ένα συγκεκριμένο τρόπο, με ένα συγκεκριμένο σχέδιο που θα εμπεριέχει τι; Θα εμπεριέχει σαφέστατα έναν ειλικρινή διάλογο που δεν τον είχατε.

Κύριοι συνάδελφοι, πριν από ένα μήνα βγάλατε στη διαβούλευση ένα σχέδιο νόμου, το οποίο σε σχέση με αυτό που εμφανιζόταν χθες απέχει εκατόν ογδόντα μίρες. Είναι η μέρα με τη νύχτα!

Δεύτερον, δεν κάνετε έναν πραγματικό διάλογο με αυτούς που σήμερα μπορεί πραγματικά να δημιουργούν ενστάσεις. Και εμείς είμαστε αντίθετοι με την έννοια αυτού του τρόπου της απεργίας και του προβλήματος που δημιουργούν στην κοινωνία, αλλά υπάρχουν και κάποιοι από αυτούς, που πραγματικά έχουν δίκιο. Είναι εκείνοι που δεν τους αντιμετωπίσατε. Κάποιοι που πήραν άδεια πριν από πέντε χρόνια και δεν έχουν κάνει απόσβεση του περιουσιακού τους στοιχείου. Αυτούς δεν έπρεπε να τους δούμε με μία άλλη οπτική, με μία πρόνοια;

Δεν το κάνατε. Το κάνατε με έναν ερασιτεχνισμό, με παλιωδία, με αντιφατικότητα στις δηλώσεις σας και πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι πολύ σύντομα η έννοια του αυταρχισμού και της αυθάδειας, έτσι όπως αντιμετωπίζετε σήμερα την ελληνική κοινωνία και έτσι όπως φέρνατε τα πράγματα σε κάθε επίπεδο, θα είναι συνώνυμη του ΠΑΣΟΚ.

Για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, η Νέα Δημοκρατία άλλη μία φορά δείχνει την υπεύθυνη στάση της. Η Νέα Δημοκρατία το ψηφίζει το νομοσχέδιο. Δεν ξέρω πώς αισθάνεστε, πρέπει να αισθάνεστε λίγο άβολα, κύριε Υπουργέ. Δεν νομίζω ότι στα πενήντα χρόνια της προηγούμενης διακυβέρνησης υπήρξε νομοσχέδιο που φέραμε εδώ και το ψηφίσατε. Και αυτό το νομοσχέδιο, μην παρασύρετε και την κοινή γνώμη, ούτε καινοτομία είναι, ούτε κάτι ξεχωριστό. Είναι στο πλαίσιο της επιταγής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και είναι κι ένα νομοσχέδιο, το οποίο το έχει επεξεργαστεί η Νέα Δημοκρατία, αλλά δεν προλάβαμε να το φέρουμε για ψήφιση.

Όμως, εμείς σήμερα βρισκόμαστε εδώ, μέσα στους κοινοβουλευτικούς θεσμούς για να βοηθήσουμε στη δύσκολη αυτή στιγμή την πατρίδα και να συμφωνήσουμε σε ένα νομοσχέδιο που έχει θετικές προεκτάσεις. Πιστεύω, όμως, κύριε Υπουργέ, ότι σήμερα δίπλα σας έπρεπε να είναι ο Υπουργός Εργασίας. Διότι ουσιαστικά ο πυρήνας του νομοσχεδίου, δεν είναι αυτό καθ' αυτό το νομοσχέδιο. Είναι το ζήτημα του αυταρχισμού που δείχνετε απέναντι στους εργαζόμενους, απέναντι στους ανέργους, απέναντι στις ελεύθερες διαπραγματεύσεις. Εμμέσως πλην σαφώς δείξατε μία αυθάδεια και προς το ελληνικό Κοινοβούλιο, υπό την έννοια ότι ως Κυβέρνηση πριν από είκοσι ημέρες περίπου, όταν ψηφίσαμε το ασφαλιστικό, το συγκεκριμένο ζήτημα ήταν απέναντι Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ να σηκώσει το χέρι του και να πει ότι δεν το ψηφίζει. Έκανε την Κυβέρνηση να πάρει πίσω το συγκεκριμένο άρθρο, λέγοντας ψέματα και στους Βουλευτές ότι υπήρχε πολιτική συμφωνία των κοινωνικών εταίρων, που αποδείχθηκε ότι δεν υπήρχε και στη συνέχεια φέρνατε αυτό το νομοσχέδιο με αυτήν την τροπολογία για τον ΟΜΕΔ. Τι είναι αυτή η τροπολογία, κύριοι συνάδελφοι; Να βάλουμε τα πράγματα στη

θέση τους. Η Νέα Δημοκρατία –σωστά το ακούτε– όσον αφορά τον ΟΜΕΔ έχει πάρει συγκεκριμένη θέση. Εμείς διαχρονικά λέμε ότι ο ΟΜΕΔ παράγει στρεβλώσεις. Ο ΟΜΕΔ δημιουργεί πρόβλημα στον υγιή ανταγωνισμό. Υπάρχουν συγκεκριμένα παραδείγματα. Το έχουμε αναδείξει και με κείμενο και με δηλώσεις μας. Παραδείγματος χάριν η Ολυμπιακή Αεροπορία. Έδινε αυξήσεις 5,5%, τη στιγμή που η Ολυμπιακή κατέρρεε. Κλωστοϋφαντουργία, έδινε αυξήσεις πάνω από 5%, τη στιγμή που ο κλάδος της κλωστοϋφαντουργίας κατέρρεε. Αλλά το βλέπουμε από άλλη οπτική, δεν το βλέπουμε με τον αυταρχικό τρόπο που τον βλέπετε εσείς, με έναν παραπλανητικό τρόπο, όπου οδηγείτε και το Κοινοβούλιο και την κοινωνία σε αμηχανία. Δηλαδή, τι; Έρχεστε με έναν αυταρχικό, πρωτόγνωρο για τα κοινοβουλευτικά πράγματα τρόπο και καταργείτε τις οποιοσδήποτε αυξήσεις. Ποιες αυξήσεις, όμως; Ακόμα και αυτές, οι οποίες επιτεύχθηκαν μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, ελεύθερα, χωρίς την παρέμβαση του κράτους, στην ελεύθερη οικονομία της αγοράς. Δηλαδή εργοδότης και εργαζόμενος συμφώνησαν σε μία αύξηση. Αυτή είναι η ιδιωτική οικονομία της αγοράς, την οποία δεν αποδέχεστε και κάνετε ωμή παρέμβαση στην ελεύθερη οικονομία, η οποία πιθανόν να θέλει να στείλει και ένα σήμα ότι ένας κλάδος πάει καλά, ότι ένας όμιλος επιχειρήσεων πηγαίνει καλά. Αυτό το μήνυμα το στέλνουμε, για να δείξουμε ότι στην ελληνική οικονομία επιβραβεύουμε την παραγωγικότητα των εργαζομένων, ότι θέλουμε στελέχη να έρθουν στο συγκεκριμένο κλάδο, επειδή ο κλάδος πάει καλά. Δεν είναι όλα μαύρα και άραχνα. Τι σας εμποδίζει, όμως; Οι μνημονιακές σας εμμονές, οι οποίες παρεμβαίνουν σε κάθε τι υγιές, γιατί το συγκεκριμένο ζήτημα ήταν και είναι υγιές.

Έρχεστε και επαναλαμβάνετε τον κακό εαυτό σας. Τον θυμάστε τον κακό εαυτό σας, κύριε Υπουργέ; Τον εαυτό του ΠΑΣΟΚ του 1985 που με ένα αντίστοιχο τρόπο, με μία πράξη νομοθετικού περιεχομένου, πάλι επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, ήρθε και κατήργησε τις ελεύθερες διαπραγματεύσεις και κατήργησε κάθε αύξηση στην ελεύθερη αγορά. Αυτό είναι το ΠΑΣΟΚ, δεν μας εκπλήσσει. Διαχρονικά είστε η ίδια αμετανόητη παράταξη, η οποία προσπαθεί κάθε φορά να οικειοποιηθεί με κάθε τρόπο και τα μέσα και την κοινωνική γνώμη.

Για εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο άρθρο είναι απέναντι στην άποψή μας, στην αντίληψή μας. Δεν ψηφίζουμε την τροπολογία, διότι πιστεύουμε ότι βλέπει πρώτα και κύρια τον ελεύθερο ανταγωνισμό, βλέπει την αναπτυξιακή διαδικασία. Μα, αυτή η εμμονή σας να πιστεύετε ότι το εργασιακό κόστος στην Ελλάδα, που είναι το 68% του μέσου όρου του ευρωπαϊκού μισθολογικού κόστους –εργασιακό κόστος της Ευρώπης– είναι αυτό το οποίο βάζει φραγμούς στην ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων και στην παραγωγικότητα, είναι εξωφρενικό. Έχουμε ένα πολύ μικρό εργασιακό κόστος στην ελληνική οικονομία, κύριε Υπουργέ και σεείς βλέπετε με μία εμμονή τους εργαζόμενους και τους αντιμετωπίζετε με έναν τρόπο αυταρχικό που δεν έχει προηγούμενο. Γιατί δεν βλέπετε το άλλο κομμάτι το αναπτυξιακό, το οποίο κατά κόρον η Νέα Δημοκρατία έχει τονίσει; Έχει τονίσει ότι πρέπει να παρέμβετε ρυθμιστικά στην αγορά, για να βοηθήσετε την ανταγωνιστικότητα, να βοηθήσετε το αναπτυξιακό επενδυτικό περιβάλλον, κάτι που δεν κάνατε μέχρι σήμερα και ευχόμαστε πολύ σύντομα να το καταλάβετε, πριν να είναι οριστικά αργά.

Πάντως, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω ότι έχετε πάρει έναν πολύ λάθος δρόμο και δυστυχώς τα μηνύματα της ελληνικής κοινωνίας από όλη την Ελλάδα λένε ότι θα έχουμε ένα πολύ δύσκολο φθινόπωρο που θα έχει ως κορωνίδα τη μεγάλη ανεργία. Έχετε γυρίσει την πλάτη, στους απλούς ανθρώπους, στους απλούς εργαζόμενους, στους ανέργους που δεν βρίσκουν σήμερα δουλειά και αυτά θα κορυφωθούν τον Οκτώβριο και το Νοέμβριο. Εύχομαι να διαψευστούμε, γιατί η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, το γνωρίζετε και το γνωρίζει όλη η Ελλάδα, πρώτα και πάνω από όλα βάζει τη λέξη Ελλάδα, αυτό που δεν κάνατε εσείς ποτέ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βου-

λευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελος Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση μπορεί να επαίρεται για το άριστα που παίρνει για την εφαρμογή των όρων του μνημονίου, καθαρή δηλαδή πιστοποίηση, που συναποφάσισε και συνυπέγραψε –θα το υπενθυμίζουμε αυτό– με τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς, Ευρωπαϊκή Ένωση, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Μπορεί να παίρνει τα συγχαρητήρια από τους τραπεζικούς, εφοπλιστικούς, εμπορικούς, βιομηχανικούς ομίλους. Μπορεί να παίρνει το άριστα από τον Πρόεδρο του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου, ο οποίος μάλιστα κάλεσε την Κυβέρνηση να τελειώσει μια και καλή και να τσακίσει τις συντεχνίες, όπως απεκάλεσε τον εργαζόμενο λαό, και η απάντηση της Κυβέρνησης ήταν άμεση στα κελεύσματα όλων αυτών, με την επιστράτευση των μικρών επαγγελματιών φορτηγών. Και από την τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού βγαίνει ένα μήνυμα, ότι κάθε κοινωνικό στρώμα που θα προχωρήσει σε διεκδίκηση δικαιων αιτημάτων, γιατί βλέπει να χάνει κάτω από τα πόδια του τη γη, λόγω των βάρβαρων αντιλαϊκών μέτρων που αποφάσισε η Κυβέρνηση, αυτός ο αγώνας που θα κάνει ο εργαζόμενος λαός είναι αντίθετος με το εθνικό συμφέρον και θα δούμε παρακάτω ποιο εθνικό συμφέρον υπηρετεί η Κυβέρνηση.

Τέτοια πιστοποίηση, όμως, δεν τη δίνει ο ίδιος ο εργαζόμενος λαός. Όσο για τη δήθεν διαφάνεια που προωθεί το παρόν σχέδιο νόμου για τα δημοσιονομικά στοιχεία του κρατικού προϋπολογισμού και όχι μόνο, είναι προφάσεις. Γιατί είναι διαφανέστατη η διαπλοκή της πολιτικής της Κυβέρνησης, όπως και των προηγούμενων κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας με τα μονοπωλακά και πολυεθνικά συμφέροντα όπως παραδείγματα χάριν η «SIEMENS», γιατί εκεί υπάρχουν δηλώσεις στελεχών κυβερνητικών, αλλά και άλλων του ΠΑΣΟΚ, ότι, ναι, μπήκαν στα ταμεία του ΠΑΣΟΚ χρήματα από τη «SIEMENS» -αυτά είπε ο κ. Τσουκάτος- και πολιτικές χορηγίες σε Υπουργούς.

Είναι τόσο, λοιπόν, ορατό το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής, που δεν μπορεί να το κρύψει η Κυβέρνηση με τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου. Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Αμύθητος πλούτος από τη μια, που τον αποσπούν μέσω της διανεμητικής πολιτικής των κυβερνήσεων μεγάλα συμφέροντα, επιχειρηματικοί όμιλοι -τρισεκατομμύρια κέρδη είχαν όλα αυτά τα χρόνια- και από την άλλη φτώχεια, εξαθλίωση, μαζική ανεργία για τα εκατομμύρια του εργαζόμενου λαού με τα επίσημα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας. Αυτή, λοιπόν, την καθαρή ταξική πολιτική σας υπηρετούν και οι τροπολογίες που καταθέσατε.

Ολυμπιακή. Και εμείς ήμασταν αντίθετοι στην ιδιωτικοποίηση της Ολυμπιακής και μάλιστα επί ημερών του ΠΑΣΟΚ έχει γίνει και μια αναλογιστική μελέτη που εκεί βγήκε ότι, αν έδιναν το 1,5 τρισεκατομμύριο δραχμές, δεν θα είχε κανένα πρόβλημα η Ολυμπιακή και ότι οι κλάδοι της συντήρησης και των υπηρεσιών ήταν κερδοφόροι.

Παρ' όλα αυτά έρχεται σήμερα η τροπολογία και λέει: «Δεν σας δίνω την αποζημίωση, πάρτε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου», χωρίς μάλιστα χρονική διάρκεια. Αυτά προς τους εργαζόμενους της Ολυμπιακής. Το ελληνικό δημόσιο όμως πριν από λίγο καιρό μπήκε εγγυητής για να πάρουν οι τράπεζες 28 δισεκατομμύρια ευρώ σε ρευστό χρήμα, όπως θα πάρουν και άλλα 10 δισεκατομμύρια ευρώ από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας μέσω του δανεισμού από τα 110 δισεκατομμύρια που χρεοσπληρώνει ο ελληνικός λαός σε ρευστό χρήμα. Αυτή η αντίθεση αυτομάτως δείχνει πραγματικά ποιου τα συμφέροντα υπηρετεί η συγκεκριμένη Κυβέρνηση. Γι' αυτό και, όπως σας είπε και ο εισηγητής μας, πρέπει να αποσύρετε και αυτή την τροπολογία.

Η δεύτερη τροπολογία αφορά το ρόλο της διϋπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποιήσεων. Ναι, αυτή η τροπολογία ενισχύει το ρόλο της στη δήθεν αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, στην ουσία όμως έχουμε παράδοση της κινητής και ακίνητης περιουσίας του ελληνικού δημοσίου, δηλαδή περιουσίας του λαού, στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, ντόπιους και ξένους, ενισχύοντας μ' αυτόν τον τρόπο τη διέξοδο των συσσωρευμένων κερδών κεφαλαίων για ακόμα μεγαλύτερη κερδοφορία, σε βάρος της περιουσίας του ελληνικού λαού.

Συνεπείστα, λοιπόν, η Κυβέρνηση στα όσα συνυπέγραψε με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, γιατί στη σελίδα 1347 του μνημονίου φαίνεται ότι όλη η λαϊκή περιουσία είναι υποθηκευμένη σ' αυτούς τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς και καθ' υπόδειξη αυτών, μέσα από το μνημόνιο, αποφασίζει, συνεργεί πλέον η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Απτιολογία είναι το δημόσιο χρέος -και γι' αυτό έχουμε μιλήσει αρκετά- δημόσιο χρέος που συσσωρεύτηκε, προκειμένου να έχει κερδοφορία συνεχώς το επιχειρηματικό κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο. Δημιουργούνται έτσι εταιρείες όπου μπορούν να συμμετέχουν και επιχειρηματικοί όμιλοι, νομικά πρόσωπα και οι συμβάσεις αξιοποίησης απαλλάσσονται όχι μόνο από φόρους κ.λπ., αλλά και δεν μπαίνουν στον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για ποια διαφάνεια λοιπόν μιλάτε; Άλλωστε για ποια διαφάνεια μπορεί να μιλήσει, κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση; Είναι παρών τώρα ο Υπουργός, ο ίδιος που έφερε μια τροπολογία που αφαιρέσει το δικαίωμα από την ελληνική Βουλή να επικυρώνει όλες τις συμβάσεις, τα μνημόνια, τις συμφωνίες που θα υπέγραφε με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όταν, λοιπόν, κάνεις τέτοια κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα, με ποιο δικαίωμα έρχεσαι ύστερα στη Βουλή να μιλάς για δικαιοσύνη και διαφάνεια.

Έτσι, λοιπόν, αεροδρόμια, λιμάνια, δρόμοι, βιομηχανικές μονάδες, δασικές εκτάσεις, δάση, αιγιαλοί παραδίδονται στους κεφαλαιοκράτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Και εμείς είμαστε υπέρ της καμιάς παραχώρησης. Μάλιστα, στο σημείο αυτό, είναι προκλητικό να μας λέει κάποιος ότι εξυπηρετούμε το δημόσιο συμφέρον.

Και έρχομαι, κύριε Πρόεδρε –και θα κλείσω μ' αυτό- στην τροπολογία ντροπής που κατέθεσε ο κ. Λοβέρδος. Με αυτήν τη νομοθετική ρύθμιση η Κυβέρνηση απαγορεύει στον ΟΜΕΔ να πάρει απόφαση για αυξήσεις πάνω από αυτήν που προβλέπεται από την κατάπτυστη Εθνική Συλλογική Σύμβαση που υπέγραψε η εργοδοτική κυβερνητική πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ. Ας κάνει αυτοκριτική η Αυτόνομη Παρέμβαση, που τόσο καιρό συμβαδίζει με τον ΣΕΒ.

Στην ουσία επιβάλλει, με το νομοθέτημα αυτό, τη μείωση των μισθών για μια τριετία και στον ιδιωτικό τομέα. Η τροπολογία μάλιστα έχει και αναδρομική ισχύ από την ημέρα έγκρισης του αντιλαϊκού μνημονίου, στις 6.5.2010, ημέρα που το ΠΑΣΟΚ μαζί με τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό και με τη συμφωνία στην ουσία της Νέας Δημοκρατίας, ψήφισαν το μνημόνιο. Επομένως ακυρώνονται οι όποιες αποφάσεις του ΟΜΕΔ έχουν εκδοθεί στο μεσοδιάστημα και προέβλεπαν αυξήσεις μεγαλύτερες της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Προλαμβάνει όμως και νέες.

Στην πραγματικότητα η Κυβέρνηση, με το κοινοβουλευτικό πραξικόπημα, επιβάλλει τη στρατηγική στόχευση του κεφαλαίου για τη μείωση της εργατικής δύναμης, για να εξασφαλίσει έτσι τις προϋποθέσεις για κατοχύρωση και ενίσχυση της κερδοφορίας των δυνάμεων του κεφαλαίου τα επόμενα χρόνια.

Γι' αυτό, με το «αποφασίζουμε και διατάσσουμε», βάζει στο «γύψο» τις κλαδικές συμβάσεις εργασίας με την επίκληση του δημοσίου συμφέροντος. Το δημόσιο συμφέρον κατά την Κυβέρνηση συνδέεται με τη διασφάλιση και προώθηση των συμφερόντων των δυνάμεων του κεφαλαίου σε βάρος της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Έτσι, λοιπόν, η πολεμικού χαρακτήρα τροπολογία, όπως και οι προηγούμενες, είναι πρόκληση για το σύνολο του εργαζόμενου λαού. Γι' αυτό η απάντηση πρέπει και θα είναι πολεμικού χαρακτήρα. Οι εργαζόμενοι, ξέρετε, δεν θυσιάζουν τα δικαιώματά τους. Αυτά αφαιρέθηκαν βίαια, προκλητικά, σκληρά από την Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής. Η Κυβέρνηση ενθυμείται το παρελθόν της, το 1986. Έτσι και τότε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και η μεγαλοεργοδοσία με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου απαγόρευαν κάθε αύξηση και στον ιδιωτικό τομέα,

αλλά ματαιοπονούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Τζέκη, κλείστε σας παρακαλώ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Θα βρεθούν μπροστά σε δυναμικούς ταξικούς αγώνες και με τη δύναμη αυτών των αγώνων θα υπογραφούν και κλαδικές συμβάσεις και θα δοθούν πραγματικές αυξήσεις. Αυτός είναι ο μονόδρομος και δεν μπορεί βέβαια να τον σταματήσει καμμία επιστράτευση. Άλλωστε τα αγροτοδικαία – μαθητοδικαία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε Τζέκη, σας παρακαλώ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: ...δεν σταμάτησαν τους αγώνες εκείνης της εποχής. Έτσι δεν θα σταματήσουν και τώρα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Αστέριος Ροντούλης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή αντιμετωπίζω ένα οξέυατο οικονομικό πρόβλημα, θα έπρεπε σήμερα να φύγω για Λάρισα. Μετά τις πρόσφατες εξελίξεις όμως, στις οποίες και θα αναφερθώ εκτενέστατα, θεώρησα υποχρέωσή μου να παραμείνω στη Βουλή και να τοποθετηθώ.

Σήμερα κλιμάκιο της τρόικα επισκέφθηκε το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης. Όταν αναφερόμαστε στο Υπουργείο Εθνικής Αμύνης, όπως κατανοούμε όλοι, αναφερόμαστε στον σκληρό πυρήνα της εθνικής ασφάλειας, στον σκληρό πυρήνα της εθνικής κυριαρχίας. Εκεί, κύριε Υπουργέ, το κλιμάκιο της τρόικα φάνηκε να είναι πλήρως ενήμερο για το ΕΜΠΑΕ 2011-2015 και μάλιστα ήξερε επακριβώς τις δαπάνες ανά Επιτελείο.

Θέλω να σας υποβάλω μια ερώτηση, κύριε Υπουργέ. Από πού πήρε τις πληροφορίες αυτές το κλιμάκιο της τρόικα; Πήρε τις πληροφορίες από το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης, η μία πλευρά. Πήρε τις πληροφορίες από το Υπουργείο Οικονομικών, η άλλη πλευρά.

Εγώ περιμένω από εσάς ή από τον κ. Βενιζέλο να έχει το θάρρος να έλθει στη Βουλή και να μας πει, ποιος έδωσε και με ποιο δικαίωμα έδωσε αυτές τις ευαίσθητες πληροφορίες που δόθηκαν στο κλιμάκιο της τρόικα;

Βεβαίως, να σας ενημερώσω και για τα της συνάντησης. Εκεί η τρόικα δεν είχε κανένα απολύτως πρόβλημα με το εξοπλιστικό πρόγραμμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ήσασταν εκεί;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα δείτε την επαύριον. Όταν θα αρχίσουν να βγαίνουν, θα με δικαιώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ήσασταν εκεί, κύριε Ροντούλη;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εκεί για το εξοπλιστικό πρόγραμμα δεν είχε κανένα απολύτως πρόβλημα. Βεβαίως, γιατί τα λεφτά πηγαίνουν στο εξωτερικό. Κάπου αλλού πηγαίνουν τα λεφτά. Είχε όμως πρόβλημα με τις λειτουργικές δαπάνες, ότι θα έπρεπε να περιοριστούν κατά 20%. Μα, αν περιοριστούν οι δαπάνες της εθνικής μας άμυνας κατά 20%, το σύστημα θα καταρρεύσει. Και επειδή έχετε παρέμβει, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι από σας δόθηκαν τα στοιχεία στην τρόικα και να το διαψεύσετε. Διαφορετικά δεν θα είχατε την πρεμούρα να κάνετε παρέμβαση στα λεγόμενά μου.

Και ξέρετε ο κ. Βενιζέλος πώς αντέδρασε σε όλα αυτά; Έκανε μια ανακοίνωση. Να πώς ξέρω, κύριε Υπουργέ. Έκανε μια ανακοίνωση που κυκλοφορεί. Είπε: «Η συνάντηση έγινε σε φιλικό κλίμα, με δημιουργικό πνεύμα και με πλήρη κατανόηση του ιδιαίτερου θεσμικού ρόλου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας». Και εγώ σας ερωτώ. Ποια είναι η κατανόηση του ιδιαίτερου θεσμικού ρόλου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας όταν όλο το οικονομικό πρόγραμμα της Κυβέρνησης, σε σχέση με τον αμυντικό μηχανισμό της χώρας, ήταν μπροστά στο κλιμάκιο της τρόικα; Πώς έγινε αυτό το πράγμα; Να μας το εξηγήσετε. Υπάρχει μία λογική αντίφαση.

Σας τα λέω όμως αυτά τώρα, κύριε Υπουργέ, για να καταλήξω αλλού. Ξεκίνησα από τις αμυντικές δαπάνες για να καταλήξω

αλλού. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι έχετε συναινέσει σε κάτι το οποίο το έχει ομολογήσει ο Υφυπουργός κ. Σαχινίδης στην Αίθουσα, σε επίκαιρη ερώτηση. Τι έχετε συμφωνήσει; Όταν κάποια κράτη-μέλη είναι απείθαρχα, όσον αφορά την τήρηση των όρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, δηλαδή τα ελλείμματα βγαίνουν εκτός των προβλέψεων, το δημόσιο χρέος βγαίνει εκτός των προβλέψεων, τότε θα υφίστανται τιμωρία. Θα τους περικόπτονται επιδοτήσεις και οι έρμοι οι αγρότες θα κληθούν να πληρώσουν «τη νύφη» του κοψίματος των επιδοτήσεων. Αυτά έχετε ομολογήσει μέσα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα!

Ξέρετε όμως γιατί σας τα λέω; Διότι θέλω να σας κάνω μία πρόταση. Όταν πάτε ξανά και δείτε τους ομολόγους σας, να τους πείτε ότι: «Συμφωνούμε με όλα αυτά που λέτε» -γιατί εσείς συμφωνήσατε αμαχητί- «υπό την προϋπόθεση ότι οι αμυντικές δαπάνες δεν θα συμπεριλαμβάνονται στο ετήσιο έλλειμμα και στο δημόσιο χρέος της χώρας». Γνωρίζετε πολύ καλά ότι, αν δώσετε μια τέτοια μάχη, η οικονομική πραγματικότητα στη χώρα θα αλλάξει άρδην. Πέφτουμε αμαχητί όμως, δεν δίνουμε καμμία μάχη!

Και τέλος, θέλω να σας κάνω μία ερώτηση. Απλώς μία ερώτηση θα κάνω και τελειώνω, και θα μου δώσετε μία απάντηση. Υπάρχει επίσημη προσφορά από την τουρκική τράπεζα «ZIRAAT», που δραστηριοποιείται και στη Θράκη –θέλει να πάει και στη Θεσσαλονίκη, κύριε Βελόπουλε- για εξαγορά της Αγροτικής Τράπεζας Ελλάδος; Ερώτημα, περιμένω ξεκάθαρη απάντηση.

Και τελειώνω αναφερόμενος στην Ολυμπιακή. Εδώ έχουμε απολυμένους ανθρώπους που έχουν να πάρουν χρήματα εδώ και επτά μήνες. Οι άνθρωποι αυτοί, για να τα βγάλουν πέρα, να επιβιώσουν, καταφεύγουν στις τράπεζες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Ο νόμος 3717/2008, παράγραφος 4, ήταν ξεκάθαρος. Δύο μήνες μετά την απόλυση παίρνουν τα χρήματα και εφάπαξ το ποσό.

Εδώ τώρα μιλάμε για ομόλογα. Ποια η εγγύηση των ομολόγων και σε τι χρονικό βάθος πάνε τα ομόλογα αυτά; Πρέπει να δώσετε ξεκάθαρες απαντήσεις, γιατί οι άνθρωποι αυτοί νιώθουν μια μεγάλη ανασφάλεια, ατομική και οικογενειακή.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αχαΐας κ. Αθανάσιος Παπαδόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ας μιλήσουμε και για το νομοσχέδιο μετά από τις παρατηρήσεις των συναδέλφων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τίτλος και μόνο του νομοσχεδίου «Δημοσιονομική Διαχείριση και Ευθύνη» περιγράφει το αυτονόητο, ότι δηλαδή η διαχείριση των οικονομικών του κράτους και η ευθύνη πάνε μαζί.

Ξεκινάω απ' αυτή τη διάσταση του ζητήματος, διότι θεωρώ ότι η έλλειψη εξατομικευμένης ευθύνης είναι από τους βασικότερους λόγους που μας έχουν οδηγήσει στη σημερινή οικονομική κατάσταση. Χρειάζεται να σταματήσει το πάγιο σχεδόν φαινόμενο του να πέφτουν έξω όλοι οι προϋπολογισμοί και ταυτόχρονα κανείς να μην είναι υπεύθυνος γι' αυτό. Πρέπει να μπει ένα τέρμα στις «μαύρες τρύπες», να μην μπορεί στο μέλλον ο κόσμος να ρωτάει: «Πού πήγαν τα λεφτά;» κι εμείς να μην έχουμε να δώσουμε απάντηση.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε αλλάζει ριζικά τον τρόπο κατάρτισης, εκτέλεσης και παρακολούθησης του κρατικού προϋπολογισμού, με τη δημιουργία σύγχρονων δημοσιονομικών κανόνων και αρχών. Τίθενται για πρώτη φορά στα ελληνικά δεδομένα συγκεκριμένες αρχές που πρέπει να διέπουν τη δημοσιονομική διαχείριση.

Συγκεκριμένα, οι αρχές αυτές είναι:

Πρώτον, η αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, η οποία συνδέει ευθέως τη διάθεση των κρατικών πόρων με την αποτελεσματικότητα της τελικής χρήσης αυτών των πόρων. Δηλαδή δεν μας ενδιαφέρει μόνο το ύψος των ποσών που δαπανώνται, αλλά και το αν «πιάνουν τόπο».

Δεύτερον, η αρχή της υπευθυνότητας και της λογοδοσίας, η οποία επιβάλλει τη λογοδοσία της Κυβέρνησης απέναντι στη

Βουλή.

Τρίτον, η αρχή της διαφάνειας, με στόχο την πρόληψη και την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Και, τέταρτον, η αρχή της ειλικρίνειας, που διασφαλίζει την ακριβεία των στοιχείων, με βάση τα οποία γίνεται οποιαδήποτε οικονομική πρόβλεψη.

Αντιλαμβάνεται κανείς ότι δεν πρόκειται για γενικές, αφηρημένες έννοιες, αλλά για συγκεκριμένες αρχές που θα επηρεάσουν καταλυτικά τον τρόπο κατάρτισης και εκτέλεσης των μελλοντικών προϋπολογισμών, αρχές που αφορούν τη διαχείριση του δημοσίου χρήματος, αρχές και κανόνες που αφορούν στο περιεχόμενο τόσο του κρατικού προϋπολογισμού, όσο και του προϋπολογισμού της γενικής κυβέρνησης.

Με το νομοσχέδιο εισάγεται το Μεσοπρόθεσμο Δημοσιονομικό Πλαίσιο Στρατηγικής, το οποίο ψηφίζεται από τη Βουλή, με τριετή ορίζοντα. Σε αυτό θα περιλαμβάνονται όλοι οι στόχοι της Κυβέρνησης για τα επόμενα τρία χρόνια. Δημιουργείται με τον τρόπο αυτό η στρατηγική, σύμφωνα με την οποία θα πρέπει να καταρτίζονται και να εκτελούνται όλοι οι προϋπολογισμοί. Αυτό σημαίνει ότι από τον κρατικό προϋπολογισμό μέχρι τον προϋπολογισμό των Υπουργείων, των νοσοκομείων, των νομικών προσώπων, όλοι θα πρέπει να εναρμονίζονται με τους στόχους της κρατικής στρατηγικής.

Επιτυγχάνεται έτσι η μέγιστη δυνατότητα συντονισμού όλων των φορέων του κράτους και, κατά συνέπεια, η ορθολογικότερη διάθεση και διαχείριση του δημοσίου χρήματος.

Εισάγεται η ευθύνη των Υπουργών στην κατάρτιση, παρακολούθηση και έλεγχο των προϋπολογισμών τους. Κάθε αρμόδιος Υπουργός έχει συγκεκριμένες δημοσιονομικές αρμοδιότητες και ευθύνες για τη διαχείριση και εκτέλεση του προϋπολογισμού του φορέα του. Οφείλει να καταρτίζει και να εκτελεί τον προϋπολογισμό του φορέα του, σύμφωνα με τα ανώτατα όρια και τους στόχους που έχουν τεθεί στο Μεσοπρόθεσμο Δημοσιονομικό Πλαίσιο Στρατηγικής. Να σημειώσω εδώ ότι σε κάθε Υπουργείο θα δημιουργηθεί και ειδική Διεύθυνση Προϋπολογισμού, που θα εποπτεύει τις διαδικασίες που αφορούν τον προϋπολογισμό.

Διευρύνονται οι αρμοδιότητες και οι ευθύνες του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, το οποίο θα παρακολουθεί πλέον την εκτέλεση του ετήσιου προϋπολογισμού των φορέων της γενικής κυβέρνησης και θα ασκεί έλεγχο στην οικονομική διαχείριση των δημοσίων επιχειρήσεων και των δημοσίων οργανισμών. Στον έλεγχο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους θα υπόκεινται στο εξής όλα τα νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο κράτος, επιχορηγούνται ή χρηματοδοτούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό ή και ακόμα από τον προϋπολογισμό φορέων της γενικής κυβέρνησης, την Ευρωπαϊκή Ένωση ή άλλους διεθνείς οργανισμούς.

Ορίζεται ανώτατο όριο δαπανών για το κράτος, την Τοπική Αυτοδιοίκηση και τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συντονισμός όλων των φορέων, η αντιμετώπιση της κατασπατάλησης του δημοσίου χρήματος και η αποτελεσματική χρήση των διατιθέμενων πόρων αποτελούν την αναγκαία προϋπόθεση για την ανάπτυξη στη χώρα μας. Το νομοσχέδιο για τη δημοσιονομική διαχείριση και ευθύνη θέτει τις βάσεις που θα μας επιτρέψουν να εργαστούμε προς αυτή την κατεύθυνση.

Επίσης πρέπει να αναφερθούμε εδώ στον ειδικό ρόλο που αναλαμβάνει η Βουλή με τη δημιουργία του ανεξάρτητου Γραφείου Προϋπολογισμού. Μέρημά του θα είναι η τήρηση των δημοσιονομικών στόχων που έχουν τεθεί και η ενεργή στήριξη της Βουλής στον έλεγχο της πορείας του προϋπολογισμού.

Η δεύτερη σημαντική αρμοδιότητα που αναγνωρίζεται στη Βουλή είναι η έγκριση που θα πρέπει να παρέχει για κάθε πρόσθετη δαπάνη. Από εδώ και στο εξής θα πρέπει να υπάρχει συμπληρωματικός προϋπολογισμός για οποιαδήποτε αλλαγή, ο οποίος θα πρέπει να αξιολογείται και να εγκρίνεται από τη Βουλή.

Με άλλα λόγια, δεν θα μπορεί να υπάρξει καμμία –μα, καμμία– δαπάνη, αν προηγουμένως δεν έχει εγκριθεί από τη Βουλή. Μ' αυτόν τον τρόπο, ενισχύεται και η διαφάνεια, αλλά και η ίδια η δημοκρατία, αφού αποκτάται η δυνατότητα αξιολόγησης των κυ-

βερνητικών αποτελεσμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μ' αυτό το νομοσχέδιο επιχειρούνται ορισμένες σημαντικές δημοσιονομικές τομές. Όλες οι προθέσεις και το σκεπτικό της Κυβέρνησης εστιάζουν στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας και την αποκατάσταση της αξιοπιστίας μας. Θεωρώ ότι μ' αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία και την υπερψήφισή της από τη Βουλή, δείχνουμε τη βούλησή μας για διαφανείς διαδικασίες, αποτελεσματικές διαδικασίες που αποτυπώνουν με σαφήνεια τους ρόλους και τις υποχρεώσεις όλων των φορέων. Μιλάμε για διαδικασίες που θα απαγκιστρώσουν τη χώρα από το τέλμα της ύφεσης και θα την οδηγήσουν σε ένα καλύτερο αύριο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Παπαδόπουλο.

Το λόγο έχει ο Σπύρος Μοσχόπουλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Κεφαλονιάς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ να αποφυγώ ένα μικρό σχολιασμό. Δημοκρατία για μένα σημαίνει διάλογος, διαβούλευση, εξαντλητικός διάλογος και όχι μία ατέρμονη διαδικασία, χωρίς συγκεκριμένες αποφάσεις. Εάν δεν μπορεί μέσα απ' αυτή τη διαδικασία να ληφθούν αποφάσεις, τότε τις αποφάσεις τις παίρνει η Κυβέρνηση που έχει τη λαϊκή εντολή να το κάνει αυτό.

Ένα δεύτερο σημείο που θέλω να θίξω είναι ότι ελευθερία σημαίνει σεβασμός στην ελευθερία και τα δικαιώματα των άλλων. Σε καμμία περίπτωση δεν σημαίνει εκβιασμός.

Τώρα θα αναφερθώ στο νομοσχέδιο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δημοσιονομικοί κανόνες που ισχύουν στη χώρα μας από το 1969, με ελάχιστες τροποποιήσεις του ν. 2362/1995, μας οδήγησαν στην τελευταία θέση ποιότητας και αξιοπιστίας στη διεθνή αξιολόγηση, σε σύγκριση με τα αντίστοιχα μοντέλα και πρακτικές των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι γνωστές σε όλους οι παθογένειες του σημερινού δημοσιονομικού συστήματος, οι συνεχείς υπερβάσεις δαπανών, η αδιαφάνεια, η κατασπατάληση δημοσίων πόρων, η έλλειψη αξιολόγησης δαπανών, η αποδυνάμωση των ελεγκτικών μηχανισμών.

Για παράδειγμα, εδώ θα αναφέρω ότι η Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου στο Νομό Κεφαλονιάς αποτελείται από το διευθυντή και έναν υπάλληλο. Και αυτή τη στιγμή εκατομμύρια ευρώ υπάρχουν στα ταμεία της νομαρχίας ή και σε άλλους οργανισμούς και χίλια τριακόσια εντάλματα περιμένουν για να ελεγχθούν από την αρμόδια Υπηρεσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αναχρονιστικός τρόπος απεικόνισης των δημόσιων λογιστικών, με την απουσία τυποποιημένων καταστάσεων που δεν βασίζονται σε διεθνή πρότυπα, δυσχεραίνει την ορθολογικότερη αξιοποίηση των δημόσιων πόρων, την αποτελεσματικότερη λειτουργία του κράτους, υπονομεύει τη διαφάνεια και τον έλεγχο των δημοσίων οικονομικών και συμβάλλει στην αξιοπιστία μας προς τις αναπτυσσόμενες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τον ΟΟΣΑ και τις αγορές.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα στη Βουλή καθορίζει τους κανόνες και τις αρχές που πρέπει να διέπουν τη διαχείριση των δημοσίων οικονομικών, τον έλεγχό τους και τη σύγχρονη απεικόνισή τους κατά τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, προκειμένου να υπάρχει λογοδοσία, διαφάνεια και έλεγχος.

Ξεκαθαρίζουν οι αρμοδιότητες του Υπουργού Οικονομικών, όπως επίσης ξεκαθαρίζουν οι δημοσιονομικές αρμοδιότητες και ευθύνες κάθε Υπουργού και φορέα της γενικής κυβέρνησης. Τα εργαλεία εφαρμογής και ελέγχου του προϋπολογισμού, το Ελεγκτικό Συνέδριο που ασκεί τον προληπτικό και τακτικό έλεγχο, ο εσωτερικός έλεγχος των φορέων της γενικής κυβέρνησης και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους που ασκούν τον έλεγχο στην οικονομική διαχείριση των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και η λογιστική παρακολούθηση και κατάρτιση προϋπολογισμού, ισολογισμού και απολογισμού του κράτους, έρχονται με το παρόν νομοσχέδιο να

συμπληρωθούν με τη σημαντική τομή που είναι η ίδρυση και λειτουργία Γραφείου Προϋπολογισμού στη Βουλή, όπου τα Υπουργεία και οι φορείς της γενικής κυβέρνησης υποχρεούνται να παρέχουν τις απαιτούμενες και τις αιτούμενες πληροφορίες στους Βουλευτές, προκειμένου να ελέγχεται η υλοποίηση του προϋπολογισμού από τη Βουλή.

Ακόμα, η θέσπιση των υποχρεώσεων του διατάκτη, το ασυμβίβαστο με τις υποχρεώσεις του δημοσίου υπόλογου, η τοποθέτηση με αυξημένα προσόντα προϊσταμένων των Οικονομικών Υπηρεσιών στις Υπηρεσίες της γενικής κυβέρνησης και οι ατομικές τους ευθύνες που ορίζονται στο παρόν νομοσχέδιο, πέρα από τις πειθαρχικές ποινές για τους ίδιους σε περίπτωση παραβίασης των κανόνων, θα λειτουργήσει αποτρεπτικά για τις δαπάνες.

Ένα σημαντικό πρόβλημα που αφορά τις δανειακές υποχρεώσεις του κράτους λύεται με την έγκρισή τους εντός του ετήσιου κρατικού προϋπολογισμού. Αν χρειαστεί επιπλέον καθαρός δανεισμός εντός του οικονομικού έτους, γίνεται με την έγκριση από τη Βουλή συμπληρωματικού προϋπολογισμού πριν από την υπογραφή της νέας δανειακής σύμβασης.

Στο παρόν νομοσχέδιο ορίζονται και οι προϋποθέσεις για τη σύναψη δανείων από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τα οποία δεν πρέπει να υπερβαίνουν σε ύψος τα ετήσια έσοδά τους και οι πληρωμές σε χρεωλύσια ανά έτος δεν μπορεί να υπερβαίνουν το 15% των ετήσιων ιδίων οικονομικών έσοδων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Είναι γνωστή σε όλους μας η ασυδοσία του δανεισμού των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης που τους έχει οδηγήσει στην υπερχρέωση, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να ανταποκριθούν στις υπηρεσίες που υποχρεούνται να παρέχουν στους δημότες τους, αφού χωρίς μελέτη δανείζονται για να πληρώσουν μισθοδοσίες υπαλλήλων που μερικούς απ' αυτούς, όπως είναι γνωστό, τους «φόρτωσε» η προηγούμενη κυβέρνηση στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και έτσι δεν μπορούν να επενδύουν στην ανάπτυξη.

Ένα ακόμα σημαντικό μέτρο είναι ο υποχρεωτικός ορισμός πλαφόν στις δαπάνες της γενικής κυβέρνησης και των φορέων της και η υποχρεωτική κοινοποίηση της ανάληψης κάθε υποχρέωσης της αρμόδιας υπηρεσίας του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους πριν την εκταμίευσή τους.

Αυτό το μέτρο βοηθά στην καθημερινή ενημέρωση του Υπουργού των Οικονομικών και μέσω αυτού και της Κυβέρνησης σχετικά με την πορεία του συγκεκριμένου προϋπολογισμού, προκειμένου να γίνουν έγκαιρα οι διορθωτικές κινήσεις με συμπληρωματικό προϋπολογισμό που θα υποβληθεί για έγκριση στη Βουλή εντός του οικονομικού έτους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις σημερινές συνθήκες της οικονομικής κρίσης, η Κυβέρνηση φέρνει προς ψήφιση στη Βουλή ένα νόμο που υλοποιεί την κορυφαία μεταρρύθμιση του δημοσιονομικού μας συστήματος. Είναι μία μεταρρύθμιση που είναι απαραίτητη για την έξοδο από την κρίση, αφού συμβάλλει στην αποτελεσματικότερη λειτουργία του κράτους, προάγοντας τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, της υπευθυνότητας και της λογοδοσίας, της διαφάνειας και της ειλικρίνειας.

Συμβάλλει, επίσης, στην ανάκτηση της χαμένης αξιοπιστίας των πολιτών απέναντι στο κράτος και μας καθιστά αξιόπιστους στους εταίρους μας και στις αγορές που είναι βασικός παράγοντας για την έξοδο από τη δύσκολη θέση που βρισκόμαστε.

Η διπλογραφική λογιστική σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα, πέρα από εισπράξεις και πληρωμές, απεικονίζει τα έσοδα και τα έξοδα του κράτους, οδηγεί σε ισολογισμό και προσδιορισμό καθαρής θέσης των πολιτών, χωρίς τριτψία και κρυφά κονδύλια, λειτουργώντας στα πλαίσια της αυτοτέλειας των χρήσεων, σε συνδυασμό με τους κανόνες λειτουργίας και την αναβάθμιση των ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους.

Έτσι, θα αποκατασταθεί η χαμένη μας αξιοπιστία των περασμένων χρόνων με τα πλαστά στοιχεία και τα «μαγειρέματα» που αριθμούν που έκανε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και που όλοι γνωρίζουμε ότι μας έφθασε ένα βήμα πριν την πτώχευση.

Η ενίσχυση του ρόλου της Βουλής με τη δημιουργία του γραφείου προϋπολογισμού, θα αναβαθμίσει την ποιότητα των προϋπολογισμών που ψηφίζονται, ως προς τη σκοπιμότητα των δαπανών που προβλέπει και ως προς την απεικόνιση της πάγιας παρουσίας της κεντρικής διοίκησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο μπαίνουν οι κανόνες που θα μας οδηγήσουν όλους να γνωρίζουμε και να χρησιμοποιούμε τα ίδια πραγματικά και αντικειμενικά στοιχεία και μεγέθη της οικονομικής διαχείρισης, προκειμένου να αποδώσουμε σε κάθε κυβέρνηση το βαθμό επιτυχίας ή αποτυχίας άσκησης της οικονομικής της πολιτικής.

Είναι ένα νομοσχέδιο που προάγει τον εξορθολογισμό των δημοσίων δαπανών, τον έλεγχο, τη λογοδοσία και τη διαφάνεια και βοηθά να αντιμετωπίσουμε τη χαμένη αξιοπιστία μας που έχει ανάγκη ο τόπος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Ολοκληρώνουμε τον κατάλογο των ομιλητών με τον Ανεξάρτητο Βουλευτή κ. Γρηγόριο Ψαριανό.

Ορίστε, κύριε Ψαριανέ, έχετε το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, βλέπουμε για μια ακόμη φορά την προσπάθεια της Κυβέρνησης να φέρει ένα νομοσχέδιο, που επιβεβαιώνει την κρίση ταυτότητας της Κυβέρνησης.

Αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο και ενώ, κατ' αρχάς, περιλαμβάνει κάποια θετικά για την αναμόρφωση του προϋπολογισμού, όπως η προσπάθεια για εξορθολογισμό της διαδικασίας κατάρτισής του, δημιουργεί ταυτόχρονα, όπως και σε άλλες περιπτώσεις με άλλα νομοσχέδια και σοβαρά παρελκόμενα προβλήματα.

Το μεγαλύτερο απ' αυτά είναι ότι θεσπίζει με το άρθρο 3 ένα συγκεντρωτισμό και υπερβολικές εξουσίες στο Υπουργείο Οικονομικών και μάλιστα στον ίδιο τον Υπουργό.

Ξέρετε ότι στην αρχαία Ελλάδα, στην αρχαία Αθήνα ο Κλεισθένης, για να προστατέψει το δημοκρατικό πολίτευμα από τις υπερεξουσίες των πολιτικών, θέσπισε ακόμη και τον εξοστρακισμό και την εξορία. Εδώ προχωράμε συνέχεια σε έναν ασύδοτο συγκεντρωτισμό και προσπαθούμε συνέχεια να οδηγούμαστε σε έναν εξουσιακό συγκεντρωτισμό.

Αντιλαμβανόμαστε ότι μάλλον γίνεται, για να υπηρετηθεί δικές της σκοπιμότητες -δηλαδή της Κυβέρνησης- πελατειακές, ψηφοθηρικές επιλογές και υπαγορευσίες που βασίζονται στο μνημόνιο ή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και στις εντολές του.

Διαφωνούμε, λοιπόν, γιατί θεωρούμε ότι είναι αντιδημοκρατικό να γίνεται πανίσχυρη η εκτελεστική εξουσία και είναι ζήτημα στοιχειώδους δημοκρατικής λειτουργίας να ελέγχεται η Κυβέρνηση, τουλάχιστον, από τη νομοθετική εξουσία και το Κοινοβούλιο. Πρέπει δηλαδή να ενισχύσουμε και να ενισχύουμε το ρόλο της Βουλής.

Από παλιά είχαμε κάνει προτάσεις, αλλά, δυστυχώς, «εις ώτα μη ακουόντων», ως συνήθως. Αναφερόμασταν, πρώτον, στη θεσμοθέτηση πολυετούς προϋπολογισμού. Δεύτερον, στην κατάργηση των ειδικών λογαριασμών. Τρίτον, στη θεσμοθέτηση της αρχής της διαβούλευσης με τα κόμματα και τους φορείς, πριν από την οριστικοποίηση των κονδυλίων του προϋπολογισμού, στο πλαίσιο της Διαρκούς Επιτροπής της Βουλής και τέλος τα θέματα της σημαντικής απόκλισης του προϋπολογισμού κατά την εκτέλεσή του.

Να πούμε εδώ ότι ποτέ δεν έχει συζητηθεί απολογισμός του προϋπολογισμού και δεχόμαστε όλοι να καταγράφονται απίθανες αποκλίσεις του, σαν να μη συμβαίνει τίποτα, και άλλες για τη διαφάνεια και τον έλεγχο στη διαδικασία της κατάρτισης.

Γι' αυτό είχαμε προτείνει και τη δημιουργία ενός Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής από το 2004 στην Αριστερά, κάτι το οποίο βλέπουμε με ευχάριστη έκπληξη να υιοθετείται με το άρθρο 12. Κατ' αρχάς, μας βρίσκει σύμφωνους. Όμως, δεν υιοθετούνται πλήρως οι θέσεις για την εύρυθμη λειτουργία και τη διάρθρωσή του.

Είναι πολλά ακόμη αυτά που έχουμε να πούμε. Έχουμε συγκεκριμένες προτάσεις, αλλά θεωρούμε σημαντικό να προτάξουμε, να σταθούμε και να αναφερθούμε ιδιαίτερα στις

τροπολογίες που έρχονται με το νομοσχέδιο, με τις οποίες έχουμε σοβαρότατες διαφωνίες.

Κατ' αρχάς, για την τροπολογία της ακύρωσης των αποφάσεων του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας θέλω να μεταφέρω τις δηλώσεις του Προέδρου της Δημοκρατικής Αριστεράς Φώτη Κουβέλη. Πρέπει να σας πω –με τα λόγια του– ότι είναι απαράδεκτο να καταργούνται ρυθμίσεις, οι οποίες είναι αποτέλεσμα ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων. Οι ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις είναι πρόβλεψη του Συντάγματος και κανένας νομοθέτης, καμμία Βουλή, με όποια πλειοψηφία, δεν δικαιούται να τις καταργεί.

Κανείς δεν δικαιούται να καταργεί τις συμβάσεις που προέκυψαν από ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις, πολύ, δε, περισσότερο, όταν η απομείωση της αμοιβής εργασίας σε καμμία περίπτωση δεν συντελεί στη μείωση, ούτε του ελλείμματος ούτε του χρέους. Αντίθετα, η απομειωμένη αμοιβή εργασίας δεν μπορεί να μετέχει στην παραγωγική διαδικασία αυτού του τύπου.

Και ενώ, λοιπόν, έρχεται η Κυβέρνηση να ακυρώσει διατητική απόφαση, που αφορά την αύξηση 1,5%-2% -ας πούμε- σε μισθούς των ταχυμεταφορών και μάλιστα με συμφωνία της εργοδοσίας του, καταργώντας επί της ουσίας τον Οργανισμό Διαιτησίας, με την επόμενη τροπολογία, μεταξύ άλλων, έρχεται να βελτιώσει ετησίως κατά 14.100 περίπου τις αποδοχές του γενικού διευθυντή του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους, και μάλιστα αναδρομικά.

Επίσης, στην ίδια τροπολογία στο άρθρο 4 γίνεται κάτι πάρα πολύ επικίνδυνο, κατά την άποψή μας. Η τροπολογία αυτή αναφέρεται στις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3717/2008, που προβλέπει χορήγηση εφάπαξ ποσού κοινωνικής ενίσχυσης σε όσους ανήκουν στο τακτικό και εποχικό προσωπικό των εργαζόμενων των εταιρειών της Ολυμπιακής και δίνει τη δυνατότητα στον Υπουργό Οικονομικών να τους καταβάλει αυτήν την κοινωνική ενίσχυση, είτε με καταβολή μετρητών είτε με έκδοση ομολόγων του δημοσίου. Δηλαδή, πληρωνουμε με ομολόγα του ελληνικού δημοσίου τους εργαζόμενους.

Τελευταία αφήνουμε την τροπολογία για τις οριζόμενες υπερενισχυμένες αρμοδιότητες της διυπουργικής επιτροπής αποκρικοποιήσεων για την εκποίηση περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου, όπου μάλιστα ορίζονται στην έννοια του «περιουσιακού στοιχείου» κινητά, ακίνητα, κάθε είδους εμπράγματα δικαιώματα, ενοχικά, περιουσιακής φύσεως δικαιώματα, δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας και πνευματικά δικαιώματα.

Την, δε, αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου, το ξεπούλημα δηλαδή, την εξαιρεί από τον προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Συγχαρητήρια! Θα έπρεπε δηλαδή να πανηγυρίζουμε. Αυτό είναι άλλη μία μεγάλη νέα έμπνευση, σαν να πρόκειται για επιτροπή με αρμοδιότητες εκποίησης συμφερόντων του δημοσίου.

Αν και υπάρχουν επιμέρους διατάξεις, με τις οποίες συμφωνούμε, το νομοσχέδιο χαρακτηρίζεται από τις τροπολογίες και από το άρθρο 3 των υπερεξουσιών του Υπουργού Οικονομίας, καθώς και από τις τροπολογίες, που ανέφερα, γι' αυτές τις αποφάσεις της κατάργησης των αποφάσεων της διαιτησίας και τις υπόλοιπες αναφερόμενες αρμοδιότητες. Τις καταψηφίζουμε και αυτές και το νομοσχέδιο συνολικά.

Επειδή έγινε λόγος και γίνεται μεγάλος θόρυβος σήμερα με την επίταξη των βυτιοφορέων και των ιδιοκτητών φορτηγών, πρέπει να πούμε ότι, και ως άνθρωποι της πολιτικής και κοινωνικής ζωής και ως πολίτες αυτού του τόπου, και εμείς, ως εκπρόσωποι της Δημοκρατικής Αριστεράς, και ως προοδευτικοί άνθρωποι, δεν είναι δυνατόν κανείς νοήμων άνθρωπος, σήμερα στην Ελλάδα, να δέχεται να υπάρχουν κλειστά επαγγέλματα. Είναι απαράδεκτο και αντιδημοκρατικό.

Τι πάει να πει κλειστά επαγγέλματα; Είναι εντελώς παρανοϊκό! Δεν έχει καμμία σχέση με τη δημοκρατία. Δεν έχει καμμία σχέση με τη λειτουργία του ανθρώπου. Δηλαδή όλοι οι εργαζόμενοι, που εργάζονται σε ανοικτά επαγγέλματα, είναι ηλίθιοι ή κοροϊδαί; Τι σημαίνει κλειστά επαγγέλματα και κάστες, που καθορίζουν άδειες αυτοκινήτων, πρακτορείων, γραφείων και τις μεταπολούν με τεράστια ποσά, κερδίζοντας οι ίδιοι πράγματα, που δεν φορολογούνται, που το κράτος δεν έχει καμμία συμμετοχή σε

αυτά, δηλαδή παίρνει ψίχουλα; Καθόμαστε και συζητάμε τώρα για τα κλειστά επαγγέλματα;

Τι σημαίνει κλειστά επαγγέλματα; Είμαστε τελείως αντίθετοι με τη λογική αυτή. Δεν υπάρχει νοήμων άνθρωπος –ελπίζω– που να συμφωνεί με κάτι τέτοιο. Επίσης, είμαστε τελείως αντίθετοι στη διαδικασία της μη εξάντλησης κάθε ορίου, κάθε πιθανότητας συνδιαλλαγής, συζήτησης, διαπραγματεύσεως και να προχωράμε μέσα σε μια μέρα σε επίταξη για επιστράτευση. Είναι δύο πράγματα, απολύτως απαράδεκτα, τα οποία και καταδικάζουμε.

Κλείνοντας, θα σας πω ότι, θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο και επί της αρχής και στα άρθρα και στις τροπολογίες και στο σύνολο. Πιστεύουμε και ελπίζουμε ότι δεν θα υπάρχουν –τουλάχιστον σε σύντομο χρονικό διάστημα– αυτά τα λεγόμενα κλειστά επαγγέλματα. Αυτές οι ιδιαίτερες κάστες ανθρώπων, που ταλαιπωρούν το κοινωνικό σύνολο και το δημόσιο συμφέρον. Είναι απαράδεκτη η μέθοδος της Κυβέρνησης, που άφησε τα πράγματα να οδηγηθούν εκεί και τώρα κάνει επίταξη για επιστράτευση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να ξεκινήσω από μία παραδοχή, που θεωρώ δεδομένο ότι εκφράζει όλους μας. Το υφιστάμενο πλαίσιο δημοσιονομικής διαχείρισης απέχει πάρα πολύ από το να μας ικανοποιεί. Απέχει πολύ περισσότερο από το να αποτελεί ένα αποτελεσματικό πλαίσιο διαχείρισης του δημοσίου χρήματος και εξυπηρέτησης των συμφερόντων των πολιτών της χώρας.

Η οικονομική διαχείριση στο κράτος στον στενό, αλλά και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ο τρόπος που διαχειριζόμαστε τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου, τα χρήματα που πρέπει να επιστρέφουν σε κάθε πολίτη αυτής της χώρας μέσα από δημόσια αγαθά και υπηρεσίες, τα χρήματα των μελλοντικών γενεών, όλα αυτά σε μεγάλο βαθμό αντικατοπτρίζουν και την ποιότητα της λειτουργίας του ίδιου του κρατικού μηχανισμού. Κάθε προϋπολογισμός βασίζεται σε προβλέψεις και άρα, έχει ένα βαθμό αβεβαιότητας. Όμως, οι αποκλίσεις που παρατηρούνται κάθε χρόνο στην εκτέλεση του ελληνικού κρατικού προϋπολογισμού σε σχέση με τους στόχους, που τίθενται, είναι ενδεικτικές της χαλαρής, χωρίς έλεγχο και προγραμματισμό δημοσιονομικής διαχείρισης που γίνεται στη χώρα μας. Αν πάρει κανείς μόνο την τελευταία πενταετία, παρατηρεί αποκλίσεις τεράστιες μεταξύ προγραμματισμού και τελικού ελλείμματος: Το 2004 απόκλιση πάνω από 6 δισ.. Το 2005 5 δισ.. Το 2006 –καλή χρονιά– 0,3 δισ.. Το 2007 1,5 δισ.. Το 2008 5,6 δισ.. Και βέβαια το 2009 απόκλιση 22 δισεκατομμύρια ευρώ από τον προϋπολογισμό, που τέθηκε και στο τελικό έλλειμμα του χρόνου.

Δυστυχώς, τα χαρακτηριστικά αυτά, στο υπάρχον πλαίσιο δημοσιονομικής διαχείρισης, σήμερα, τροφοδοτούν και τροφοδοτούνται από προβλήματα και παθογένειες που ξέρουμε όλοι ότι έχει το ελληνικό κράτος: τη χαμηλή ποιότητα στο σχεδιασμό και στην εφαρμογή μιας πολιτικής που θα έπρεπε να έχει αποκλειστικό γνώμονα την αποδοτική λειτουργία των κρατικών υπηρεσιών και την παροχή ποιοτικών υπηρεσιών στους πολίτες. Την αδιαφάνεια και την εξυπηρέτηση αλλότριων συμφερόντων, είτε συνειδητά είτε λόγω απουσίας μηχανισμών πραγματικού ελέγχου και λογοδοσίας. Την επικράτηση του νόμου του ισχυρού, είτε αυτός είναι πολίτης είτε είναι δημόσιος λειτουργός, του οποίου ο λόγος και η συμπεριφορά επικυριαρχεί πάνω σε κάθε θεσμό. Για παράδειγμα, για τη δαπάνη που μπορεί ή δεν μπορεί να γίνει και το μέγεθός της, για το φόρο που θα εισπραχθεί ή δεν θα εισπραχθεί και από ποιους, για το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα που θα έχει μια ομάδα σε σχέση με τις υπόλοιπες. Και αν αυτή δεν είναι η εικόνα που επικρατεί για το σύνολο της εκτέλεσης του προϋπολογισμού, είναι σίγουρα η εικόνα που εμφανίζουν μεγάλα τμήματα της οικονομικής διαχείρισης του δημοσίου.

Δεν είναι λίγες οι φορές που Βουλευτές από όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου έχουν εκφράσει τις ανησυχίες τους και τις ενστάσεις τους για τον τρόπο που καταρτίζεται, ελέγχεται και εκτε-

λείται ο κρατικός προϋπολογισμός. Για τον περιορισμένο λόγο και την ελάχιστη πληροφόρηση που έχει η Εθνική Αντιπροσωπεία πάνω στον κρισιμότερο, ίσως, νόμο που καλείται να ψηφίσει κάθε χρόνο και για το γεγονός ότι ο κρατικός προϋπολογισμός, που μέχρι σήμερα καταρτιζαμε και ψηφίζαμε εδώ, στην πράξη αποτελούσε μικρό μέρος της συνολικής δημόσιας δαπάνης, αφού περιελάμβανε μόνο το κράτος, τη λεγόμενη κεντρική διοίκηση και όχι τη δαπάνη που γίνεται με κρατικό δανεισμό και με δημόσια έσοδα, εκτός της στενής εποπτείας των Υπουργείων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Αυτή είναι η εικόνα που θέλουμε να αλλάξουμε. Αυτό το αποδεικνύουμε από την πρώτη ημέρα που αναλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας.

Πέρυσι το Δεκέμβριο, ψηφίσαμε έναν προϋπολογισμό, ο οποίος περιελάμβανε τη μέγιστη δυνατή πληροφόρηση που ήταν δυνατόν να επεξεργαστεί το Υπουργείο Οικονομικών στο χρόνο που είχε και με τα μέσα που τότε διέθετε. Η οικονομική διαχείριση του 2010, συμπεριλαμβανομένης της ανάγκης που προέκυψε λόγω της οικονομικής συγκυρίας για αναθεώρηση των στόχων, των προβλέψεων και των μέτρων, εκτελείται με τη μέγιστη δυνατή εμπλοκή και έλεγχο του Κοινοβουλίου. Και τα αποτελέσματα της εκτέλεσης του προϋπολογισμού δημοσιεύονται με τη μεγαλύτερη δυνατή διαφάνεια που έχει υπάρξει μέχρι τώρα, με συνέπεια, σε συγκεκριμένες ημερομηνίες δύο φορές το μήνα.

Παράλληλα, σε θεσμικό επίπεδο, προχωρήσαμε σε μια σειρά από πολύ σημαντικές τομές. Δημιουργήσαμε την Ανεξάρτητη Ελληνική Στατιστική Αρχή, ώστε να υπάρχει ένας ισχυρός φορέας παραγωγής και δημοσιοποίησης δημοσιονομικών στοιχείων εκτός του στενού ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών, με άμεση αναφορά στη Βουλή, ώστε να δημιουργηθεί μια ακόμα δικλίδα ασφαλείας στο σύστημα οικονομικής διαχείρισης. Δημιουργούμε την Ενιαία Αρχή Πληρωμών στο δημόσιο, που θα περιλάβει όλη τη μισθοδοσία του δημοσίου σε συνέχεια της απογραφής, που ολοκληρώθηκε, με λεπτομερή καταγραφή όλων των αμειβόμενων από το δημόσιο, ώστε να υπάρξει αποτελεσματικός έλεγχος της μεγαλύτερης μονάδας κόστους στο δημόσιο τομέα. Και βέβαια, προχωρά με ταχείς ρυθμούς η ολοκλήρωση των πληροφοριακών συστημάτων καταγραφής και παρακολούθησης των δημοσίων δαπανών και των υποχρεώσεων που αναλαμβάνονται, τόσο σε κεντρική όσο και σε γενική κυβέρνηση.

Από το 2011, θα μπορούμε να παρακολουθούμε την εκτέλεση του προϋπολογισμού σε καθημερινή βάση, κωδικό προς κωδικό. Με άλλα λόγια, από τον Οκτώβριο του 2009 μέχρι σήμερα, κάναμε ό,τι μπορούσαμε να κάνουμε με το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο, για να υπερασπιστούμε και να εμπεδώσουμε τις αρχές που -πιστεύω- όλοι θέλουμε σ' αυτήν την Αίθουσα να κυριαρχήσουν στο σύστημα διαχείρισης του δημοσίου χρήματος. Να αποδίδονται τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου πίσω στον ίδιο με διαφάνεια και με κοινωνική λογοδοσία.

Σήμερα, κάνουμε το επόμενο βήμα με το νομοσχέδιο, το οποίο ψηφίζουμε, για τη δημοσιονομική διαχείριση και ευθύνη. Με το νομοσχέδιο, το οποίο καλούμε την Εθνική Αντιπροσωπεία να ψηφίσει, επιχειρούμε να κάνουμε ένα βήμα για ένα σύγχρονο, αποτελεσματικό και διαφανές σύστημα οικονομικής διαχείρισης στο δημόσιο τομέα. Με αυτό το νομοσχέδιο εισάγουμε σύγχρονους κανόνες χρηστής διαχείρισης, αλλά κι ένα σύγχρονο τρόπο παρακολούθησης της οικονομικής κατάστασης όλων των φορέων της γενικής κυβέρνησης με βασική αφετηρία τις παθογένειες και τα προβλήματα που όλοι ξέραμε ή που αποκάλυφθηκαν στο σύνολό τους με τον πιο τραγικό τρόπο ως αποτέλεσμα της δεινής οικονομικής κατάστασης, στην οποία βρέθηκε η χώρα. Επιδιώκουμε με αυτό το σχέδιο νόμου να αποκλείσουμε κάθε δυνατότητα να επαναληφθούν φαινόμενα και πρακτικές που παρελθόντος. Θέλουμε να μπουν σύγχρονοι, αποτελεσματικοί, διαφανείς κανόνες δημοσιονομικής διαχείρισης. Και νομίζω πως η ανάγκη γι' αυτό είναι πρωτοφανής και άμεση. Και χαίρομαι που από όλες τις πτέρυγες, ακόμα και από αυτούς που δήλωσαν ότι δεν θα ψηφίσουν το νομοσχέδιο, αυτό αναγνωρίστηκε.

Με τον ίδιο νόμο ορίζονται οι νέες αρχές δεοντολογίας για όσους διαχειρίζονται δημόσιο χρήμα και οι οποίες υποχρεωτικά

θα πρέπει να διέπουν το νέο πλαίσιο δημοσιονομικής διαχείρισης. Η αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, που εμπεριέχει τις έννοιες της οικονομικότητας, της αποδοτικότητας, της αποτελεσματικότητας. Η αρχή της υπευθυνότητας και της λογοδοσίας, με την οποία η Κυβέρνηση είναι υπεύθυνη και λογοδοτεί στη Βουλή, αλλά και σε όλους τους πολίτες, αφού με τα σύγχρονα ηλεκτρονικά μέσα είναι δυνατή η διαδικτυακή δημοσιοποίηση των στοιχείων του προϋπολογισμού με κάθε λεπτομέρεια και προς κάθε κατεύθυνση ενδιαφερομένου. Η αρχή της αμεροληψίας και της δικαιοσύνης, ώστε να μην υπάρχει πια η δυνατότητα διακριτής μεταχείρισης των πολιτών με βάση τη δύναμη κάθε ενδιαφερόμενης ομάδας. Η αρχή της ειλικρίνειας όπου προβλέψεις, εκτιμήσεις και εκθέσεις πρέπει να είναι εμπεριστατωμένες και να στηρίζονται σε πραγματικά στοιχεία και δεδομένα. Και βέβαια, η αρχή της διαφάνειας, βάσει της οποίας όλοι οι λειτουργοί και οι φορείς που διαχειρίζονται πόρους της γενικής κυβέρνησης οφείλουν να παρέχουν έγκαιρη, έγκυρη πληροφόρηση με την παράλληλη ανάρτηση της δημόσιας πληροφορίας στο διαδίκτυο.

Στην πράξη αυτό το νομοσχέδιο προβλέπει ένα νέο πλαίσιο κατάρτισης, εκτέλεσης και ελέγχου του προϋπολογισμού με πολλά ουσιαστικά και νέα δεδομένα. Κατ' αρχάς, ο προϋπολογισμός περιλαμβάνει υποχρεωτικά αποτελέσματα και προβλέψεις όχι μόνο για την κεντρική κυβέρνηση, αλλά και για την πορεία των οικονομικών μεγεθών σε όλο το δημόσιο τομέα, στη λεγόμενη γενική κυβέρνηση. Με άλλα λόγια, αυτό το τμήμα των δαπανών και των εσόδων που σήμερα βρίσκονται κάτω από τη γραμμή και που με τα ελλείμματά τους τροφοδοτούν τη μεγάλη δημοσική αύξηση του ελλείμματος και του χρέους της χώρας, η διόγκωση των εγγυήσεων κάθε μορφής και των απλήρωτων υποχρεώσεων, τώρα αποκτά περιεχόμενο και υπόσταση στη διαδικασία του προϋπολογισμού. Θέλουμε ο προϋπολογισμός που θα ψηφίσετε και θα ισχύει από εδώ και πέρα να μη συνεχίσει να είναι κενό γράμμα και άσκηση επί χάρτου. Να μην επαναληφθούν οι συζητήσεις, που γίνονται στη Βουλή κάθε χρόνο, για το κατά πόσο αυτό που ψηφίζει η Βουλή είναι κάτι εντελώς διαφορετικό από αυτό που τελικά υλοποιείται. Και αυτό επιχειρούμε να το αποφύγουμε με νέες τακτικές. Για παράδειγμα, με την καθιέρωση ενός τριετούς κυλιόμενου μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής, που περιλαμβάνει τους στόχους της Κυβέρνησης για τρία χρόνια για το σύνολο της γενικής κυβέρνησης και που αποτελεί το πρώτο βήμα για τη μετάβαση σε έναν προϋπολογισμό προγραμμάτων. Αυτό το τριετές κυλιόμενο πλαίσιο θα συζητιέται, θα επικαιροποιείται και θα παίρνει νέα έγκριση κάθε χρόνο από τη Βουλή.

Θεσπίζουμε την υποχρέωση της πρόβλεψης για την πορεία των εσόδων και των δαπανών με βάση εμπεριστατωμένα στοιχεία και αναλύσεις γενικά αποδεκτών επιστημονικών μεθόδων. Το μακροοικονομικό σενάριο, πάνω στο οποίο θα βασίζεται ο προϋπολογισμός, θα στηρίζεται σε μια κοινή παραδοχή των βασικών ερευνητικών εργαλείων των βασικών ερευνητικών ινστιτούτων της χώρας. Θεσπίζουμε ανώτατα όρια δαπανών ανά Υπουργείο και ανά βασική κατηγορία δαπάνης. Δημιουργούμε υποχρεωτικά αποθεματικό. Δημιουργούμε την υποχρέωση για συμπληρωματικό προϋπολογισμό, που θα εγκρίνεται από τη Βουλή σε περίπτωση υπέρβασης δαπανών πάνω από αυτό το αποθεματικό.

Θεσπίζουμε τη δημιουργία διαδικασιών -και αυτό είναι εξαιρετικά κρίσιμο- ανάληψης υποχρεώσεων -υποχρεώσεις που ευθύνονται για τις δυσάρεστες εκπλήξεις, που ανακαλύπτει πάντα κάποιος στο τέλος του χρόνου σε έναν προϋπολογισμό- για τακτικές αναφορές, μηνιαίες, τριμηνιαίες, εξαμηνιαίες και δημοσιοποίηση στοιχείων.

Επίσης, θεσπίζουμε την εισαγωγή σε επόμενη φάση μόλις σταθεροποιηθεί η ελληνική οικονομία και ολοκληρωθεί το τριετές πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής, δημοσιονομικών κανόνων για τον έλεγχο της πορείας του δημοσίου χρέους, το ελάχιστο αποδεκτό όριο πρωτογενούς πλεονάσματος, την πορεία των εσόδων και των δαπανών, τη διαδικασία αναπροσαρμογής των δαπανών ανάλογα με την πορεία των εσόδων.

Με το νομοσχέδιο εισάγουμε νέα λογιστική αποτύπωση των

δημοσίων δοσοληψιών. Εγκαταλείπουμε την ταμειακή λογιστική. Προχωράμε, όπως όλες οι άλλες χώρες, στη διπλογραφική λογιστική τροποποιημένης ταμειακής βάσης. Με την εφαρμογή της μπαίνουν σαφείς κανόνες και αρχές για τη λογιστική απεικόνιση των εσόδων, εξόδων και γίνεται διαφοροποίηση τους από την είσπραξη και πληρωμή.

Εφαρμόζεται ένα απλοποιημένο και τυποποιημένο λογιστικό σχέδιο. Γίνεται πλήρης καταγραφή των ταμειακών κινήσεων και εμφανίζονται ανά φορέα σε αντίστοιχους λογαριασμούς εισπράξεων, πληρωμών, προκαταβολών, προπληρωμών, προεισπράξεων.

Καταρτίζονται οικονομικές καταστάσεις βάσει διεθνών προτύπων για το δημόσιο τομέα. Καταγράφεται για πρώτη φορά σταδιακά η πάγια περιουσία της κεντρικής διοίκησης. Και βέβαια, κατ' αυτόν τον τρόπο τα δημοσιονομικά μεγέθη ανταποκρίνονται πλήρως στις απαιτήσεις του ευρωπαϊκού στατιστικού συστήματος.

Για την αποτελεσματική λειτουργία του νέου δημοσιονομικού πλαισίου και την υπεράσπιση των αρχών του, προβλέπεται δημιουργία νέων θεσμών και νέων ρόλων. Το Υπουργείο Οικονομικών αποκτά διευρυμένο ρόλο ως προς την εποπτεία της κατάθεσης και της εκτέλεσης των προϋπολογισμών της γενικής κυβέρνησης.

Κάθε Υπουργείο αποκτά νέες ευθύνες καθώς, εκτός από την κατάρτιση, την αποτελεσματική και αποδοτική εκτέλεση και διαχείριση του προϋπολογισμού του, έχει την ευθύνη της εποπτείας των ίδιων διαδικασιών για τους προϋπολογισμούς των δημοσίων φορέων, οργανισμών, ιδρυμάτων που εποπτεύουν.

Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους αποκτά, επίσης, διευρυμένες ευθύνες καθώς αναλαμβάνει την κατάρτιση του μεσοπρόθεσμου πλαισίου, συμπληρωματικών προϋπολογισμών και εκθέσεων ενοποιημένης εκτέλεσης προϋπολογισμού γενικής κυβέρνησης.

Η λειτουργία του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους ενδυναμώνεται για την δημιουργία μίας νέας διεύθυνσης δημοσιονομικής διαχείρισης, που θα έχει κεντρικό ρόλο στην προώθηση της υλοποίησης του νόμου αυτού. Δημιουργούμε το θεσμό του οικονομικού υπεύθυνου σε κάθε φορέα της γενικής κυβέρνησης.

Τέλος, το Κοινοβούλιο αποκτά διευρυμένο και ουσιαστικό ρόλο. Συμμετέχει στη διαμόρφωση του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού πλαισίου και ενισχύεται, ως προς τη δυνατότητα ελέγχου της εκτέλεσης του προϋπολογισμού, με το Γραφείο Προϋπολογισμού που δημιουργείται στη Βουλή και για το οποίο, βεβαίως, με βάση το νομοσχέδιο, θα προβλέπεται η απρόσκοπτη παροχή πληροφορίας προς αυτό απ' όλους τους φορείς.

Με το νέο πλαίσιο πάμε σε μια διαδικασία κατάρτισης προϋπολογισμού σε ετήσια βάση με πέντε στάδια.

Στο πρώτο στάδιο, Ιανουάριο με Μάρτιο, καθορίζεται η γενική κυβερνητική στρατηγική και συντάσσεται το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πλαίσιο στρατηγικής.

Στο δεύτερο στάδιο, Απρίλιο με Μάιο, εγκρίνεται αυτό το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πλαίσιο από το Υπουργικό Συμβούλιο και έρχεται για έγκριση στη Βουλή.

Στο τρίτο στάδιο, Ιούνιο με Ιούλιο, ξεκινά η διαδικασία του κρατικού προϋπολογισμού από τη ταυτόχρονη προετοιμασία του προϋπολογισμού των λοιπών φορέων της γενικής κυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Στο τέταρτο στάδιο, Αύγουστο με Οκτώβριο. Εδώ είναι που θα ξεκινήσουμε, ειδικά για πέτος -δεδομένου ότι η ψήφιση του νέου πλαισίου γίνεται τον Ιούλιο- τις διαπραγματεύσεις του Υπουργείου Οικονομικών με τα Υπουργεία για τους προϋπολογισμούς τους και έγκαιρη προετοιμασία του κοινωνικού προϋπολογισμού.

Και πέμπτο στάδιο, Νοέμβριος με Δεκέμβριος, η κατάθεση και ψήφιση του κρατικού προϋπολογισμού από τη Βουλή με την παράλληλη δημοσίευση για πρώτη φορά του προϋπολογισμού των λοιπών φορέων της γενικής κυβέρνησης ασφαλιστικών ταμείων, νοσοκομείων και ΟΤΑ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στους μήνες που πέρασαν βιώσαμε με τον πιο τραγικό τρόπο τις επιπτώσεις από το έλλειμμα αξιοπιστίας, που δημιούργησε η αδυναμία να ελεγχθεί η πορεία

των δημοσιονομικών μεγεθών και η αδυναμία να καταγράφονται και να υπάρχει η ελάχιστη λογοδοσία για αυτά.

Το έλλειμμα αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης που αντιμετώπισαμε από τις διεθνείς αγορές είναι η άλλη όψη του νομίσματος, η άλλη όψη του ελλείμματος εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας, που έχει η δημοσιονομική διαχείριση στα μάτια των Ελλήνων πολιτών. Και αυτό είναι το πιο βασικό από όλα.

Η χρηστή διαχείριση του δημοσίου χρήματος δεν είναι ζήτημα πολιτικού οφέλους ή κόστους. Θα έλεγα πως δεν είναι καν θέμα ιδεολογίας, αν δεν άκουγα μερικές τοποθετήσεις σε αυτήν την Αίθουσα. Είναι ζήτημα σεβασμού του πολίτη.

Η διαμόρφωση ενός σταθερού πλαισίου δημοσιονομικής διαχείρισης που προάγει την υπευθυνότητα, τη διαφάνεια, τη δικαιοσύνη, την ειλικρίνεια και τελικά τη δημοκρατία, δεν είναι ζήτημα μιας πολιτικής παράταξης, ούτε απλώς πολιτική της παράταξης που κυβερνά σήμερα τη χώρα. Είναι ευθύνη όλων.

Και καλώ, όχι μόνο να ψηφίσετε το νομοσχέδιο δημοσιονομικής διαχείρισης και ευθύνης, που συζητάμε σήμερα, αλλά και να είστε ιδιαίτερα αυστηροί στην παρακολούθηση της υλοποίησής του από την Κυβέρνηση, ελέγχοντάς την. Πρέπει να πω ότι χάρομαι που δύο ακόμα τουλάχιστον κόμματα θα ψηφίσουν αυτό το νομοσχέδιο.

Θέλω, επίσης, να ζητήσω την ενεργό συμβολή όλων για την επιτυχή υλοποίησή του κατά τη διαδικασία -που αποτελεί το πρώτο μεγάλο ορόσημο και στοίχημα για όλους- κατάρτισης και ψήφισης του προϋπολογισμού του 2011, που θα είναι ένας εντελώς διαφορετικός νέος προϋπολογισμός και θα λάβει χώρα τους επόμενους μήνες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές πριν μπω στην ουσία του θέματος μίας τροπολογίας που έχει να κάνει με ορισμένες στιγμές της διαπραγμάτευσης, αυτού του θεσμού στην Ελλάδα το 2010, θέλω να κάνω μία διευκρίνιση, που αφορά ένα γενικότερο θέμα του Υπουργείου Εργασίας.

Σήμερα το πρωί στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων -επειδή το Υπουργείο προχωράει στις υποχρεώσεις του, έτσι ακριβώς όπως τις είχε καταγράψει και στις προγραμματικές δηλώσεις, η Κυβέρνηση τον περασμένο Οκτώβριο- συζητούσαμε την επανασύσταση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, τους Επιθεωρητές Εργασίας, που θα πρέπει να τους επανασυστήσουμε ως Σώμα, για να αντεπεξέλθουν στο ρόλο τους.

Μάλιστα, κύριε Μαρκόπουλε, έχω την ευκαιρία να πω -στο ερώτημά σας που έμενε αναπάντητο, όταν με ρωτάγατε «τι έγινε με τις μετατάξεις;»- επειδή μόλις προχθές υπέγραψα τη λύση της Ανώνυμης Εταιρείας «ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΧΩΡΙΟ», ότι τριάντα υπάλληλοι της εταιρείας «ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΧΩΡΙΟ» μετατάσσονται ήδη προς το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, βάσει διάταξης που ψηφίσαμε προ ολίγων εβδομάδων με το ασφαλιστικό.

Ενώ, λοιπόν, η ατζέντα του Υπουργείου Εργασίας προχωράει και συζητούσαμε αυτά, σε εξαιρετικά καλό κλίμα, στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, δημοσιογράφοι με έπαιρναν τηλεφώνω, για να με ρωτήσουν, εάν κόβονται οι επικουρικές συντάξεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να καταγγείλω αυτούς που μεθοδεύουν τη διαρροή ασύστολων ψευδών - αναληθειών, είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο, για να δημιουργήσουν μια ατζέντα πανικού. Είναι πια καταφανές ότι αυτό γίνεται. Ενώ προχωράμε, λύνοντας ανεπίλυτα για κάποιες δεκαετίες προβλήματα και ταυτόχρονα, προχωράμε και στην ημερήσια διάταξη που έχουμε βάλει ως Κυβέρνηση από τον Οκτώβριο του 2009, ολόένα και κάποιοι θέλουν, να παρεμποδίσουν αυτό το έργο με τη διασπορά ψευδών ειδήσεων.

Ξαναλέω ότι αυτή τη φορά -γιατί το είπα και το πρωί- δεν ήταν

μόνο διαρροή ψευδούς είδησης, αλλά και είδησης η οποία είχε να κάνει ακριβώς με μια αντίθετη πραγματικότητα. Οι εκπρόσωποι του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και των άλλων οργανισμών, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας επικοινωνούν με όλους τους φορείς του ελληνικού δημοσίου.

Τις προηγούμενες μέρες είδαν τρία από τα μεγαλύτερα επικουρικά ταμεία της χώρας. Και μόνο αυτό, το οποίο λεγόταν σήμερα το μεσημέρι, δεν ειπώθηκε στις σχετικές συζητήσεις. Τα ταμεία έχουν τις δυνατότητες, που έχουν. Δεν έχουν, προς το παρόν, κανένα ταμειακό πρόβλημα. Κάνουν κανονικά τη δουλειά τους.

Το πρόγραμμα της Κυβέρνησης, όπως πια έχει ψηφιστεί στο ασφαλιστικό νόμο, θα πραγματοποιηθεί με τις αναλογιστικές μελέτες –που πρέπει να τελειώσουν το 2011- για να δει κάθε ταμείο πως θα οργανωθεί. Τίποτα καινούργιο από αυτά που έχουμε ψηφίσει και έχουμε πει. Αντιθέτως υπήρξε η διαβεβαίωση ότι δεν υπάρχουν προβλήματα τουλάχιστον για τους πρώτους χρόνους. Εάν δεν παρενέβαινε κανείς, τα προβλήματα αυτά θα αντιμετωπιζόταν μετά από χρόνια και όχι αύριο το πρωί.

Θέλω να καταγγείλω -και να κλείσω εδώ αυτή την πρώτη μου αναφορά- αυτούς που ψευδώς κάνουν πια το επάγγελμα της υπονόμευσης μίας Κυβέρνησης που το παλεύει, το παλεύει με όλες της τις δυνάμεις να δώσει λύση στα μεγάλα προβλήματα του τόπου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζήτησα να πάρω το λόγο πριν μιλήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, γιατί ίσως κάποιοι από αυτούς θέλουν να αναφερθούν σε μία παρέμβαση που κάνουμε με τον κ. Παπακωνσταντίνου σε ό,τι αφορά ορισμένες διαιτητικές αποφάσεις, σε σχέση με την πολιτική των μισθών στον ιδιωτικό τομέα. Μία πολιτική που δεν ήταν κυβερνητική πολιτική, ούτε είναι κυβερνητική πολιτική, μία πολιτική η οποία διαμορφώνεται στον κοινωνικό στίβο από τους ίδιους τους κοινωνικούς εταίρους.

Θέλω να θυμίσω ότι με το ν. 3845/2010 που μεταφέραμε το μνημόνιο στην ελληνική έννομη τάξη υπάρχει πρόβλεψη ότι η Κυβέρνηση θα κάνει ό,τι μπορεί, ώστε να συγκρατηθούν οι αμοιβές στα κατώτατα επίπεδά τους, όπως έχουν διαμορφωθεί από τις συλλογικές συμβάσεις. Πήραμε μέτρα για τις εργασιακές σχέσεις, όχι σε ό,τι αφορά το επίπεδο των μισθών του ιδιωτικού τομέα, πήραμε άλλα μέτρα σχετικά με τις εργατικές σχέσεις, συζητήσαμε, συγκρουστήκαμε, ψηφίσαμε στη Βουλή. Αυτά είναι όλα γνωστά.

Ταυτοχρόνως, όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προσπαθήσαμε να ενθαρρύνουμε ως Κυβέρνηση την Εθνική Γενική Συλλογική Διαπραγμάτευση, λέγοντας από του Βήματος της Βουλής και από τα μέσα ενημέρωσης πάρα πολλές φορές ότι πρέπει να καταλήξουν σε ένα συμπέρασμα κοινωνικής συνεννόησης και αυτό θα στείλει ένα μήνυμα και εντός της χώρας και έξω από τη χώρα.

Η Κυβέρνηση σε αυτή την πάρα πολύ δύσκολη εποχή, λοιπόν, ενθάρρυνε τη συλλογική διαπραγμάτευση των κοινωνικών εταίρων. Η νέα Εθνική Συλλογική Σύμβαση, οδήγησε σε κοινωνική συνεννόηση χωρίς να θίγεται η εθνική προσπάθεια, την οποία σε επίπεδο Υπουργών καθοδηγεί ο συνάδελφος κ. Παπακωνσταντίνου με άριστο τρόπο, με μαεστρία θα μπορούσα να πω.

Αυτή η προσπάθεια, την οποία προσπαθούμε να φέρουμε σε πέρας όλοι, μία απόπειρα εθνικής σωτηρίας με βάση έναν συμβασμό εθνικής σωτηρίας, δεν διακόπηκε από τη συνεννόηση των κοινωνικών εταίρων που κατέληξε σε μία Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση στα όρια των εθνικών αναγκών και με περιεχόμενο κοινωνικής δικαιοσύνης. Όχι αυτής που χρειαζόμαστε, όχι αυτής που όταν υπερβούμε τη δύσκολη αυτή φάση θα κάνουμε ως πολιτική για το δημόσιο τομέα και οι κοινωνικοί εταίροι θα συνεννοηθούν για τον ιδιωτικό τομέα, όχι αυτό που θα θέλαμε, αλλά, εν πάση περιπτώσει, αυτό που οι κοινωνικοί εταίροι μπορούσαν σήμερα.

Αυτό το πλεονέκτημα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν μπορεί να τίθεται εν κίνδυνο από ορισμένες καταχρηστικές κινήσεις λίγων και στενών συμφερόντων. Είναι τρίτη φορά που αναφέρομαι σε αυτό το θέμα στην Αίθουσα αυτή. Δεν είναι δυνατόν να γί-

νεται αυτή η μεγάλη προσπάθεια σε επίπεδο πολιτικής, σε επίπεδο κοινωνικών εταίρων και κάποιοι να κάνουν ότι δεν βλέπουν ή δεν ακούν. Κάποιοι να αισθάνονται ότι βρίσκονται σε ιστορικό κενό, στο χρόνο μηδέν, σε άλλη χώρα.

Όχι, όλοι οι πολιτικοί μιλούμε σε ιστορικό χρόνο, σε συγκεκριμένο, δηλαδή, τόπο και χρόνο. Το σωτήριο έτος είναι το 2010 και είμαστε στα τέλη Ιουλίου. Δεν είναι δυνατόν όταν οι πολιτικοί και η κοινωνία κάνουν αυτές τις προσπάθειες, κάποιοι να μη τις βλέπουν και να παίρνουν αποφάσεις που να τις αντιστρατεύονται. Ευτυχώς, όχι πολλές. Μιλάμε για πέντε αποφάσεις.

Είπα, λοιπόν, στη Βουλή ότι αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί, δεν μπορεί κάποιοι να κάνουν τον καλό για να βαφτίσουν κάποιους άλλους κακούς και ότι αυτό θα σταματήσει. Μου αντέταξαν διάφορα και πολλά τραγικά, οι γνωστές μομφές και δημαγωγίες.

Μου αντέταξαν και επιχειρήματα συνταγματικής τάξης σαν το κατεστημένο να μπορούσε με συνταγματικές δολιχοδρομίες να σταματήσει μία εθνική προσπάθεια ή σαν να μην ξέρουμε κι εμείς γράμματα, να μη μπορούμε να σκεφθούμε ή να συλλογιστούμε στο πεδίο του Συντάγματος, του θεμελιώδους νόμου, δηλαδή, της χώρας και να χρειαζόμαστε συμβουλές και μάλιστα συμβουλές του αέρα.

Εμείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καταθέσαμε τη νομοθετική μας απόπειρα, την έχετε μπροστά σας. Είναι μία απόπειρα η οποία κατά πρώτον μιλάει για το μέλλον και λέει ότι όπου κατέληξαν οι κοινωνικοί εταίροι -δεν αναφερόμαστε με συγκεκριμένο λόγο με την παρέμβαση που κάναμε σήμερα στην Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση, αλλά στο περιεχόμενό της με ακρίβεια για τα έτη 2010, 2011, 2012- αυτό είναι και το πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορεί να κινηθεί η διαιτησία στο μέλλον.

Για τη διαιτησία, όπως αυτή εκφράστηκε μετά την ψήφιση του ν. 3845 τον Μάιο και έως σήμερα, δεν καταργούμε αυτές τις αποφάσεις, αλλά δημιουργούμε τη δυνατότητα μίας έφεσης. Μίας έφεσης, η οποία θα αξιολογηθεί και θα κριθεί από τριμελή ομάδα διαιτητών, των διαιτητών του ΟΜΕΔ. Δυνατότητα να ασκηθεί αυτή η έφεση δίδεται στα μέρη της συλλογικής διαφοράς, καθώς και στον Υπουργό Εργασίας. Εδώ σταματάμε. Όλα τα υπόλοιπα στοιχεία, τα οποία άκουσα και σε προηγούμενη ομιλία συναδέλφου, δεν υπάρχουν, δεν εμπεριέχονται στην παρούσα τροπολογία.

Γι' αυτούς, όμως, που σκέφτονται φωναχτά και αναφέρομαι, συνάδελφε Ψαριανέ, σε εσάς που μεταφέρατε μία άποψη του κ. Κουβέλη, αν ο κ. Κουβέλης μίλησε για τις συλλογικές συμβάσεις, που έχουν διαμορφωθεί στο παρελθόν, η άποψή του είναι σωστή. Αν, όμως, μιλά για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις που είναι ελεύθερες να γίνουν σήμερα ή αύριο, εγώ επικαλούμαι σταθερή νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας από τη δεκαετία του '80, η οποία λέει «ναι» στο πρώτο στοιχείο της σκέψης σας, όπου υπάρχει συλλογική διαπραγμάτευση δεν υπάρχει νόμος και η συλλογική διαπραγμάτευση καταλήγει και αυτό είναι, αλλά εάν υπάρχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος, τους οποίους μία νομοθετική πλειοψηφία επικαλείται, και μία Κυβέρνηση επικαλείται, αυτοί οι λόγοι δημοσίου συμφέροντος υπερτερούν των διαδικασιών των συλλογικών διαπραγματεύσεων και μπορούν να οδηγήσουν στην επίλυση της συγκεκριμένης θεματολογίας με νόμο.

Αυτά, λοιπόν, τα ξέρουμε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, τα χρησιμοποιούμε και εμείς στην καθημερινή μας δουλειά και στην προκείμενη περίπτωση τα σεβαστήκαμε απολύτως.

Η τροπολογία, η οποία ενσωματώνεται στο παρόν σχέδιο νόμου έχει στόχο να μας προστατεύσει από ενδεχόμενες συγκρούσεις άγονες του άμεσου μέλλοντος. Όταν η χώρα προχωρά στο δικό της δρόμο, δεν χρειάζεται να την φρενάρομε με δυσλειτουργίες, με παγίδες και με αναποδιές. Έχουμε αναλάβει μια εθνική υποχρέωση όλοι, ας την φέρουμε σε πέρας το συντομότερο δυνατόν. Ας φύγουμε από την κρίση το συντομότερο δυνατόν για να ξαναβρούμε, όχι τον κακό παλιό μας εαυτό, αλλά τον καλό μας εαυτό, το δρόμο της ευημερίας και της προόδου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο κ.

Μαρκόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για όλα τα πράγματα και για όλες τις αποφάσεις είναι βέβαιο ότι και στην πολιτική υπάρχουν δικαιολογίες. Το ζήτημα είναι αν υπάρχουν αιτίες, κύριε Λοβέρδε, για να ξεκινήσω από την τελευταία σας τοποθέτηση και να συνδέσω έτσι την τοποθέτησή μου.

Τα νομικά επιχειρήματα για το λόγο που εσείς αποφασίσατε να καταργήσετε ουσιαστικά τον ΟΜΕΔ και πρόσκαιρα να δημιουργήσετε έναν τρόπο εφέσεως των όποιων αποφάσεων μπορεί να είναι σωστά –και σωστά είναι, δεν θα το παλέψουμε εκεί αυτό όμως, είναι η δικαιολογία.

Μπορείτε να μας πείτε εδώ σε αυτήν την Αίθουσα την αιτία για την οποία η Κυβέρνηση πραγματικά παίρνει αυτές τις αποφάσεις; Διότι τι ήταν ο ΟΜΕΔ; Ένας ακόμα οργανισμός, και μάλιστα διαχειριζόμενος ουσιαστικά από τους κοινωνικούς εταίρους, για να συμβάλει στην κοινωνική ειρήνη, ιδιαίτερα στο χώρο της εργασίας. Ήταν ανάχωμα, μαξιλάρι της πολιτείας για να μπορέσει να φέρει σε διαπραγμάτευση αντιμαχόμενες κοινωνικές ομάδες, εργοδοσία και εργαζομένους και αν μου επιτρέπετε να το προχωρήσω και λιγάκι ιδεολογικά, για να καταρρίψει στην πράξη σε απόλυτη αντιπαράθεση με το Κομμουνιστικό Κόμμα αυτό που λέει, την πάλη των τάξεων. Αυτό ήταν ο ΟΜΕΔ, κατά την άποψή μου. Δεν ξέρω αν το κατάφερε ή δεν το κατάφερε –γελάει ο φίλος μου, ο εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος- αλλά η ουσία είναι ότι συνέβαλε ουσιαστικά.

Αιτία, λοιπόν, γιατί αυτό θα πρέπει να σταματήσει, δεν μας δώσατε. Όπως, επίσης, δεν μας δώσατε και καμμία πειστική δικαιολογία γιατί θα πρέπει να δίνουμε λογαριασμό για το τι διακυβεύεται από τα ψίχουλα, τα οποία ενδεχομένως να έδινε ο ΟΜΕΔ, για την εθνική οικονομία. Διότι αν ένας εργοδότης ήθελε και συμφώνησε, εκ των πραγμάτων, να δώσει αυτά τα ψίχια στους εργαζομένους, τι χρεία έχουμε εμείς να παρέμβουμε και τι απολογία πρέπει να δώσουμε, σε ποιους κύριε Υπουργέ; Ειλικρινώς, δεν το καταλαβαίνουμε.

Από την άλλη πλευρά, ουσιαστική αιτιολογική βάση να μας πείσετε ότι τάχα το αυξανόμενο εργασιακό κόστος της χαμηλής ανταγωνιστικότητας της χώρας θα ήταν το 0% ή το 1% ή το 2%, επίσης δεν μπορείτε να μας δώσετε, διότι είναι γνωστό ότι αυτό βρίσκεται περίπου στο 65% με 68% του μέσου εργασιακού κόστους της Ευρώπης, όπου εκεί βεβαίως, ο ανταγωνισμός λειτουργεί πολύ καλύτερα, όπου εκεί βεβαίως τα προϊόντα είναι απολύτως πιο αγωνιστικά, όπως και οι υπηρεσίες, διότι προφανώς άλλα πράγματα συμβαίνουν σε αυτά τα κράτη. Εκεί μπορούμε να διαφωνήσουμε, να μαλώσουμε για ό,τι δεν καταφέραμε εμείς ή τι δεν είχατε καταφέρει εσείς ή τι άλλο δεν είχε γίνει στις προηγούμενες κυβερνήσεις. Αλλά να πάμε να καταργήσουμε τον ΟΜΕΔ και να μην έχει ουσιαστική δικαιολογητική βάση ή αιτιολογία, με συγχωρείτε πάρα πολύ!

Την ίδια μέρα, δε, σε αυτήν την Αίθουσα που ψηφίζουμε και συζητάμε αυτό το ζήτημα, η Κυβέρνηση αποφασίζει προφανώς απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι να επιτάξει μία ομάδα επαγγελματιών, των οδηγών βυτιοφόρων και φορτηγών, επειδή ταλαιπωρούν την υπόλοιπη κοινωνία. Θα συμφωνήσω μαζί σας ότι κανένας σήμερα δεν έχει δικαίωμα να υποβάλει σε αυτήν την ταλαιπωρία μια ολόκληρη κοινωνία, αλλά και η επίταξη είναι ένα φαινόμενο, το οποίο είχαμε πολλές δεκαετίες να το ακούσουμε.

Προφανώς, λοιπόν, είναι φανερό, όπως είπα και πριν, ότι «απορία ψάλτου βηξ», αδυναμία Κυβέρνησης να συνεννοηθεί, επιτάξεις. Αν φτάσατε σε αυτό το σημείο τόσο πολύ γρήγορα να μην μπορείτε εσείς ένα κόμμα σοσιαλιστικό, ένα κόμμα το οποίο λέγατε εσείς ότι στηρίζαστε στον εργαζόμενο, να συνεννοηθείτε μαζί τους, τότε τα πράγματα είναι πολύ πιο δύσκολα όχι τόσο για εσάς, διότι οι Κυβερνήσεις έρχονται και παρέρχονται, αλλά είναι δύσκολα για την ελληνική κοινωνία και πολύ πιο δύσκολα για την ελληνική πολιτεία, πλέον.

Κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση διολισθαίνει διαρκώς σε μεγάλη αυθάδεια, κατά την εκτίμησή μας, μεγάλο αυταρχισμό και πολύ μεγαλύτερη αλαζονεία απ' ό,τι θα περίμενε κανένας. Αυτές είναι οι πραγματικές αιτίες, οι οποίες παράγουν αυτά τα φαινόμενα τα

οποία βλέπουμε αυτές τις μέρες να διαδραματίζονται στη Βουλή, εν μέσω Α' Θερινού Τμήματος της Βουλής. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Το γεγονός, δηλαδή, ότι αδυνατείτε να περάσετε στην κοινωνία τον πυρήνα της δικιάς σας πολιτικής, σας οδηγεί σε όλα αυτά τα πράγματα, στον αυταρχισμό, στην αυθάδεια και στην αλαζονεία. Δεν βγαίνει, όμως, πουθενά αυτό.

Θέλω να σας πω, δηλαδή, ότι με το να μετατρέπουμε σε αντιμαχόμενες τις διαφορετικές κοινωνικές ομάδες, το μόνο το οποίο καταφέρνουμε είναι να δημιουργήσουμε σοβαρά σπασίματα στην κοινωνική συνοχή. Και η κοινωνική συνοχή είναι η πιο σημαντική βάση για να πετύχει η οποιαδήποτε οικονομική πολιτική. Είναι ο σκελετός πάνω στον οποίο πρέπει να κτίσετε και αυτόν το σκελετό πάτε και τον καταστρέφετε.

Βεβαίως, δεν έχει καμμία αξία να σας πω ενδεχομένως ότι μας ενδιαφέρει εμάς ως Αξιωματική Αντιπολίτευση η κοινωνική συνοχή της πολιτείας. Δεν μας ενδιαφέρει τόσο αν η κοινωνία αύριο κινηθεί εναντίον σας. Αυτό εσείς το προκαλείτε, εσείς θα αναγκαστείτε να το αντιμετωπίσετε. Εσείς σπέρνετε ανέμους, εσείς θα θερίσετε θύελλες. Το ζήτημα είναι εάν αυτό, το οποίο έρχεται στην ελληνική κοινωνία, δηλαδή η σοβαρή αντιπαράθεση με το πολιτικό σύστημα και τον πολιτικό κόσμο και το έλλειμμα πλέον εμπιστοσύνης, αλλά και το σπάσιμο της κοινωνικής συνοχής και οι αντιμαχόμενες κοινωνικές ομάδες, θα βοηθήσουν στην πιο δύσκολη, ίσως, στροφή της μεταπολιτευτικής πορείας της χώρας από το 1974 και μετά.

Μιας και μιλάμε γι' αυτό, να έλθω στο σχέδιο νόμου και να πω, κύριε Υπουργέ, ότι, πράγματι, το μεταπολιτευτικό μοντέλο έχει πλήρως αποτύχει και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο στηρίζουμε κατ' αρχάς και στα περισσότερα άρθρα, όπως θα διαπιστώσετε, το σχέδιο νόμου το οποίο καταθέσατε σήμερα. Ενωώ δηλαδή, ότι, πράγματι, αυτό το σχέδιο νόμου έχει μια αξία στο να αλλάξει ο τρόπος δημοσιονομικής διαχείρισης του προϋπολογισμού, του πιο ισχυρού πυλώνα -αν το θέλετε- στηρίγματος της ελληνικής οικονομίας, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τον εσωτερικό διάλογο μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων στη Βουλή.

Είναι σωστή η κίνηση αυτή και είναι σωστή διότι, πράγματι, γίνεται μια ουσιαστική προσπάθεια να αλλάξει το μοντέλο αυτό, διότι όλα αυτά τα οποία μπαίνουν, όπως στηρίζαμε και το Γραφείο του προϋπολογισμού στη Βουλή, όπως και τους μεσοπρόθεσμους στόχους που θα συζητώνται, όπως και την αλλαγή του προϋπολογισμού στο ενδιάμεσο, όλα αυτά δίνουν το μεγαλύτερο έλεγχο των πολιτικών στον Προϋπολογισμό και στη δημοσιονομική διαχείριση των οικονομικών ζητημάτων της χώρας. Ακόμα-ακόμα και οι προϋπολογισμοί των φορέων της γενικής κυβέρνησης, που όπως δεσμευθήκατε, θα έλθουν στον επόμενο προϋπολογισμό.

Εκεί, όμως, που έχουμε βασικότερες αντιρρήσεις είναι σε δύο άρθρα. Είναι στο άρθρο το οποίο δίνει πολύ μεγάλες υπερεξουσίες στον Υπουργό Οικονομικών το οποίο δεύτερο άρθρο, το οποίο βάζει αυτούς που ονομάζουμε καμμία φορά, έτσι όπως το διαβάζουμε, «στρατονόμους της κυβέρνησης» στα διάφορα Υπουργεία. Διότι στην πραγματικότητα και συνταγματικά ακυρώνετε το ρόλο του Υπουργού. Όταν αυτός ο οποίος μπει ως οικονομικός επιθεωρητής θα δίνει λογαριασμό στον Υπουργό Οικονομικών, τότε ακυρώνεται ο Υπουργός.

Και αναρωτιέται κανείς; Πού θα κάνει ο Βουλευτής και τα κόμματα τον κοινοβουλευτικό του έλεγχο; Σε ποιον από τους δύο; Ποιος θα είναι πιο ισχυρός πραγματικά; Στην ουσία ποιος θα έχει περισσότερα στοιχεία στα χέρια του; Ποιος θα είναι αυτός που θα κουμαντάρει ένα Υπουργείο; Εκεί ελπίζω να έχουμε μέχρι το τέλος της συζήτησης κάποιες ουσιαστικές απαντήσεις, διότι αυτό προφανώς θα μας συνοδεύσει τα επόμενα χρόνια και δεν αποτελεί ένα σχέδιο νόμου το οποίο μπορεί να αλλάξει από μία αυριανή κυβέρνηση.

Έχουμε, λοιπόν, απόλυτη υποχρέωση, πρώτα απ' όλα για να πετύχει το έργο όλων των κυβερνήσεων και, δεύτερον, για να μπορέσουμε να γίνουμε πειστικοί απέναντι στην κοινωνία, να αλλάξουμε το μεταπολιτευτικό μοντέλο, το οποίο υπήρξε ιδιαίτερα ανεκτικό και υποχωρητικό σε πιέσεις, σε ισχυρούς, σε συντεχνίες, σε ομάδες δηλαδή, οι οποίες στηρίζονταν ουσιαστικά και από κόμματα και από άλλους παράγοντες της πολιτικής, της οι-

κονομικής και της κοινωνικής ζωής για να πετύχουν πολλά περισσότερα.

Αλλά να μη φτάσουμε στο άλλο άκρο. Να μη φτάσουμε, δηλαδή, να ακυρώσουμε την ίδια την πολιτική. Να μη φτάσουμε να δώσουμε τα κλειδιά της οικονομικής πολιτικής του τόπου και των κεντρικών αποφάσεων σε τρίτους ανθρώπους. Εδώ υπάρχει ένας φόβος, φόβος τον οποίο καλούμαστε να τον αντιμετωπίσουμε για τις επόμενες κυβερνήσεις.

Σε κάθε περίπτωση, εμείς θα το στηρίξουμε αυτό το σχέδιο νόμου με τις αντιρρήσεις μας κατ' εξοχήν στα άρθρα 3 και 5. Δεν μπορούμε, όμως, να στηρίξουμε την τροπολογία του Υπουργού Εργασίας, διότι θεωρούμε ότι η κατάργηση του ΟΜΕΔ βάζει την ελληνική πολιτεία σε λανθασμένη ατραπό, σε λανθασμένο μονοπάτι, κύριε Υπουργέ, μονοπάτι το οποίο δεν οδηγεί πουθενά, μονοπάτι που θα δώσει ευκαιρία αν όχι σήμερα, αύριο, μεθαύριο σε μεγάλες κοινωνικές αναταραχές, γιατί αφαιρείτε ένα μαξιλάρι. Και δεν μας πείσατε γιατί πρέπει να το αφαιρέσετε, άρα δεν μπορούμε και εμείς να σας δώσουμε τη στήριξη, την οποία ζητάτε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρκόπουλο.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστος Παπουτσής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η στιγμή στην οποία αναγνωρίζουμε όλοι ότι δεν μπορούμε να προχωρήσουμε με τις ίδιες διαδικασίες, με τους ίδιους μηχανισμούς διαχείρισης, στον ίδιο δρόμο τον οποίο ακολουθήσαμε τα προηγούμενα χρόνια και οδηγηθήκαμε στην κατάσταση που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας.

Αναμφίβολα, βρισκόμαστε σε μια εξαιρετικά δύσκολη συγκυρία και αναφέρομαι στη διεθνή, αλλά και στην εσωτερική συγκυρία. Όμως, ιδιαίτερα για την εξωτερική συγκυρία, όπου η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να τη λαμβάνει υπ' όψιν, δεδομένου ότι συμμετέχουμε στην παγκόσμια και στην ευρωπαϊκή οικονομία, ακριβώς και γι' αυτό το λόγο η αξιοπιστία μίας χώρας αποτελεί όρο επιβίωσης και κυρίως αποτελεί για κάθε χώρα και για κάθε κυβέρνηση, και για τη δική μας Κυβέρνηση, ένα από τα ισχυρότερα όπλα για να μπορεί να σταθεί η οικονομική πολιτική της χώρας, για να μπορεί να επιβιώσει και να σταθεί η χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη διεθνή οικονομία.

Η Ελλάδα σήμερα χρειάζεται περισσότερο από κάθε άλλη φορά μία μεγάλη θεσμική αλλαγή, μία μεγάλη αλλαγή που να εγγυάται και να σηματοδοτεί τη διασφάλιση και τη διαφάνεια, όσον αφορά τον έλεγχο των δημοσίων οικονομικών. Η αποκατάσταση, λοιπόν, της αξιοπιστίας του προϋπολογισμού, δεδομένου ότι οι μέχρι τώρα αδυναμίες του οδήγησαν στο να βρίσκεται στην τελευταία θέση ποιότητας και αξιοπιστίας στη διεθνή αξιολόγηση, σε σύγκριση με τα αντίστοιχα μοντέλα και τις πρακτικές άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προβάλλει πλέον ως μία αδήριτη αναγκαιότητα.

Η αποτυχία της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας στη δημοσιονομική διαχείριση τα προηγούμενα χρόνια είναι γνωστή, όπως είναι γνωστά και τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής.

Εγώ μόνο ένα στοιχείο θέλω να υπενθυμίσω, το οποίο ήταν ενδεικτικό για την όλη κατάσταση. Ο προϋπολογισμός του 2008 έπεσε έξω κατά 6 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με τα προϋπολογισθέντα, ενώ αντίστοιχα ο προϋπολογισμός του επόμενου χρόνου, του 2009, έπεσε έξω κατά 20 δισεκατομμύρια ευρώ.

Η χώρα μας, λοιπόν, χρειάζεται μία μεγάλη ανατροπή υπέρ του δημοσίου ήθους, υπέρ της διαφάνειας, υπέρ του δημοκρατικού και κοινωνικού ελέγχου. Και αυτή, ακριβώς, είναι η βασική ιδέα αυτής της μεγάλης μεταρρύθμισης, την οποία εισηγείται ο Υπουργός Οικονομικών, καθώς η δημοσιονομική διαχείριση πρέπει να αποκτήσει ένα νέο θεσμικό υπόβαθρο, για να μπορεί να είναι διαρκής, συνεκτική, για να είναι πιο δεσμευτική για την ίδια την πολιτική διαδικασία, προκειμένου να φέρει συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Όλοι γνωρίζουμε -και δεν χρειάζεται να το συζητήσουμε άλλο- το πραγματικό μέγεθος και τον όγκο των διαρθρωτικών προβλημάτων του δημόσιου τομέα, αλλά και της οικονομίας μας συνο-

λικά. Και, ακριβώς, αυτή η επιλογή της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, να προχωρήσει σε ένα σοβαρό νοικοκύρεμα στα δημόσια οικονομικά, είναι αυτό το οποίο βρίσκει, απ' ό,τι φαίνεται, και την υποστήριξη από ένα μεγάλο μέρος της Βουλής. Γιατί όλοι αναγνωρίζουμε ότι πλέον έφθασε η ώρα, για να θέσουμε τις βάσεις για τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές όσον αφορά τη δημοσιονομική διαχείριση και μάλιστα, να φέρουμε αλλαγές, οι οποίες σε άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και στην ίδια τη διαδικασία της συγκρότησης, διαμόρφωσης και εκτέλεσης του κοινοτικού προϋπολογισμού, είναι δεδομένες και λειτουργούν εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Με τη σημερινή, λοιπόν, νομοθετική πρωτοβουλία η Κυβέρνηση στοχεύει ακριβώς στην ουσιαστική ενίσχυση της αξιοπιστίας, της λειτουργικότητας και της αποτελεσματικότητας στην εκτέλεση του προϋπολογισμού. Ο Υπουργός κ. Παπακωνσταντίνου αναφέρθηκε διεξοδικά σε όλο το πλαίσιο αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας, όπως επίσης και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο συνάδελφος, κ. Δημήτρης Λιντζέρης.

Εμείς επιμένουμε. Θέλουμε να θέσουμε τις βάσεις για τη θεμελιώδη αλλαγή στη δημοσιονομική διαχείριση. Θεσπίζονται νέοι σύγχρονοι δημοσιονομικοί κανόνες και νέες αρχές για τη διαχείριση του δημοσίου χρήματος. Είναι μία μεγάλη ριζική τροποποίηση του ισχύοντος πλαισίου κατάρτισης, εκτέλεσης και παρακολούθησης του προϋπολογισμού. Δημιουργούνται νέοι και ισχυροί θεσμοί διαφάνειας και δημοσιοποίησης των στοιχείων και λογοδοσίας, ιδιαίτερα μέσα από τις διαδικασίες που αποφάσισε η Βουλή των Ελλήνων με το νέο Κανονισμό που προωθήσαμε και στον οποίο ακριβώς σήμερα, το νέο νομοσχέδιο έρχεται να αντιστοιχηθεί και να προβλέψει τις ανάλογες διαδικασίες ως θεσμική υποχρέωση του Υπουργείου Οικονομικών, προκειμένου να ενημερώνει απρόσκοπτα το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής και ως εκ τούτου, από εκεί οι Βουλευτές να έχουν πλήρη ενημέρωση, αλλά και όλα τα πολιτικά κόμματα, για όλες τις φάσεις της διαδικασίας εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Βέβαια, όλες αυτές οι ιδέες σε ορισμένους φοβόμαστε ότι χούουν σαν άγνωστες λέξεις. Προφανώς, εννοώ εκείνους οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τις υπερβάσεις δαπανών, για τη διασπορά της χρηματοδότησης, για τους αποδυναμωμένους έως ανύπαρκτους ελέγχους που αποτελούν κάποιες, αλλά πολύ σημαντικές από τις παθογένειες του ελληνικού δημοσιονομικού συστήματος. Σε αυτές, ακριβώς, τις πληγές έρχεται επιτέλους να βάλει ένα τέλος η Κυβέρνηση με την πρωτοβουλία του Υπουργείου Οικονομικών.

Η ορθολογική δημοσιονομική διαχείριση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί, αυτή καθεαυτή, αναπτυξιακό μέτρο. Δεν είναι, λοιπόν, μόνο επιλογή, αλλά είναι απαραίτητη και αναγκαία προϋπόθεση υπό τις παρούσες συνθήκες, στις οποίες βρίσκεται η χώρα μας, όχι μόνο για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης, αλλά κυρίως για να διαμορφώσουμε στέρεες βάσεις, προκειμένου να προχωρήσουμε σε έναν ουσιαστικό αναπτυξιακό δρόμο.

Γι' αυτό, πέρα από τη σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία, καλό είναι να συγκρατούμε στην προβληματική και στη σκέψη μας τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που έχουν ήδη δρομολογηθεί, που έχουν περάσει από τη Βουλή και οι οποίες με τον έναν ή τον άλλο τρόπο λειτουργούν συμπληρωματικά σε αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση. Αναφέρομαι στη δημιουργία της Εθνικής Στατιστικής Αρχής, η οποία πλέον διαθέτει διοικητική και επιχειρησιακή αυτονομία. Και όχι μόνον αυτό, αλλά με τη λειτουργία της Εθνικής Στατιστικής Αρχής είναι απολύτως βέβαιο ότι θα συμβάλλουμε καθοριστικά στην ενίσχυση της αξιοπιστίας της χώρας μας, μια αξιοπιστία η οποία επλήγη βάναυσα, θα έλεγα, τα προηγούμενα χρόνια ιδιαίτερα στον περιβάλλοντα χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επίσης, με το φορολογικό νομοσχέδιο που ψηφίστηκε, αναμορφώθηκε ριζικά το φορολογικό σύστημα της χώρας, έτσι ώστε να καταστεί, όχι μόνο περισσότερο αποτελεσματικό, αλλά και περισσότερο δίκαιο, προβλέποντας δομές και ρυθμίσεις τέτοιες, οι οποίες, συν τω χρόνω, μπορούν να αποδώσουν και να συμβάλλουν καθοριστικά στην κοινωνική δικαιοσύνη.

Επιπλέον, έχουν θεσπιστεί νέοι κανόνες στη δημόσια διοίκηση, όπως η νομοθετική πρωτοβουλία, βάσει της οποίας όλες οι υπο-

γραφές των Υπουργών και των κρατικών λειτουργιών θα αναρτώνται στο διαδίκτυο.

Υπενθυμίζω ακόμη, τη μεγάλη θεσμική μεταρρύθμιση της Τοπικής και Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», ο οποίος και αυτός με τη σειρά του έχει την αντίστοιχη συμπληρωματική συμβολή σε αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια.

Τέλος, ολοκληρώνεται αυτές τις μέρες και η απογραφή των δημοσίων υπαλλήλων, μία δράση που, σε συνδυασμό με την Ενιαιία Αρχή Πληρωμών θα ενισχύσει τη λογοδοσία και θα περιορίσει την σπατάλη.

Ταυτόχρονα, με όλες τις παρεμβάσεις που διαμορφώνονται αυτήν την περίοδο, αλλά και ως αποτέλεσμα και συνέργεια της συγκεκριμένης νομοθετικής πρωτοβουλίας, την οποία σήμερα συζητούμε και ψηφίζουμε, το Υπουργείο Οικονομικών θα εποπτεύει πλέον και τους προϋπολογισμούς των φορέων της γενικής Κυβέρνησης, ενώ καθιερώνεται ανώτατο όριο δαπανών για το κράτος, τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Επίσης, καθιερώνεται το αποθεματικό εκτάκτων αναγκών, ενώ τα Υπουργεία και οι φορείς αποκτούν ευελιξία στην αλλαγή των προτεραιοτήτων εντός του ορίου των επιτρεπομένων δαπανών. Και εδώ ξανά έρχεται η Βουλή να έχει και αυτή τη δική της δυνατότητα, προκειμένου να παρεμβαίνει σε αυτές τις διαδικασίες.

Τέλος, εισάγεται η ευθύνη των Υπουργών στην κατάρτιση, παρακολούθηση και τον έλεγχο των προϋπολογισμών τους. Νομίζω ότι θέτουμε ένα τέλος στη λογική την οποία γνωρίσαμε μέχρι τώρα, τον ασταμάτητο διαγκωνισμό των υπηρεσιών των διαφόρων Υπουργείων να προτείνουμε ολοένα και περισσότερο εν όψει του ότι θα κοπούν κάποια από το Γενικό Λογιστήριο και το αποτέλεσμα ήταν να φουσκώνουμε τους επιμέρους προϋπολογισμούς, οι οποίοι είτε παραμένουν στο τέλος ανεκτέλεστοι και ανεφάρμοστοι είτε σε κάθε περίπτωση δεν λειτουργούν υπέρ της συνολικής εικόνας και της ορθολογικής διαχείρισης των δημοσίων δαπανών.

Τέλος, προχωρούμε και στη νέα λογιστική αποτύπωση των δημοσίων δόσοληψιών. Εφαρμόζεται διπλογραφική λογιστική τροποποιημένης ταμειακής βάσης και θεσπίζεται η έννοια του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού πλαισίου στρατηγικής, το οποίο ψηφίζεται και θα ψηφίζεται από τη Βουλή και περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, και τους στόχους της Κυβέρνησης για την επόμενη τριετία για ολόκληρη την γενική Κυβέρνηση.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνθηκα την ανάγκη να αναφέρω όλες αυτές τις πλευρές, οι οποίες είναι οι θετικές πλευρές του νομοσχεδίου, είναι οι πλευρές, οι οποίες φωτίζουν αυτήν τη μεταρρύθμιση, την οποία προχωρούμε; Δεν το κάνω συνήθως. Το έκανα σήμερα, γιατί είναι μια μέρα που σπάνια συμβαίνει τρία πολιτικά κόμματα, η Πλειοψηφία, η Αξιωματική Αντιπολίτευση και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός να συμφωνούν επί της αρχής μίας μεγάλης μεταρρύθμισης. Παρ' όλα αυτά, χάσαμε τη μέρα πάλι με αντιπαραθέσεις και μάλιστα με αντιπαραθέσεις εξαιρετικά άγονες και σκληρές. Μέχρι για πολιτικά πραξικοπήματα και για πολιτική σκευωρία ακούσαμε σήμερα. Ακούσαμε πολλά και έντονα πράγματα, τη στιγμή που θα μπορούσαμε κάλλιστα, αναλαμβάνοντας όλοι τις ευθύνες μας απέναντι στην κοινωνία και τον τόπο, να αναδείξουμε τις θετικές πλευρές μιας μεταρρύθμισης. Ας ελπίσουμε, τουλάχιστον, ότι με σύμπνοια και με κοινή ευθύνη θα εφαρμόσουμε αυτό το νέο πλαίσιο δημοσιονομικής διαχείρισης της χώρας και από την πλευρά του Κοινοβουλίου, ενισχύοντας την ίδια τη δική μας λειτουργία, των αρμοδίων επιτροπών, της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού και της Επιτροπής των Οικονομικών που έχει τη νομοθετική πρωτοβουλία για τον προϋπολογισμό, αλλά και της Ολομέλειας και του νέου Γραφείου Προϋπολογισμού, το οποίο θα συγκροτήσουμε.

Σε κάθε περίπτωση, ολοκληρώνοντας, κύριε Υπουργέ -στρέφομαι σε εσάς- θέλω να κάνω ένα σχόλιο. Γνωρίζω τον αγώνα σας, την προσπάθεια της Κυβέρνησης, την ποιότητα των υπηρεσιών του Υπουργείου στο οποίο προϊστάστε. Γνωρίζω τη μεγάλη δέσμευση την οποία έχουν οι υπάλληλοι ιδιαίτερα του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, όσον αφορά τα δημόσια οικονομικά και τη στράτευση την οποία τον τελευταίο καιρό επιδεικνύουν,

όσον αφορά τις αλλαγές που έρχονται και, βεβαίως, συμφωνώ απόλυτα στο νοικοκύρεμα των δημοσίων οικονομικών.

Θέλω να κάνω μία παράκληση, όμως. Μέσα σε αυτήν την προσπάθεια, η οποία γίνεται, στη ζέση και στο πάθος, με το οποίο όλοι οι συνεργάτες σας εργάζονται, ας μην ξεχνάμε κάτι πάρα πολύ βασικό. Ότι το πολίτευμά μας προβλέπει τη διάκριση των εξουσιών, ανάμεσα στη νομοθετική και την εκτελεστική εξουσία. Οι Βουλευτές δεν είναι υπάλληλοι του δημοσίου, είναι λειτουργοί. Και ως εκ τούτου, από αυτήν την άποψη θα πρέπει και οι συνεργάτες σας, ιδιαίτερα του Γενικού Λογιστηρίου, αυτήν την αρχή να μην την ξεχνούν ποτέ. Ιδιαίτερα όταν συντάσσουν εκθέσεις του Γενικού Λογιστηρίου σε τροπολογίες άλλων Υπουργών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπουτσή.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανάσιος Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριοι Βουλευτές, σε κάθε πολιτική περίοδο και ιδιαίτερα μετά την περίοδο των μεγάλων ανατροπών το 1990 χρησιμοποιούνται κάποιες μαγικές λέξεις, λέξεις κλειδιά, για να αποπροσανατολίσουν κυρίως τον κόσμο και να κρύψουν την ουσία. Είχαμε, ας πούμε, τη δεκαετία του '90 τις αγορές, την απελευθέρωση των αγορών, την έκρηξη της οικονομίας, τον ανταγωνισμό, την ελεύθερη οικονομία, λέξεις κλειδιά που ουσιαστικά έκρυβαν μία αντιλαϊκή πολιτική, η οποία ήταν σε εξέλιξη.

Σήμερα έχουμε το σκονάκι, διαφάνεια παντού. Η διαφάνεια, της διαφάνειας, από το πρωί μέχρι το βράδυ, σε όλους τους τομείς. Χρηστή διαχείριση, πληροφόρηση, ενημέρωση και το ερώτημα είναι το εξής: Όλα αυτά μπορεί να υπάρχουν. Μπορεί να υπάρχει ένα σύγχρονο, αποτελεσματικό, όπως είπε ακριβώς ο Υπουργός κ. Παπακωνσταντίνου, διαφανές σύστημα διαχείρισης. Μάλιστα. Κάντε, λοιπόν, ένα τεχνικό σχέδιο και εφαρμόστε το. Το ερώτημα είναι, για ποιον θα είναι αυτό το σύστημα διαχείρισης; Και το ερώτημα είναι, τι θα αλλάξει για τον εργαζόμενο από αυτό το διαφανές σύστημα διαχείρισης; Θα εκτελείται διαφανώς, αυτό θα γίνεται.

Και σας ρωτάω, κύριε Υπουργέ κι αν θέλετε, διακόψτε τη συνεργασία για να μας απαντήσετε. Τι φαντάζεστε εσείς για έναν εργαζόμενο που του κόβετε τους μισθούς, που του κόβετε τα επιδόματα, που του λέτε ότι θα πάρει σύνταξη μετά από σαράντα χρόνια και αν πάρει, ή για ένα νέο άνθρωπο που δεν έχει δουλειά και θα πάει με 350 ευρώ; Ότι θα κάθεται μπροστά στο ιντερνέτ και θα παρακολουθεί τη διαχείριση του ελληνικού προϋπολογισμού για το αν εκτελείται σωστά ή όχι; Τι πρακτική αξία θα έχει για τη συνολική πολιτική σας όλη αυτή η αίσθηση, ότι όλα θα είναι διαφανή; Μάλλον παραισθήσεις πάτε να δημιουργήσετε στους εργαζόμενους και εδώ είναι που έχουμε ριζική διαφάνεια. Θέλετε να κρύψετε την ουσία.

Το δεύτερο που ήθελα να σημειώσω εκ μέρους του ΚΚΕ είναι ότι γίνεται πολλή συζήτηση καθημερινά και ανταλλαγή πυρών άσφαιρων, κατά τη γνώμη μας σε σχέση με το μνημόνιο. Όταν έρχονται τα κλιμάκια των ελεγκτών γίνεται συζήτηση, αντιπαράθεση και γράφονται διάφορα, ότι η Κυβέρνηση είναι υπό επιτήρηση, ότι η Ελλάδα είναι υπό κατοχή. Τι συμβαίνει στην πραγματικότητα; Εμείς λέμε ότι η Κυβέρνηση προσπαθεί να κοροϊδέψει τον κόσμο συνολικά. Όταν στριμώχνεται από τη λαϊκή πίεση και την αγανάκτηση, είτε άμεσα είτε έμμεσα λέει ή υπονοεί πως δεν πολυσυμφωνεί, αλλά είναι υποχρεωμένη, λόγω μνημονίου και τρόικας να τα εφαρμόσει αυτά τα μέτρα. Όταν στριμώχνεται πάλι, γιατί της λένε «Μα, τόσο υποτελής είστε;» τι λέει; Ότι εμείς βέβαια δεν συμφωνούμε, αλλά ήταν στο πρόγραμμα μας και βέβαια πάλι προσπαθεί να λέει ότι αυτά δεν είναι στη φιλοσοφία μας -κλαίει και θρηνεί πολλές φορές- αλλά είμαστε υποχρεωμένοι να τα κάνουμε λόγω συγκυρίας. Μόνο που ξεχνάει να πει ότι αυτά θα είναι μόνιμα και σταθερά και δεν λέει ποτέ, τότε θα τα πάρει πίσω. Ποια είναι η αλήθεια;

Κατά τη γνώμη μας -και θέλω να το επαναλάβω για χιλιοστή φορά- εμείς θεωρούμε ότι όλα τα μέτρα που παίρνει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήταν στο πρόγραμμά της προεκλογικά και τα

είχαμε αποκαλύψει μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια. Τι δεν είχαμε, αν θέλετε, προβλέψει; Ότι θα τα πάρει με πυρ ομαδόν, όλα μαζί. Είχε ένα βάθος χρόνου, αλλά τώρα με αφορμή την κρίση «βρήκαμε παπά να θάψουμε και τους ζωντανούς».

Επομένως, αν θέλετε να αντιπαρατεθούμε, να αντιπαρατεθούμε στα προγράμματα και στην ουσία και όχι σε λεκτικά παιχνίδια. Εσείς επιλέγετε το δρόμο που λέτε της ανάπτυξης και της εξόδου από την κρίση, εντός ή εκτός εισαγωγικών, με τη στήριξη του κεφαλαίου, με το να παραδώσετε όλους τους τομείς στο κεφάλαιο συνολικά και από εκεί λέτε ότι θα προκύψει ανάκαμψη. Η Νέα Δημοκρατία βρίσκεται σε δύσκολη θέση και κάνει αντιπολίτευση διαδικασίας και σε ό,τι αφορά το μνημόνιο, γιατί στην ουσία συμφωνεί και με όλα τα μέτρα. Τα έχει ψηφίσει και στο Ευρωκοινοβούλιο και όταν ήταν κυβέρνηση είχε ανοίξει το δρόμο για να τα εφαρμόσει. Βέβαια ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός βρίσκεται σε δύσκολη θέση, γιατί στήριξε το μνημόνιο και τώρα παραπονιέται για τις συνέπειες του μνημονίου, λες και δεν ήξερε τι ψηφίζει κι έκανε ένα ερώτημα ο κ. Παπουτσή, ο οποίος λείπει. Τι ζητάει, λοιπόν, ο κ.Κ.Ε.; Μα, δεν το ξέρει ο κ. Παπουτσή ή – δεν είναι θέμα προσωπικό – το ΠΑΣΟΚ τι ζητάει;

Δύο δρόμοι υπάρχουν. Ποιος θα πληρώσει; Ή θα πληρώσει ο λαός ή θα πληρώσουν αυτοί που είναι υπεύθυνοι για την κρίση, αυτοί που έχουν θησαυρίσει όλα αυτά τα χρόνια. Εμείς λέμε, λοιπόν, ότι πρέπει να πληρώσουν αυτοί. Πρέπει να ανοιχτεί ένας άλλος δρόμος ανάπτυξης και μάλιστα σε συζήτηση που είχαμε, με αφορμή την επιστράτευση των ιδιοκτητών των φορτηγών, σε απειλητικούς σχετικά τόνους, η Κυβέρνηση και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ μας είπε ότι το ΠΑΣΟΚ είναι αποφασισμένο. Ε, απαντάμε: Κι εμείς το ίδιο και πολύ περισσότερο. Είμαστε και πιο έμπειροι και σας έχουμε μάθει και καλύτερα για το τι κάνετε όλα αυτά τα χρόνια.

Τι θέλετε, λοιπόν; Για απαντήστε μας. Να καταργήσετε τις απεργίες; Αυτό θέλετε. Είναι καλοκαίρι και έχουμε τουρισμό, άρα μην απεργεί κανένας. Είναι χειμώνας, κάνει κρύο, μην απεργεί κανένας. Μην κλείνουν οι δρόμοι, γιατί κόβεται η συγκοινωνία και τίθεται σε κίνδυνο η διακίνηση των προϊόντων από τους αγρότες. Είναι φθινόπωρο έχουμε τα σχολεία. Τι θα κάνει ο εργαζόμενος; Και επειδή το ΠΑΣΟΚ –και μιλάω συγκεκριμένα για το ΠΑΣΟΚ, γιατί οι άλλοι είχαν διαζύγιο– έχει πλέον άγνωστες λέξεις –οι λέξεις «απεργίες» και «αγώνες» έχουν σταματήσει δεκαετίες πίσω– ουσιαστικά ζητάει να καταργηθούν οι απεργίες. Γιατί και ο τελευταίος συνδικαλιστής, αλλά και όποιος έχει μία εμπειρία από το ίδιο το κίνημα και μία ιστορική αναφορά –που πάρα πολλοί δεν έχουν και έχουν κάνει επιλογή– γνωρίζουν ότι όταν χρησιμοποιεί το όπλο της απεργίας ο εργαζόμενος, θα το χρησιμοποιήσει σε μία περίοδο για να στριμώξει τον αντίπαλο. Βέβαια εσείς λέτε ότι είναι κοινωνικοί εταίροι, αλλά αυτό είναι ανιστόρητο. Και θα έλεγα και στον κ. Μαρκόπουλο πριν ό,τι δεν χρειάζεται να μιλήσει για την ταξική πάλη, γιατί την κατήργησε ο μακαρίτης ο Λάσκαρης το 1975. Με νόμο κατήργησε την ταξική πάλη!

Άρα, λοιπόν, στην πράξη τι λέτε στους εργαζόμενους; Απεργήστε όταν δεν μπορείτε να πιέσετε. Ούτε και αυτό το θέλετε. Και επειδή τέθηκε και από άλλους Βουλευτές το συγκεκριμένο θέμα της απεργίας των ιδιοκτητών των φορτηγών και μάλιστα με τρόπο ότι δεν υπάρχει νοήμων άνθρωπος που να συμφωνεί με τα κλειστά επαγγέλματα, θέλω να σας ρωτήσω: Αυτό είναι το πρόβλημα; Αυτό κρίνεται σήμερα με την απεργία; Τα κλειστά επαγγέλματα; Τι κρίνεται; Αν με την απελευθέρωση θα παραδοθεί ο υπόλοιπος τομέας –γιατί ένας μεγάλος έχει παραδοθεί– των μεταφορών στα μεγάλα μονοπώλια και στις μεγάλες εταιρείες. Αυτό θα γίνει. Και γι' αυτό απεργούν οι ιδιοκτήτες, ανεξάρτητα –λέω– αν σε επιμέρους θέματα μπορεί να μη συμφωνούμε. Αυτό κρίνεται συνολικά στον τομέα των μεταφορών, αν θα τον παραδώσετε σε μεγάλες εταιρείες. Και από αυτήν την άποψη, γι' αυτό κι εμείς συμπαραστεκόμαστε, αλλά και για ένα δεύτερο λόγο. Γιατί οποιαδήποτε αντίσταση υπάρχει, θέλετε να την καταδικάσετε και να τη ριζέτε στον κοινωνικό αυτοματισμό.

Έφυγε ο Υπουργός Εργασίας κ. Λοβέρδος, για να μιλήσουμε για τον ΟΜΕΔ, γιατί δεν είναι τόσο απλά τα πράγματα. Ούτε πλέον είμαστε αφελείς, γιατί γνωρίζουμε ότι ήδη με την Πρόσβαση

Βίβλο, η οποία θα εφαρμοστεί, τίθεται θέμα κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Λέγεται μάλιστα με κομψό τρόπο, όπως τα γράφουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι πλέον οι παραδοσιακές σχέσεις με τις συλλογικές συμβάσεις δεν ανταποκρίνονται στο σημερινό επίπεδο ανάπτυξης.

Γι' αυτό πρέπει να περάσουμε –για να δώσουμε ώθηση στην ανταγωνιστικότητα, την επιχειρηματικότητα και σε όλα τα εις «ότιτα» που λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο καπιταλισμός– σε ατομικές συμβάσεις εργασίας. Αυτή, λοιπόν, η τροπολογία δεν αφορά απλά τον ΟΜΕΔ. Προιονίζει, υπονομεύει τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Εδώ αποκαλύπτεται πλέον σήμερα και η συμπαιγνία Κυβέρνησης και πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ. Έρχεται η ΓΣΕΕ και υπογράφει μια τριετή σύμβαση αίσχους. Δεν είναι αυξήσεις, είναι μειώσεις. Ο πληθωρισμός είναι 7%. Όταν λες «δεν παίρνω τίποτα» σημαίνει μείον 7%. Αυτά είναι απλά μαθηματικά. Φυσικά υπάρχει και η αύξηση ΦΠΑ, βενζίνη και ό,τι θα επιδράσει στο βιοτικό επίπεδο. Ουσιαστικά τι υπογράφει; Καταδίκη των εργαζομένων στη χειρότερη λιτότητα.

Έρχεται μετά η Κυβέρνηση, αξιοποιώντας αυτή την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας του αίσχους, να δώσει δώρα στους εργοδότες. Γιατί στην πράξη –δεν ξέρω αν ακούει ο κ. Λοβέρδος– τι θα συμβεί; Θα βγουν και από πάνω. Θα πάνε στη διαίτησία και θα λένε «είμαι διατεθειμένος να συμφωνήσω να πάρει 2,5% αύξηση, αλλά δεν με αφήνει η Κυβέρνηση». Θα βγουν και πιο γενναίοψυχοι.

Άρα στην πράξη με αυτή τη φιλοσοφία και την τροπολογία, βοηθάει τους εργοδότες να εκβιάζουν ακόμη και στις ονομαζόμενες ελεύθερες διαπραγματεύσεις. Ας αφήσετε αυτές τις θεωρίες που λένε ότι «εμείς είμαστε υπέρ των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων και δεν πρόκειται να τις πειράξουμε». Στην πράξη τις υπονομεύετε και θα βάλτε τους εργαζόμενους κάτω από τον εκβιασμό της εργοδοσίας. Εμείς, επειδή το θεωρούμε σοβαρό, θα καταθέσουμε και αίτηση για ονομαστική ψηφοφορία.

Το τρίτο σημείο, στο οποίο ήθελα να αναφερθώ, είναι η απόφαση –και έχει σχέση με όλα αυτά και με τη συνολική πολιτική του ΠΑΣΟΚ και της Κυβέρνησης– του Πρωτομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που απέρριψε αγωγή απολυμένου εργαζομένου από το «JUMBO», που ζητούσε να κριθεί άκυρη η απόλυσή του από την πολυεθνική.

Εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με δικαιοσύνη. Έχουμε να κάνουμε με εργοδοτική υπηρεσία και το λέω με όλη τη συναίσθηση των λόγων μου. Το είχαμε ξανακαταγγείλει εδώ, με τον κ. Καστανίδη. Είχαμε κάνει μία ερώτηση. Το δικαστήριο υιοθέτησε επακριβώς την προσφυγή που είχε κάνει ο ΣΕΛΠΕ. Είχε διατάξει διώξεις.

Τώρα τι έχουμε; Έχουμε μία απόφαση καρμπόν, ό,τι ζητούσαν ακριβώς τα «JUMBO». Ακούστε αιτιολογικό απόφασης. Αυτό είναι το πιο σημαντικό. Το διαβάξω και θα το καταθέσω και στα Πρακτικά: «Παρά τις παραινέσεις της εργοδότης εταιρείας για περιορισμό της συνδικαλιστικής του δράσης, εκείνος συνέχισε με αμείωτη ένταση, όπως ο ίδιος διαλαμβάνει στο δικόγραφο της αγωγής του, με διανομή της εφημερίδας του σωματείου εμπροσθαπλήθων, προτροπή των εργαζομένων να εγγραφούν ως μέλη του, καθώς και να συμμετάσχουν σε στάση εργασίας». Αυτό είναι σκεπτικό που απορρίπτει την προσφυγή του εργαζομένου.

Ξέρετε τι συνέβη εδώ; Τον πλησίασαν, απείλησαν την οικογένειά του. Του έδωσαν 50.000 ευρώ, σ' ένα παιδί είκοσι τριών χρονών. Το αρνήθηκε και είπε «δεν πουλιέται η αξιοπρέπεία μου». Είναι φτωχόπαιδο. Έρχεται τώρα το δικαστήριο και αρνείται, γιατί μοίραζε, λέει, την εφημερίδα και ζητούσε να γραφτούν μέλη στο σωματείο. Καταργεί, δηλαδή, ουσιαστικά το συνδικαλιστικό δικαίωμα των εργαζομένων.

Έχει και συνέχεια. Δεν είναι, λέει, απλά γνήσια συνδικαλιστική δράση αυτή, αλλά προφανώς είναι και ποινικό αδίκημα. Ποινικό αδίκημα κατά το οποίο ο εργαζόμενος τι έκανε; Ασκούσε στοιχειώδη συνδικαλιστικά δικαιώματα. Αυτό είναι μία απάντηση για τη δημοκρατία.

Αφήστε τα υπόλοιπα. Να γράφει σε δικαστική απόφαση πόσες κινητοποιήσεις έκανε το ΚΚΕ και το ΠΑΜΕ. Αυτό είναι απόφαση

«μνημείο». Θα την καταθέσω στα Πρακτικά. Θα την αφιερώσουμε και στον Υπουργό Εργασίας, αλλά και στον κ. Καστανίδη, όχι με την προσωπική έννοια, αλλά προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης, γιατί πολλά λέτε για τον κ. Σανιδά, αλλά όλα αυτά είναι συνέπειες των αποφάσεων του κ. Σανιδά. Είναι άθλια αυτή η απόφαση, απαράδεκτη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Παφίλης καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θέλουμε να δηλώσουμε τελειώνοντας –και ευχαριστώ τον κύριο Πρόεδρο- ότι δεν τρομοκρατούμαστε, δεν φοβόμαστε. Ξέρετε γιατί δεν φοβόμαστε; Γιατί έχουμε το δίκιο με το μέρος μας. Γιατί αυτό που εισπράττουμε από τον λαό καθημερινά –από τα λαϊκά στρώματα και όχι από τα τζάκια- είναι «μην κάνετε πίσω, προχωρήστε».

Έχετε την εντύπωση ότι το φθινόπωρο θα είναι φθινόπωρο; Μα δεν θα είναι. Θα είναι καυτό καλοκαίρι! Θα είναι με θερμοκρασίες πάρα πολύ υψηλές. Οι εργαζόμενοι δεν έχουν άλλο δρόμο, δεν έχουν άλλη επιλογή από τον ενωμένο αγώνα. Θα το πω απλά. Να μην «τσιπούν» στην προπαγάνδα της Κυβέρνησης για να στρέφεται ο ένας κατά του άλλου. Εμείς θα δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας για να προχωρήσει αυτό το λαϊκό μέτωπο για την ανατροπή της βάρβαρης αντιλαϊκής πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

Θα ήθελα να σας γνωρίσω ότι υπάρχει μια κομματική υποχρέωση του ΠΑΣΟΚ. Εκτιμήστε το χρόνο σας, λαμβάνοντας υπόψη αυτήν την ηθική κοινοβουλευτική υποχρέωση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Το μισό χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Να μην αφήσουμε όμως και τη Βουλή, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όχι, όχι, χωρίς αβάρια στο κοινοβουλευτικό μας έργο. Το υποσημειώνουμε.

Έχετε το λόγο, κύριε Πλεύρη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα που προέκυψε με την πολιτική επίταξη.

Κύριε Υπουργέ, εμείς έχουμε συνηθίσει εδώ να μη λαϊκίζουμε και το λέμε ευθέως ότι εν μέσω θέρους, εν μέσω τουριστικής περιόδου όλοι πρέπει να δείχνουν έναν υψηλό δείκτη υπευθυνότητας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Πρώτα-πρώτα η Κυβέρνηση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Όλοι πρέπει να έχουν έναν υψηλό δείκτη υπευθυνότητας. Υπό αυτή την έννοια αντιλαμβανόμαστε ότι ο εργαζόμενος κόσμος –διότι, ως γνωστόν, την 1η Αυγούστου ο εργαζόμενος κόσμος είναι αυτός που θα βγει έξω και δεν θα έχει την πολυτέλεια να πάρει ενδεχομένως το αεροπλάνο και θα φύγει με το αυτοκίνητό του να πάει κάπου κοντά- θα πρέπει να προστατευθεί.

Εκεί όμως που εγκυβόουμε την Κυβέρνηση είναι στο εξής: Θεωρούμε ότι κάνατε λανθασμένους χειρισμούς. Φτάσατε τα πράγματα στα άκρα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι –αν ισχύει αυτό που ακούσαμε σήμερα στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης- ότι ο Υπουργός δεν τους είδε τους ανθρώπους αυτούς. Τους παρέπεμψε στο Γενικό Γραμματέα. Θα μου πείτε, ο Υπουργός πρέπει να τους βλέπει όλους; Στο συγκεκριμένο θέμα έπρεπε να τους συναντήσει ο Υπουργός και να έρθει σε διαπραγμάτευση.

Από την άλλη πλευρά εμείς, από αυτό εδώ το Βήμα και οπουδήποτε, σε καμμία περίπτωση δεν θα δώσουμε το δικαίωμα σε κανένα συντηχιακό κλάδο ή άλλο, να παραλύει την κοινωνική και οικονομική ζωή του τόπου. Ωστόσο, αν εσείς είχατε τη δέουσα προσοχή, θεωρούμε ότι θα μπορούσε να υπάρξει μια συνεννόηση κοινωνική και να μη φτάναμε σε αυτά τα επίπεδα.

Θα ξεκινήσω από την τροπολογία του Υπουργείου Εργασίας. Το πρόβλημα σ' αυτήν την τροπολογία είναι το εξής. Ακόμα και αν ακούσουμε όλο το σκεπτικό του κυρίου Υπουργού, με τους προβληματισμούς που φέρνει, με τα νομικά επιχειρήματα που επικαλείται, το ερώτημα που προκύπτει είναι: Ωραία, σε τι χρει-

άζεται άρα ο ΟΜΕΔ;

Αν έρχεστε δηλαδή εδώ και στις διαπραγματεύσεις που έχετε κάνει, λέτε να υπάρχει δικαίωμα έφεσης και ουσιαστικά να υποδεικνύετε ότι πρέπει να πάμε σε συλλογική σύμβαση εργασίας, αντιλαμβανόμενος ολόκληρο το σκεπτικό, τελικά δεν καταλήγουμε να καταργούμε αυτή τη διαδικασία; Αυτό δεν είναι το ειλικρινές του πράγματος;

Πείτε ξεκάθαρα ότι «εμείς θέλουμε να καταργήσουμε αυτή τη διαδικασία και θέλουμε να είναι αυτό το όριο». Αλλά να μπαίνουμε στη διαδικασία ότι στηρίζουμε όλες τις διαπραγματεύσεις και ενώ στηρίζουμε αυτές τις διαπραγματεύσεις, όταν φτάνουμε στο διά ταύτα, να μπαίνουμε με νομοθετική πρωτοβουλία και να λέμε «σύμφωνα με τη συλλογική σύμβαση εργασίας η οποία υπεγράφη», ουσιαστικά δεν υπάρχει ελεύθερη διαπραγμάτευση.

Θα μπω στον πειρασμό να σχολιάσω αυτό που ειπώθηκε εδώ από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός δεν βρίσκεται σε καμμία δύσκολη θέση, γιατί ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός έχει συνείδηση και του τι ψηφίζει και του τι υπηρετεί. Δεν είμαστε σοσιαλιστές. Πιστεύουμε στην αστική δημοκρατία.

Την ημέρα που ήρθαμε εδώ να ψηφίσουμε είχαμε πλήρη αντίληψη ότι η χώρα πτώχευε. Και στο δρόμο της πτώχευσης ή της μη πτώχευσης, προφανέστατα, από τη στιγμή που ο μοναδικός τρόπος δανεισμού ήταν η διαδικασία του μνημονίου, το ψηφίσαμε.

Το ψηφίσαμε επί της αρχής, καταψηφίσαμε πολλά άρθρα και συνεπέστατα συνεχίζουμε να καταψηφίζουμε τα νομοσχέδια που έχουν σχέση με τα άρθρα που είχαμε καταψηφίσει στο μνημόνιο. Το γεγονός δηλαδή ότι αντιλαμβανόμαστε πως μοναδική λύση της χώρας ήταν αυτό το οποίο έγινε εκείνη τη στιγμή, δεν σημαίνει ότι αποδεχόμαστε όλη τη διαπραγμάτευση που κάνει η Κυβέρνηση.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτά εμείς σήμερα ερχόμαστε εδώ πέρα και λέμε «ΝΑΙ», επί της αρχής ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο. Και το ψηφίζουμε για ποιο λόγο; Το ψηφίζουμε διότι μέχρι σήμερα αυτό το οποίο γίνονταν σ' αυτήν εδώ τη χώρα ήταν να ψηφίζεται ένας προϋπολογισμός που γνωρίζαμε ότι αυτός ο προϋπολογισμός δεν θα υλοποιηθεί και φθάναμε ψηφίζοντας τον απολογισμό όλα τα κόμματα και συνηθώς, αν είχε αλλάξει, η Κυβέρνηση να έρχεται εδώ πέρα και να λέει «πόσο απαράδεκτα έγιναν όλα, αλλά υποχρεούμαστε να ψηφίσουμε αυτόν τον απολογισμό, διότι διαφορετικά όλες οι δαπάνες και οι πληρωμές που έχει κάνει το δημόσιο τίθενται εν αμφιβόλω». Το γεγονός ότι μπάνετε στη διαδικασία να έχουμε μια συγκρότηση του προϋπολογισμού είναι στη θετική κατεύθυνση. Και ειδικά αυτό πιστεύω ότι είναι ουσιαστικό, το ότι δίνετε ένα μακροπρόθεσμο σχέδιο ώστε να ξέρουμε τι περιμένουμε μετά από δύο χρόνια. Οπωσδήποτε είναι στη σωστή κατεύθυνση. Εκεί που έχουμε τις ενστάσεις –και το έχουμε πει- είναι οι υπερεξουσίες οι οποίες έρχονται στον Υπουργό Οικονομικών και τις οποίες δεν μπορούμε να καταλάβουμε, δηλαδή το γιατί πρέπει να μπει σ' όλη αυτήν τη διαδικασία, και περισσότερο μπορούμε να σας πούμε ότι διαφωνούμε, σ' ένα πλαίσιο ρεαλισμού, για το εάν τελικά όλα αυτά θα υλοποιηθούν.

Αναφέρεστε στο συμπληρωματικό προϋπολογισμό λόγου χάρη. Το ερώτημα είναι: Αυτό το αποθεματικό, το οποίο κάνατε, ποιος θα κρίνει ότι είναι έκτακτες ανάγκες, οι οποίες πρέπει να καλυφθούν; Στην πράξη τι θα γίνεται; Κάθε ανάγκη που θα υπάρξει θα βαφτίζεται «έκτακτη». Είναι σημαντικό το ότι θα πείτε ότι εάν τυχόν αυτό το αποθεματικό ουσιαστικά κατασπαταληθεί θα πρέπει να έρθετε με συμπληρωματικό προϋπολογισμό. Θεωρώ ότι πολιτικά θα είναι σε πολύ δύσκολη θέση οποιαδήποτε κυβέρνηση βρεθεί εδώ πέρα και πει: «έρχομαι για έναν συμπληρωματικό προϋπολογισμό». Οπότε είναι κάτι το θετικό. Θα γίνει μια ενδιάμεση κουβέντα.

Λέτε για το Γραφείο της Βουλής, το οποίο το ψηφίζουμε, αλλά τελικά, αν δεν γίνουν οι απαιτούμενες τροποποιήσεις στον Κανονισμό της Βουλής, θα είναι μια ωραία ρητορεία και τίποτα παραπάνω. Και γενικότερα πιστεύουμε ότι προσπαθείτε -ενδεχομένως και από υποδείξεις, αλλά αυτό δεν μας απασχο-

λεί εμάς, εμάς μας απασχολεί ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση- να μπει μια τάξη στο θέμα του πώς πρέπει να υλοποιείται ο προϋπολογισμός, πώς πρέπει ο προϋπολογισμός να παρακολουθείται και πώς πρέπει εκτός από τον προϋπολογισμό να έχουμε και ένα μεσοπρόθεσμο σχέδιο για το τι γίνεται τα επόμενα χρόνια. Και ως προς αυτό σας έκανε και την πρόταση ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαρκάκης, ότι θα πρέπει να εξετάσετε μήπως σ' αυτό το πρόγραμμα θα έπρεπε να υπάρχει παράλληλα και μια διαδικασία αυξημένης πλειοψηφίας, υπό την έννοια ότι αυτό το πρόγραμμα μπορεί να βρεθεί στη θέση να το υλοποιήσει μια άλλη κυβέρνηση και θα έπρεπε να είχε δεσμευθεί και να υποχρεωθεί να φέρει προτάσεις.

Πολύ σωστά αναφέρατε, κύριε Υπουργέ, ότι έγιναν «εγκλήματα» και στην Στατιστική Υπηρεσία και στα δημοσιονομικά και έχουμε φθάσει σ' αυτή την κατάσταση. Όπως γνωρίζετε, εμείς υποβάλαμε και αναφορά αξιοποιώνων πράξεων, που έχει έρθει αυτή τη στιγμή στη Βουλή. Βέβαια η επιτροπή, την οποία εσείς ζητήσατε και η οποία έψαξε αυτά τα στατιστικά στοιχεία, θα σας θυμίσει ότι αναφέρεται και στην περίοδο 2000-2003. Μπορεί να μην αναφέρεται βέβαια για ποινικώς κολάσιμες πράξεις, αλλά αναφέρεται για υπερεκτίμηση εσόδων του κράτους, για υποτίμηση των οφελών του κράτους, για μεταφορά δαπανών του κράτους στα εξοπλιστικά προγράμματα, δηλαδή θέματα που συσώρευσαν αυτό το οποίο ζούμε σήμερα. Δηλαδή, είχαμε κάποια κραυγαλέα περιστατικά διακυβέρνησης, ειδικά μετά το 2009, που η έκθεση, την οποία έχετε κάνει, ξεκάθαρα λέει ότι υπήρχε γνώση του εκτροχιασμού και αποστολή παραποιημένων στοιχείων, αλλά τέτοιες πρακτικές -δεν θα τις βάλω στη ζυγαριά να τις ζυγίσω- υπήρχαν και το 2000-2003, σύμφωνα με την έκθεση στην οποία εσείς ο ίδιος έχετε ζητήσει. Και πρέπει κάποια στιγμή κι εσείς ως ΠΑΣΟΚ να δείτε ποιος ήταν ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός που κάνατε εκείνη την περίοδο και ουσιαστικά στέλνατε στοιχεία στην «EUROSTAT», όχι κραυγαλέες περιπτώσεις -όπως επισομαίνει η επιτροπή- στην τελευταία διακυβέρνηση, αλλά οπωσδήποτε περιπτώσεις που είχατε υποτιμήσει πλήρως τα δημοσιονομικά στοιχεία του τόπου. Και προφανέστατα και αυτά ευθύνονται για τη σημερινή κατάσταση.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, θα δώσουμε, όπως σας είπα, ψήφο θετική στο παρόν νομοσχέδιο. Θα κάνω μια επισήμανση τώρα, την οποία θα τη συζητήσουμε αύριο βέβαια στη συζήτηση επί των άρθρων, αλλά σας προκαταλαμβάνω σε μια τοποθέτηση στην τροπολογία την οποία φέρνετε για την Ολυμπιακή Αεροπορία. Ουσιαστικά δίνετε το δικαίωμα στον Υπουργό να μπορεί να πληρώσει και με ομόλογο του ελληνικού δημοσίου. Θα πρέπει η διατύπωση εκεί να γίνει ξεκάθαρη. Έχουν ένα εύλογο αίτημα οι άνθρωποι και πρέπει να ξέρουν όταν λέμε «ομόλογα του ελληνικού δημοσίου» ποιας διάρκειας θα είναι. Είναι κάτι το οποίο είναι εύλογο. Δεν έρχονται εδώ πέρα να αρνηθούν την πληρωμή με ομόλογο του ελληνικού δημοσίου, αλλά θέλουν να γνωρίζουν σε τι βάθος χρόνου υπάρχει. Πιστεύω ότι θα το δείτε, για να τοποθετηθείτε αύριο.

Τέλος, θα ήθελα να σχολιάσω αυτό το οποίο ειπώθηκε εδώ πέρα -και πραγματικά δεν το κατάλαβα- από τον εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Σας έφερε μια απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και δεν μπορώ να καταλάβω το εξής. Εσείς έχετε κάποια αρμοδιότητα να μιλήσετε με τον Πρόεδρο του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών για το τι απόφαση θα βγάλει σε μια ιδιωτική διαφορά; Προφανώς οι αποφάσεις ή με τη μία πλευρά ή με την άλλη. Το δικαίωκό μας σύστημα ευτυχώς έχει εφετείο, οπότε εάν τυχόν έχει αδικηθεί ο συγκεκριμένος συνδικαλιστής, όπως ισχυρίζεται, -κι ενδεχομένως μπορεί να είναι έτσι, διότι πολλές φορές έχουμε δει πρωτόδικες αποφάσεις να πέφτουν στο εφετείο- έχει το δικαίωμα να πάει στο εφετείο, έχει το δικαίωμα να πάει στον Άρειο Πάγο. Αλλά ζητά το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος νομοθετική πρωτοβουλία για μία απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών; Πραγματικά είναι κάτι το οποίο δεν το καταλαβαίνω.

Και εντέλει, για να κλείσω, θέλω να πω το εξής, κύριε Υπουργέ. Το πρόβλημα και με την Κυβέρνησή σας και με την Αριστερά είναι το εξής, ότι σε συνθήκες κρίσης, σε δύσκολες συνθήκες όλοι βγαίνετε και λέτε ότι «τα μέτρα τα οποία υλοποιούμε δεν

είναι μέτρα της ιδεολογίας μας». Και ρωτώ: ο σοσιαλισμός έχει λύσεις; Διότι αν βγαίνει η Κυβέρνησή σας, η σοσιαλιστική και λέει «αναγκάζομαστε να πάρουμε αυτά τα μέτρα, που δεν συμφωνούν με την ιδεολογία μας» η απάντηση είναι: άρα, σε στιγμές κρίσης ο σοσιαλισμός δεν έχει λύσεις. Διότι αν είχε λύσεις, θα φέρνατε σ' αυτή την κρίση τις λύσεις που μπορεί να έχει ο σοσιαλισμός. Και μέχρι στιγμής ξεκάθαρα από κανένα κομμάτι της Αριστεράς και από κανένα κομμάτι του ΠΑΣΟΚ δεν έχω ακούσει σ' αυτή την κρίση που βιώνει ο τόπος ποια είναι η ρεαλιστική πρόταση του σοσιαλισμού.

Άρα τελικά, στις στιγμές κρίσης, πάλι η φιλελεύθερη οικονομία είναι αυτή που πρέπει να δώσει λύσεις!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πλεύρη.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με συγχωρείτε, κύριε Πλεύρη. Δεν περίμενα να είστε βαρήκοος και να μην ακούτε επί τόσα χρόνια τις προτάσεις που κάνει η Αριστερά και δεν περίμενα να μην έχετε αντιληφθεί τον πολιτικό χάρτη της χώρας, ώστε να απευθύνεστε στην Κυβέρνηση -δεν μιλάω προσωπικά, στον Υπουργό Οικονομικών μόνο- και να τους λέτε για σοσιαλιστικές λύσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Μα, σοσιαλιστές ήταν τότε. Έτσι λέγονται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, κύριε Πλεύρη, πρέπει κάποτε να αντιληφθείτε ότι έχουμε μια Κυβέρνηση η οποία έχει υπερακοντίσει τα απώτατα όρια των ακραίων νεοφιλελεύθερων, συντηρητικών δογμάτων κι ότι αυτά τα οποία εφαρμόζονται εδώ στην Ελλάδα είναι άνευ προηγουμένου, κατά τα λεγόμενα των επικεφαλής της τρόικας, σε όλο τον πλανήτη. Δεν έχουν εφαρμοστεί, όσον αφορά τη σκληρότητα και την αντιλαϊκότητά τους, ποθενά!

Κάποτε λέγανε ότι «θα έρθει η Αριστερά και θα σας πάρει το χωράφι». Βλέπουμε τώρα ότι το χωράφι του κόσμου, του μικρομεσαίου αγρότη, το παίρνει ο καπιταλισμός. Κάποτε λέγανε επίσης ότι «θα έρθει η Αριστερά και θα σας πάρει το μαγαζί». Βλέπουμε ότι ο καπιταλισμός κλείνει τα μαγαζιά των ανθρώπων πλέον, κύριε. Κάποτε λέγανε ότι «θα έρθει η Αριστερά και θα σας πάρει και το σπίτι». Τώρα το σπίτι το παίρνουν οι τράπεζες! Υπερψηφίστηκε το νομοσχέδιο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά από τις τρεις πτέρυγες της Βουλής, Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ και ΛΑΟΣ, και βλέπω ότι ήταν τόσο ωραία αυτή η συναίνεση που τη συνεχίζετε και επί του παρόντος νομοσχεδίου, το οποίο επί της αρχής το υπερψηφίζετε πάλι.

Επίσης λέγανε ότι «θα έρθει η Αριστερά και θα σου πάρει την περιουσία», όπως το φορτηγό, ας πούμε. «Το φορτηγό θα στο πάρει η Αριστερά». Βλέπω τώρα ότι το φορτηγό τους το παίρνει πάλι ο καπιταλισμός.

Θα φθάσουμε στο σημείο που θα λένε «του Ξυπόλητου θα του πάρουν τα παπούτσια άμα θα έρθουν οι αριστεροί». Δεν περνάει πλέον αυτά τα πράγματα! Και θα σας πω κάτι, κύριε Υπουργέ. Τι απεργίες θέλετε να γίνονται σ' αυτή τη χώρα επιτέλους; Να μας το πείτε. Κι εσείς που ενοχλείστε από τις απεργίες να μας πείτε τι απεργίες θέλετε.

Πείτε μας, ποιες θεωρείτε θεμιτές απεργίες; Αυτές που δεν ενοχλούν κανέναν; Αυτές που δεν πειράζουν κανέναν; Αυτές που δεν θίγουν κανένα συμφέρον;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Να μη θίγουν τους άλλους πολίτες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν γίνεται, κύριοι και κυρίες, να υπάρχουν απεργίες, οι οποίες να μη θίγουν συμφέροντα, να μην ενοχλούν, να μην πειράζουν! Δεν γίνεται αυτό το πράγμα! Δεν γίνεται! Αλλιώς δεν θα ήταν απεργία! Αν πάμε σε ένα νέο ορισμό, στην εποχή της τρόικας και του μνημονίου, όπου η απεργία είναι κάτι το οποίο θα γίνεται μέσα σε κλειστή γυάλα και δεν θα ενοχλεί τον περίγυρο και ιδιαίτερα δεν θα ενοχλεί κανένα συμφέρον, τότε, με συγχωρείτε, δεν υπάρχουν απεργίες! Οι απεργίες έχουν μπει στο ψυγείο! Και πολύ φοβούμαι ότι έχουμε μπει σ' αυτήν την προκρούστεια λογική, την ακραία αυταρχική λογική και ξέρετε ότι τα μέτρα κατά της απεργίας και των απεργιών δια-

δέχονται μία προπαγάνδα, η οποία γίνεται σε βάρος των απεργών και των απεργιών και η οποία γίνεται συλλήβδην από τον κατεστημένο πολιτικό κόσμο και από τα Μέσα Ενημέρωσης. Μετά ακολουθούν τα μέτρα.

Φθάσαμε στο σημείο όλες οι απεργίες του τελευταίου διαστήματος να έχουν κηρυχθεί παράνομες και καταχρηστικές και τώρα να πηγαίνουμε σε επιστράτευση! Σε επιστράτευση! Από πού και ως πού επιστράτευση; Και πιστεύετε ότι θα έχει αποτελέσματα η επιστράτευση σ' αυτό τουλάχιστον που επιδιώκετε; Επικίνδυνες προεκτάσεις θα έχουν αυτά τα μέτρα. Άκρως επικίνδυνες προεκτάσεις για τον τόπο και τις άμεσες εξελίξεις!

Πηγαίνετε να διαλύσετε το συνδικαλιστικό κίνημα, αν όχι και να το καταργήσετε, διότι καταργείτε τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις. Πάνε οι ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις! Από τη στιγμή που δεν υπάρχει διαιτησία, ισχύει ένας κανόνας, ένας νόμος, ο νόμος του καπιταλιστή, ο νόμος των αφεντικών. Το ύστατο καταφύγιο, η προσφυγή των εργαζομένων ήταν να προσφεύγουν στη διαιτησία μονομερώς και να επιζητούν αυξήσεις, οι οποίες βρισκόταν στα κατώτατα όρια που μπορούσαν να πάρουν απέναντι στην αδιαλλαξία της εργοδοσίας. Τώρα, αυτό καταργείται! Καταργείται ο ΟΜΕΔ πραξικοπηματικά, αντισυνταγματικά!

Καταργούνται και οι ίδιες οι συλλογικές συμβάσεις, ενώ είχαν προηγηθεί διατάξεις που τις καταργούσαν. Διότι όταν ορίζεται δια νόμου ότι οι νέοι θα πληρώνονται κάτω από την Εθνική Συλλογική Σύμβαση, δεν υπάρχει Εθνική Συλλογική Σύμβαση, κύριοι! Όταν διά νόμου λέει ότι ομοιοεπαγγελματικές ενώσεις ή επιχειρησιακά σωματεία θα μπορούν να υπογράφουν συμβάσεις, δηλαδή με είκοσι άτομα, οι οποίες θα είναι κάτω ακόμα και από την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, πάει η ιεραρχία των συλλογικών συμβάσεων! Δεν ισχύει απολύτως τίποτα από εκεί και πέρα!

Αρα, διαλύουμε και το συνδικαλιστικό κίνημα, διαλύουμε και τις συλλογικές συμβάσεις! Για ποια δημοκρατία ομιλούμε; Τη δημοκρατία της νεοαποικιοκρατίας των υπαλλήλων της τρόικα; Υπάρχει νέος ορισμός δημοκρατίας; Η δημοκρατία του «ψυγείου», όσον αφορά τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και τα δικαιώματα αντίστασης και αγώνα των εργαζομένων; Πού οδηγείται αυτή η χώρα επιτέλους; Σε οικονομική καταστροφή, η οποία θα συνοδευτεί με ένα τελεωμένο και απεριόριστο αυταρχισμό;

Και βλέπουμε εδώ πέρα τις τροπολογίες και τις άλλες τροπολογίες τις οποίες έχετε καταθέσει. Μιλάμε για την εκποίηση εθνικού πλούτου, όλης της δημόσιας περιουσίας, την οποία είδα –όχι με έκπληξη, γιατί είναι αναμενόμενο– να τη στηρίζει και η Νέα Δημοκρατία. Μιλάμε για εκποίηση του εθνικού πλούτου, της ακίνητης και κινητής περιουσίας, όλων των μορφών, με διαδικασίες εξπρές, κατά παρέκκλιση όλων των κείμενων διατάξεων –αυτά λέει η τροπολογία– και χωρίς τον προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Πού γίνονται αυτά τα πράγματα; Στα παλιά μας τα παπούτσια το Σύνταγμα, η νομιμότητα, το ίδιο το Ελεγκτικό Συνέδριο; Άρον-άρον, εξπρές, πουλάμε τα πάντα; Τι θέλετε να κάνετε; Θέλετε να γεμίσετε την Ελλάδα «Βατοπέδια»; Αυτό θέλετε να κάνετε; Να γεμίσει η Ελλάδα «Βατοπέδια»; Πού οδηγείτε αυτή τη χώρα; Και είναι δυνατόν αυτά να έρχονται με τροπολογίες νυκτός, με τροπολογίες το βράδυ της Παρασκευής, για να μην περάσουν ούτε υπό τη βάση της Επισημονικής Επιτροπής της Βουλής ούτε υπό τη βάση των Επιτροπών της Βουλής ούτε υπό τη βάση των φορέων; Έτσι θα έρθουμε, δηλαδή ψεκάστε-σκουπίστε-τελειώσατε και τα τελειώνουμε με τον εθνικό πλούτο;

Πουλάμε δημόσιες τράπεζες! Εκποιούνται δημόσιες τράπεζες! Η «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ» κάνει πρόταση. Δεν μπορούμε να αρνηθούμε, λέει, την πρόταση της ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Αλίμονο! Την εξετάζουμε! Τι εξετάζετε; Δεν κατάλαβα. Προνομιούχες μετοχές αγοράσατε για να στηρίξετε την κεφαλαιακή επάρκεια της ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Θα αποδεχθεί το δημόσιο μία τράπεζα, της οποίας έρχεται να στηρίξει την κεφαλαιακή της επάρκεια, να εξαγοράζει συνέχεια δημόσιες τράπεζες, με τα λεφτά που έδωσε για την κεφαλαιακή της επάρκεια;

Θεωρείτε ότι αυτές είναι διαδικασίες που εν πάση περιπτώσει –πέραν των απαράδεκτων ιδιωτικοποιήσεων– μπορεί να γίνουν

παραδεκτές από οποιονδήποτε κανόνα; Και όμως, ανοίγετε το δρόμο εκποίησης όχι μόνο των δημοσίων επιχειρήσεων, αλλά τώρα και του εθνικού πλούτου.

Όσον αφορά τις αποζημιώσεις, από πού και ως πού οι αποζημιώσεις των εργαζομένων που τους έχετε απολύσει, τους έχετε διώξει από τη δουλειά, θα πληρώνονται με ομόλογα; Εδώ, ο νόμος σας δέσμευε σε δύο μήνες να πληρώσετε τους εργαζόμενους! Ο νόμος! Τον καταργείτε και λέτε ότι θα πληρώσετε με ομόλογα. Και ρωτάμε, ποια ομόλογα; Τα ομόλογα, λέει, τους όρους και τις διαδικασίες έκδοσης των οποίων θα τα αποφασίσει ο κύριος Υπουργός.

Έλεος, κύριοι! Τι θα αποφασίσετε; Δεν κατάλαβα! Πόσο θα τους κόψετε τις αποζημιώσεις; Αυτά που θα πάρουν μπορούν να φθάσουν σε σημείο εξευτελισμού με τέτοιου είδους διαδικασίες και αυταρχικές εξουσιοδοτήσεις για αποφάσεις εν λευκώ, ερήμην της Βουλής και ερήμην των εργαζομένων, του τύπου «θα σας πω εγώ τι θα πάρετε όταν το αποφασίσω και όπως θα το αποφασίσω». Δηλαδή, ομόλογα zero-coupon, ομόλογα δεκαετή, πενταετή, εικοσαετή, πενήκονταετή; Τι θα βγάλετε επιτέλους; Διότι για να κάνει κάποιος τέτοιες εξουσιοδοτήσεις, μπορεί να υποθέσει τα χειρότερα ως προς την έκδοση ομολόγων που θέλετε να κάνετε. Διότι αν θέλατε κάτι το οποίο τουλάχιστον να τρώγεται –απαράδεκτο για μας γιατί έπρεπε να πληρώσετε κανονικά τις αποζημιώσεις, όπως οφείλατε με βάση το νόμο– αν θέλατε κάτι λογικό, θα το λέγατε! Θα λέγατε «θα εκδώσουμε ομόλογα αυτού του είδους». Τίποτα δεν λέτε! Λέτε «εγώ θα το αποφασίσω», «εξουσιοδοτώ τον εαυτό μου».

Αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα, όπως απαράδεκτο και στην ουσία συνιστά εκτροπή από τις διαδικασίες διακυβέρνησης της χώρας που ξέραμε μέχρι τώρα, είναι αυτό το νομοσχέδιο το οποίο μας το φέρνει η Κυβέρνηση στο όνομα της διαφάνειας. Εγώ τι βλέπω σ' αυτό το νομοσχέδιο, κύριοι; Και παρακαλώ για τον αντίλογο οποιουδήποτε απ' αυτούς που θα το ψηφίσει, αλλά με συγκεκριμένα στοιχεία.

Εγώ αντιλαμβάνομαι ότι, ο Υπουργός Οικονομικών, από εδώ και μπρος γίνεται ένας «υπερυπουργός», αν όχι «υπερπρωθυπουργός» της χώρας. Και αναρωτιέμαι, με τις αρμοδιότητες και τις εξουσιοδοτήσεις που δίνει –όχι σε σας προσωπικά, αλλά στον εκάστοτε Υπουργό Οικονομικών– το άρθρο 3, τι θα κάνει ο Πρωθυπουργός της χώρας;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Ταξίδια!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τι θα κάνει ο Πρωθυπουργός, όταν ο Υπουργός Οικονομικών ελέγχει τα πάντα; Ελέγχει τις κατανομές των κονδυλίων, το πού θα πάνε, πόσο θα πάνε, τι θα γίνει ακριβώς!

Ποιους έχει υπαλλήλους ο Υπουργός Οικονομικών από εδώ και εμπρός, για να διεκπεραιώνει το έργο του; Έχει υπαλλήλους Υπουργούς. Γιατί το άρθρο 5 στην ουσία μετατρέπει τους Υπουργούς σε υπαλλήλους και διεκπεραιωτές της διαχείρισης που έχει διαμορφώσει ο Υπουργός Οικονομικών.

Μάλιστα –για του λόγου το αληθές και για το ακριβές της υπόθεσης– δείτε και το άρθρο 3B στο άρθρο 5, όπου ο υπερ-υπουργός των Οικονομικών ορίζει και προϊστάμενο οικονομικών υπηρεσιών σε κάθε φορέα, ανεξαρτήτως Υπουργείου, ο οποίος έχει το κλειδί της οικονομικής στην ουσία, διαχείρισης και των πλαισίων σε κάθε φορέα.

Ε με συγχωρείτε! Μάλιστα εδώ επαναλαμβάνεται, χωρίς να διευκρινίζεται, ότι αυτός ο Υπουργός Οικονομικών, με αυτές τις αρμοδιότητες και τον τοποτηρητή που θα έχει σε όλα τα Υπουργεία μπορεί να υπογράψει, για λογαριασμό του ελληνικού δημοσίου δανειακές συμβάσεις, περιλαμβανομένου του προσδιορισμού των εφαρμοστέων όρων και προϋποθέσεων, χωρίς να παραπέμπει εδώ ούτε καν στη συζήτηση ή την κύρωση από τη Βουλή.

Αυτά τα πράγματα νομίζω ότι είναι απαράδεκτα. Διαμορφώνονται σε αυτό το νομοσχέδιο και μάλιστα στο όνομα της διαφάνειας. Αλλάζει πλέον από εδώ και εμπρός όλο το πλαίσιο. Οι προϋπολογισμοί και οι μακροπρόθεσμοι προϋπολογισμοί μπαίνουν στη λογική της τρόικας και του Συμφώνου Σταθερότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διέπονται από ένα και μόνο κριτήριο: τη δημοσιονομική σταθεροποίηση, με υπερ-υπουργό «δι-

κτάτορα» τον Υπουργό Οικονομίας. Αυτή είναι η προοπτική αυτής της χώρας. Με αυτήν την κατεύθυνση αυτή η χώρα δεν έχει καμμία απολύτως προοπτική.

Θα καταψηφίσουμε, όπως είπαμε, το νομοσχέδιο και επιφυλάσσομαι να συνεχίσω τις παρατηρήσεις επί του περιεχομένου του νομοσχεδίου, σε συνεργασία με τον εισηγητή μας Μιχάλη Κριτσωτάκη, αύριο στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Ευχαριστώ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Λαφαζάνη.

Προτείνω, κύριοι συνάδελφοι, να ψηφίσουμε επί της αρχής και να λύσουμε τη συνεδρίαση για απόψε, επιδεικνύοντας αυτήν την κοινοβουλευτική διακριτικότητα που σας έχω προαναγγείλει. Έτσι και αλλιώς θα μιλήσετε πρώτοι αύριο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Να έχουμε περισσότερο χρόνο αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θα έχετε και την ανοχή του Προεδρείου.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχε-

δίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Δημοσιονομική Διαχείριση και Ευθύνη».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνειπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Δημοσιονομική Διαχείριση και Ευθύνη» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 22.24' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Πέμπτη 29 Ιουλίου 2010 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο: συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Δημοσιονομική Διαχείριση και Ευθύνη».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

